Q23:38
21193TV
M86
114699

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சநதமான்மியம்

என்கின்ற

திருவையாற்றுப் புராணம்.

இஃது

கற்றோருமற்றோருமாகிய யாவருக்கும்

எளிதிலே பயன்படும்பொருட்டு,

திருவையாறு-ம-ள-ஸ்ரீ சாமிஜோசியரவர்கள்

தம்பி ரத்னஸ்வாமிஜோசியர் குமாரர்,

ஸ்ரீ காமாசாஸ்திரியவர்களால்,

வடமொழியினின்றுமொழிபெயர்த்து

மகாவித்துவான், ஸ்ரீ ஞானசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கராகிய,

வல்லமாநகரம்

ஐ. கந்தசாமியுபாத்தியாயரால்,

தென்மொழியில் வசனமாகச்

செய்து,

திருவையாறு ஜியோதிர்விலாஸ

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திப ௵ கார்த்திகை மீ

COPY RIGHT (RESERVED)

விளம்பரம்.

வடமொழியிலுள்ள பிரதிகளி லோரேகதைகளை [illegible] விடாமல் பலவற்றிலிருந்து [illegible] யெடுத்து லோசந்நியமாகச் சொல்லப்பட் [illegible]

இப்புஸ்தகத்தில் வடமொழியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காயத்திரி முதலிய இரகஸ்ய மந்திரங்கள்மட்டும் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமசிவன் தன்னைத்தான் அருச்சித்ததாக இத்தலத் திருவிழாவில் உச்சவம் நடந்துவருகின்றது. அதற்கு ஆதாரமாக ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் திருவாசகத்தில் 'ஐயாறதனிற் சைவனாகியும்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அக்கதை வடமொழி க்ஷேத்திர புராணத்திலில்லை.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சநதமான்மியம்

என்கிற

திருவையாற்றுப் புராணம்.

இஃது

[illegible]

[illegible]

[illegible] குமாரர்,

[illegible] காரர்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வசனமாக

[illegible]

[illegible] மொழியில் வசனமாகச்

செய்து,

திருவையாறு ஜியோதிஷ்மதி [illegible]

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திவ ஞு கார்த்திகை மீ

COPY RIGHT (RESERVED)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

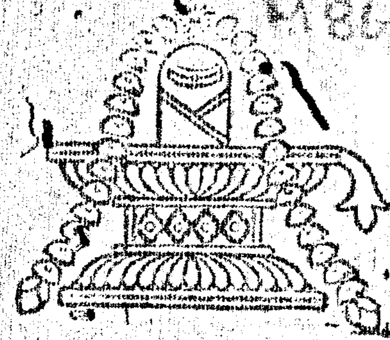

உ

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

[illegible] (க)

[illegible] வணக்கம்.

[illegible] (உ)

திரு[illegible] வணக்கம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (௩)

தலவிநாயகர் வணக்கம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪)

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (௫)

ஆட்கொண்டேசுரர் வணக்கம்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (௬)

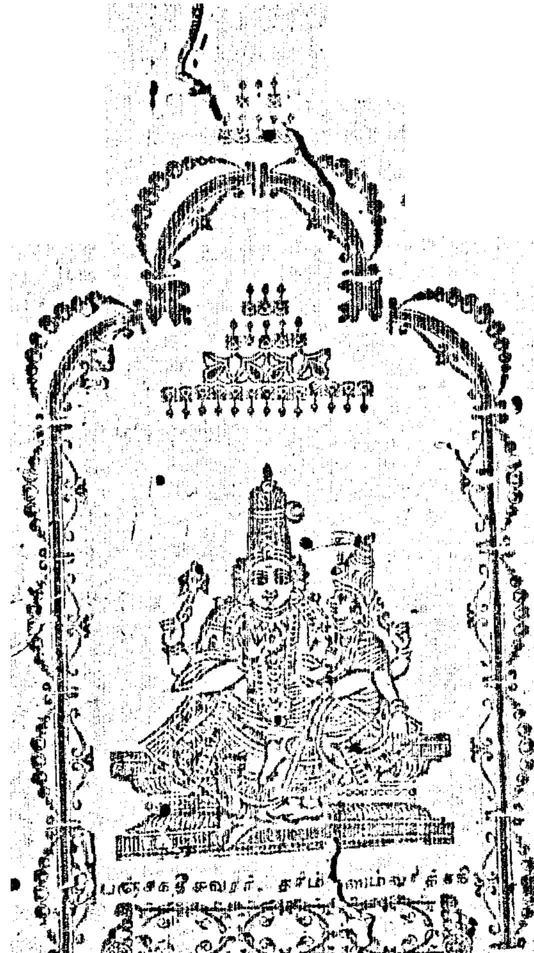

பஞ்சநதீசுவரர். தர்மசம்வர்த்தனி.
பிரணவாகாரத்தீசுரர். அறம்வளர்த்தநாயகி.
ஞானாபிஷேகவரர். திருவிளி.
செம்பொற்சோதீசுரர்.
திருவுளம்.

பாயிரம்.

நந்திகேசுவரர் வணக்கம்.

[illegible] (௧)

[illegible] வணக்கம்.

[illegible] (௨)

திருமகள் வணக்கம்.

[illegible] (௩)

[illegible] வணக்கம்.

[illegible] (௪)

புராணவரலாறு.

—(*)—

[illegible]

[illegible] போன்ற தனித்தப்ப[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] முதலான [illegible]
[illegible]
[illegible] பேசிய [illegible]
[illegible] னக்கியுடையரும் [illegible]
பஞ்சா[illegible] [illegible]
[illegible] - [illegible] - அகஸ்தியர் - [illegible]
[illegible] - [illegible] - சதானந்தர் - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible] - மார்க்கண்டேயர் -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible] - [illegible] - [illegible] -
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] போர்க்கிதின [illegible]

[illegible] கொத்தளங் [illegible]
[illegible] வக்கமாவதி[illegible]; [illegible]
[illegible] பொருளீந்தியாவீயின்து சிந்தையு[illegible]
[illegible] வந்தவரா[illegible] சாதனியவாகி
[illegible] முனி முதலானவர்கள் [illegible], இரக்கன்று
[illegible] கண்டெதிரோடுந்தன்மை போல்வி
[illegible] எதிர்கொண்டு சிந்தையுண்மகிழ்ந்து வந்தனோபுரிச்
[illegible] அன்பினலுக்கியாத் [illegible]
ப்படி செய்கடன்புரிந்து இனியவாசனத்திருத்திச், சந்திர
னைத் தாரகைக்கூட்டஞ் சூழ்ந்தாற்போற் சூழவிருந்து, ஐய
னே! நின்வரவால் இச்சென்ம மெமக்குப் புனிதமாயிற்று.
இந்நிலத்தினமர்ந்து [illegible], மறைமுதல்
[illegible] [illegible] கலைக்குணாக
ரோய்! [illegible] காதலனே! இறைவனே! பரா
[illegible] தென்புராணங் [illegible]
பிரம்மதேவர்க்குத் திருவுள[illegible] பஞ்சதந்திர[illegible]த்தைக்
[illegible] கேட்கவேண்டுமென்றார்கள். அப்போது
[illegible] முனிவர்களைநோக்கிக் [illegible]
[illegible] மலர்முகம் [illegible] [illegible]
[illegible] கேட்டவர்களின் [illegible] மெய்யகத்தை
[illegible] முந்திசொரிக்கின்ற பஞ்சதந்திர[illegible]த்தைக்
ஆதிகாலத்தில் சூரியவம்சத்தில் [illegible]
வன், பிரம்மதேவ[illegible] [illegible]
[illegible] நோக்கி [illegible]

[illegible]க்கரவேரிகளின் [illegible] யையும் [illegible] வேல் [illegible]ர் பெருமையையும், மாயூரத்தின் பெருமையையும், தேவரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளக் கேட்டவனா[illegible] தேன் இப்பொழுது ஸ்ரீமத்பஞ்சநத மான்மியத்தைக் [illegible] மிகுந்த விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கின்றேன் [illegible] சொல்ல அரசனை நோக்கி அரசனே! அரசர்களுக்குள் [illegible] வைகாரத்தைவிட்டு உலகத்திலுள்ள சகல [illegible] டு ஆனந்தமடைந்து கடைத்தேறும்படியான ஸ்ரீமத்பஞ்சநதி மான்மியத்தை நீ கேட்க விருப்பமுற்றனையாதலால், உன்னைப்பார்க்கிலும் உத்தமகுணத்தையுடையவர்களொருவரும் இவ்வுலகத்திலில்லை. இந்தப்பஞ்சநதமான்மிய [illegible] வழங்குகின்றவர்கள் [illegible] பதவியையடைவார்கள். அத்தலத்தின் [illegible] பெருமையைப் பூர்வ [illegible] யில்லைத் [illegible] பரமசிவனவர் பிரிவின்றி எக்காலமும் அங்குவசிக்கின்றமையால், அவ் [illegible] பெருமையை ஆதிகாலத்தில் பார்வதிதேவியார் பரமசிவனை நோக்கித் தேவதேவா! மகாதேவா! பிராணநாயகா! பஞ்சநதஸ்தலத்தின் மான்மியத்தைத் [illegible] எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, அப்பொழுது பரமசிவன் பார்வதிதேவியை நோக்கிப் பெண்ணே! பூர்வத்தில் [illegible] வரைக்குஞ் செய்தவரும், பிரமதேவரும், உருத்திர [illegible] மகத்துவத்தைவிடாத வரும், வேதவேதாந்[illegible] [illegible] திரிபுரை [illegible] திருமேனியையுடையவரும், உருத்திராக்ஷமாலிகைப [illegible], எக்காலமும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ் செபிக்[illegible] [illegible] யுடையவருமான [illegible] அவர்களை

யானதி [illegible] யாரே [illegible] நமஸ்கரித்[illegible] [illegible] ஸ்வாமி! உலகத்தில், தெரிசனத்[illegible] மாத்திரத்தினால் பாவங்களைத் [illegible] க்ஷேத்திரங்களையும், தீர்த்தங்களையும், தங்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, சனற்குமாரர் [illegible] வியாசபகவானை நோக்கிப் பார்த்து பெண்கள் [illegible] முத்திகொடுக்கின்ற காசி, [illegible] திருக்கோகரணம், சோமநாதம், ஸ்ரீபருப்பதம், திருக்கேதாரம், மல்லிகார்ச்சுனம், திருவேகம்பம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், அருணாசலம், சிதம்பரம், சீர்காழி, திருவீழிமிழலை, வைத்தீசுவரன்கோவில், திருவெண்காடு, திருவாரூர், வேதாரணியம், [illegible], திருவிடைமருதூர், கும்பகோணம், ஸ்வாமிமலை, திருவானைக்கா, திரிசிராமலை, மதுரை, இராமேசுவரம், முதலாக மற்றுள்ள ஸ்தலங்களைப் பலகால் தெரிசித்தலைவிடப் [illegible] தெரிசனத்தில் மோக்ஷங்கொடுக்கத்தக்க திருவையாறு, திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிகுடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம், [illegible] முதன்மையாயுள்ள திருவையாற்றின் மான்மியத்தையுனக்குச் சொல்லுகிறேனென்று [illegible] தேவிக்குச் சொல்லியவாறு உனக்குச் சொல்லுகிறேன் [illegible] பரமசிவனார் பார்வதிதேவியாருக்குச் சொல்லியருளினார். அவ்வண்ணமே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் [illegible] சிரத்தையாகக் கேட்கக்கடவாயென்றும், [illegible] பார்வதிதேவியாருக்குச் சொல்லியருளி [illegible] அதை

ஐயபொழுது உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சூது [illegible]
ரிஷிகள் [illegible] கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

பூ ர ா ண வ ர ல ா று.

மு ற் றி ற் று.

௧-வது நவப்பிரவர்த்தி முக்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

வர்ணாச்சிரம தருமத்தைவிட்டவனும் எப்பொழுதும் பிறருக்குக்கெடுதியினைப்பவனுமாகிய நவப்பிரவர்த்தியென்றுமோர் பிராமணனிருந்தான். அவன் அதிரூபவானவனியறுள்ள தன்மனைவியைத் தன்பிதா வில்லாத வேளையில் அதி மோக மயக்கத்தால் [illegible]. அச்சமயத்தில் தன்பிதாவானவர் வந்தார். வந்தவரை [illegible] மகாபாதகன் கண்டு மோக மயக்கத்தால் பதிபாவங்கட்கஞ்சாமல் கோடரியால் வெட்டி அவர் உயிரைப்போக்கி [illegible] தன்தாயைப் புணர்ந்தான். உபயோனி சம்ஸ்காரம் [illegible] தர்ப்பணம், அன்னதானம், அபயதானம், வித்தியாதானம், [illegible] ஞானம், [illegible] மான காரணத்தால் பிதாவும், [illegible] ம் ஒழுக்கம், [illegible] நித்திய பூஜை, சிவபூஜை, [illegible], தீர்த்தாடனம், வேதமோதல், முதலான காரணத்தால் பிராமணோத்தமனாகிய [illegible] பிதாவைக் கொலைசெய்ததினிமித்தம் பிரம [illegible] யாவரும் மகாகுருபூஜை செய்யவேண்டுமென்று [illegible] விதித்திருக்கும் [illegible] விட்டுத் தன்தாயைக் கற்பழித்துப் புணர்ந்ததால் மகாபாவமும் அவனைப் பற்றிக்கொண்டது [illegible] பிணையுண்டாகித் தன்தேசம், [illegible]

கம், கரத்தானம் [illegible] முதலானவைகளையும்விட்டு, அநேகதேசம் மலை, காடு, முதலானதுகளிற் றிரிந்து அவசரமுற்று [illegible] அடைந்து பசி, தாகத்துடன் அவ்விடத்தில் அநேககாலம் சென்றபின் திருவையாற்றில் காவேரிநதிக் கரையையடைந்து சிலகாலம் சென்றபின், அநேகஜனங்கள் மாகமாசத்தில் [illegible] சூரியோதயத்திற்குமுன் கூட்டமாக ஸ்நானஞ் செய்யவந்தார்கள், அவர்களைத் தொடர்ந்துகொண்டு அந்தப் பாதகன் பின்சென்றான். அக்காலத்தில் புண்ணியநதியாகிய காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஒரு [illegible] மகேந்திரர் தன்னிரண்டு கைகளாலும் ஜலமெடுத்து முகத்தில் [illegible] அவன்மேல் தெளிக்க அவனைப் பற்றியிருந்த பிரமஹத்தி அவனைவிட்டு நீங்கி திவ்விய சரீரத்துடன், [illegible] அதிசயமுற [illegible] வேண்டிய கா [illegible] தன்னுடைய [illegible] பூர்வ புண்ணியத்தால் காவேரிஸ்நானமானது இம்மாகமாசத்திலுண்டாகி [illegible] பட்டமையாலவனைப் பற்றியிருந்த பிரமஹத்தி நீங்கியது. [illegible] செய்யப்பட்ட மகாபாதகம் முதலான கொடிய பாவங்களுக்கும் [illegible] ளில் அநேக [illegible] பாவங்களை [illegible] மென்றுரைத்து [illegible] பஞ்சநதத்தில் [illegible] புண்ணிய தீர்த்தமாகிய காவேரியில் [illegible] ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சநதீசுவரரை தரிசனம் [illegible] தேசத்தார் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் [illegible] நமச்சிவாய [illegible] ஏகாதசருத்திர [illegible] வர்ணாச்சிரம தர்மாசாரமும், [illegible]

தியாகஞ்செய்வாயேல் உன்பாவப்பிராயச்சித்தமாகும். [illegible]
ல்லாவிடில் அநேக கற்பகாலம் யாதனை அடைவா
யென்று ஆகாயத்தில் அசரீரி உண்டாயிற்று. அவ்வசரீரியை
க்கேட்டு தன்மரணபரியந்தம் அவ்வாறே திருவையாற்
றில் வசித்துக் காவேரிஸ்நானமுதலானதும்செய்து, மர
ணமடைந்து, இந்திரலோகத்தைப்பெற்றுப் பின்பு, பூர்வ
புண்ணியப் பிரபாவத்தால் நாமசர்மா, பிராமணனாக
ப்பிறந்து, கடைசியில் சந்தோஷம் பெற்று, இந்திரியநிக்கிர
கஞ்செய்து விரக்தனாய்ப் பிறவாமுத்தியடைந்தான். அவ்
விரத்தி மிகக்கொடிய பாவங்களைச் செய்தவனாயி
னாதாரம் பிறந்து முத்தியடைய நிமித்தமாயிற்று. பு
ண்ணியாத்மாக்கள் [illegible] ஸ்நானத்தில் முத்தியடைவது சத்
தியம்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உ-வது- சிவப்பிரியர்சாரூப சாமீபமடைந்த அத்தியாயம்.

காவேரிதீரத்தில்பிறந்தவர்களும், அவ்வூர்த்தீர்த்த
ஸ்நானங்களைச்செய்தவர்களும், சாதுசேவைசெய்தவர்க
ளும் [illegible] சிவபூஜை செய்தவர்களும், நித்தியம் புராணம் கேட்பவர்க
ளும் [illegible] முதலானவைகளை [illegible] செய்பவர்களும்
ம், [illegible] குபேர சேவை செய்தவர் [illegible]
[illegible] அவனைக் குற்றங்களை நீக்கினவர்களுமாகிய சிவ
ப்பிரியரென்பவரும், சதர்மரென்பவரும், இரண்டு பிராமணரு

ந்தவர்களாவார்கள். அவ்விருவரில் சிவப்பிரியர், திருவை
யாற்றில் காவேரியில் ஸ்நானம் தினந்தோறும் செய்து மாக
மாசத்தில் சூரியோதயகாலத்தில் [illegible] ஸ்நா
னதானஜபஹோமதர்ப்பணாதிகளுடன் [illegible]
தருமன் [illegible] களையும், சிவனையும் [illegible] தரித்த சடையை
யுடையவரும் நீலகண்டத்தையும் திரிநேத்திரத்தையுமுடை
யவரும் உமைகலந்தவாமபாகத்தையுடையவரும் பக்தர்
களுக்குமாகிய பரமசிவனை அர்ச்சனைசெய்தும் சிவாலயத்தி
ற்பிரதக்ஷிணம் - ஏகாதசருத்திர ஜபத்துடன் நமஸ்கா
ரமும் தாரகப்பிரமமாகிய பிரணவத்துடன் மூலமந்
திரம் பஞ்சாக்ஷரமும் சாமவேத [illegible] சொல்லி
வலிப்படி விபூதியுத்தூளனத்துடனே திரிபுண்டரமும், உ
ருத்திராக்ஷமுங்கொண்டு [illegible] பிராசாதயாகிகள்
யுடையவர்களைச் சிவமணிசெய்தும், பஞ்சாக்ஷர ஜபமி
ல்லாத அறுவகைச்சமயுடன் பிராமண போசனமுஞ்
செய்துவந்தார். சதர்மர்வானவர், வேதத்திற்சொல்லிய
ப்படி சோமயாகமுதல் அநேகயாகங்களைச்செய்து, யாக
முடிவில் பிராமணர்களுக்கு அளவில்லாத சொர்ண தானத்
துடன் அன்னதானமுஞ்செய்து, தன்றேசமடைந்தி
ருந்தார். இவ்வாறு [illegible] அவ்விருவர்களும் ஏக
காலத்தில் மரணமடைந்தார்கள். அப்பொழுது இந்திர
னைக்கண்டு தன் தூதனைநோக்கி, அநேக யக்ஞங்களைச் செய்த பு
ண்ணியவானாகிய சிவப்பிரியர், சதர்மர் என்னும் இவ்வி
ருவரையும் என்னுடன் ஆசனத்தில் இருக்க அழைத்து
வருவாயாக என்று உத்தரவுகொடுத்தான். அப்பொழுது

தேவதூதர்கள் ஸ்தோத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தி
வ்யமாதர்களால் விளங்குகின்ற விமானத்துடன் பூமியில்வ
ந்து அவ்விருவர்களையுமழைத்துக் கொண்டுபோக தி
னத்தில், ஸ்ரீசப்தரிஷியாகிய பரமசிவனுடைய நந்திகேசுவ
பெருமானையழைத்து, நீ இப்பொழுதே சிவகணங்களு
டன்சென்று இந்திரலோகத்திற்குச் செல்கின்ற சிவப்பி
ரியென்னும் சிவபக்தரை சம்பிடத்திற்கழைத்துவா வென்
று கட்டளையிட்டருளினார். அவ்வாறே நந்திகேசுவரர், சி
வகணங்களுடன்சென்று, இந்திரலோகத்திற்கேகுஞ் சிவ
ப்பிரியர்-சுதர்மர் என்பவரிருவரில் சிவப்பிரியரை மாத்தி
ரம் அழைத்துக்கொண்டுவந்து திருவையாற்றிற்செம்பொ
ற்சோதியார்முன்கொண்டுசேர்த்தனர். உடனேபரமசிவனார்
சிவப்பிரியருக்குச் சாரூபமளித்தருளிவைத்தனர். பின்
பு-தேவதூதர்கள் சுதர்மரென்பவரை மாத்திரமழைத்து
க்கொண்டுபோயமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன்முன்வி
டுத்துச், சசிமணாளனாகிய சுரர்குலாதிபனே! தேவரீருத்தி
ரவின்படி சிவப்பிரியர் சுதர்மரிருவரையும் அழைத்துவ
ருமார்க்கமத்தியில், நந்திகேசுவரர் சிவகணங்களுடன் வ
ந்து பலாத்காரமாகச் சிவப்பிரியரைமாத்திரம் அழைத்துக்
கொண்டுபோய்விட்டாரென்றுசொன்னார்கள். அதைக்கே
ட்ட விந்திரனுடனேவச்சிராயுதராகி ஐராவதத்தின்மே
லாரோகணித்துப் பஞ்சநதத்தையடைந்து சிவயூதத்தின்
மத்தியில் வேத்திரபாணியாக வெழுந்தருளியிருந்த நந்தி
தேவரைத்தரிசித்துச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்
துவாய்பொத்திக் கைகட்டிநின்றான். நின்றவிந்திரனை நந்

திதேவர்நோக்கி இந்திரனே! சுகமாவென்று வினவி, இப்
பொழுதிங்கு நீ வந்தகாரியமென்ன? அதைச்சொன்னாலதை
நிக்கருள்வேனென்றுகேட்டார். இந்திரன், சுவாமி சி
லாதமுனிவர்புத்திரனே! எப்பொழுதுஞ் சிவபூஜாது
ரந்தரராய் வாழ்பேறுக் கசரால் யாதொருதொந்தரவுமி
லின்றி, அதிசயத்தக்கமகிமையுடனொக்கப்பட்டாய்ச்செய
ருசெய்து, புண்ணியகருமத்திற்குள் ஐக்கடலினையளித்
துவாரென்றுசொல்லப்படுத்திரவின்படியே சிவப்பிரியர்சுதர்
மாவிருவரையுந்தூதர்களென்னுலகத்திற்கழைத்துவருமா
க்கத்திற் றங்கள் சிவகணத்துடன்வந்து, சிவப்பிரியரைமா
த்திரமழைத்துவந்த, காரணந்தெரிந்துகொள்ள வந்தே
னென்றான். நந்திகேசுவரர்திருவுளம்பற்றுத இந்திரனே!
இருவர்களுடையில் சிவப்பிரியர் சாதியானைநதர
நித்தத் தெரிவித்தவர்களுக்கு மீண்டுமன்னுலகத்திற் பி
றக்குமுன்பதவிமுதற்பிரமலோகம்வரையுளமகலவு
அன்றியுமவர்களுக்குக் கருப்பவாசம்- நரகம்- மகாபாத
கம்- பஞ்சாரணத்தால் நேருஞ்சம்பந்தமாகச் சேரும்
பாதகம்- ஒருவனை அபராதிராகச் செய்யும்பாதகம்-பல
பாதகம்-பிரகீர்ணபாதகமுதலானதும்- கிடையாதாகையா
லிந்தச்சிவப்பிரியனைந்து வருஷகாலம், புண்ணியமயமாகி
ய காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்ததோடு மாகஸ்நானமும்-
சிவலிங்கார்ச்சனையும் செய்ததால் சிவலோகத்திற் சிவரூப
த்துடன் சிவகணமாக நடத்தனர். சுதர்மனானவர், சி
வனுக்கிஷ்டமின்றிக் கேவலகர்மத்தையாத்திர நிஷ்
டித்துவந்தவராகையா லதற்குப் பிரயோசனமான ஸ்வர்

கமாகிய லோகத்தை அடைந்தான். [illegible] இனிமே
ல் [illegible] செய்யுங்கருமத்தைத் தெரிந்து [illegible]
இதை எமன்முதலானோர்க்குந் தெரிவித்து அரசனை
[illegible] விட்டருளினார். இந்திரனு
ம் பஞ்சலிங்கதரிசனத்தினாலே [illegible]
[illegible] பெற்றுக்கொண்டு தன்னுலகமாகிய இந்திரலோகத்
தையடைந்து சுதர்மா சபையில் வீற்றிருந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௩-வது அரதமகாராஜன் புத்திரனடைந்த அத்தியாயம்.

அஸ்திருபுரியிலே சந்திரவம்சத்திலே பிறந்தவ
ரும் [illegible] கருணையுள்ளவரும், சத்தியவசனரும், [illegible]
[illegible], சதாதர்மசிந்தையையுடையவருமாகிய [illegible]
[illegible] வந்தார். அவருக்கு
[illegible] பிள்ளையில்லாமல், அச்
வமேதத்தோடு புத்திரகாமேஷ்டியாகமுஞ் செய்தும் சந்
ததியில்லாததினால் [illegible]
[illegible] காபக்கிலேசஞ்செய்து [illegible]
[illegible] தருமமான தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்
[illegible] மகரிஷிகளைக்கண்டு நமஸ்கரித்துக் குரு
[illegible], முனிசிரேஷ்டர்களே! நான் அச்வமேதத்

தோடு புத்திரகாமேஷ்டியாகமுஞ் செய்தும் புத்திரனில்
லாதவனானேன். இதைத் திருவுளங்கொண்டு எனக்குப் புத்
திரனுண்டாவதற்குக் காரணமும் நான் பூர்வஞ்செய்த பா
வமுஞ்சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றார். அந்
[illegible] முனிவர்கள் அரசனை நோக்கி, அரச
னே! நீ பூர்வத்திற் கன்னிகையாம் [illegible]
[illegible] காரணத்தாலே சந்ததியில்லை யில்
லாதவனானாய், அதற்குப் பிராயச்சித்தமாகக் கைலாய தரி
சனஞ்செய்வாயேல் புத்திரனுண்டாவானென்றார்கள். [illegible]
தராஜன் [illegible] மந்திரிகளை [illegible]
[illegible] நான் [illegible] கைலாசதரிசனஞ்
செய்வதற்குப் போகிறேன். அவர் போனபிறகு [illegible]
[illegible] அநேக அரசர்கள் வந்து பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து
[illegible] முற்றிகைவிட்டார்கள். அதைக்கண்டமந்திரி சுதராஜ
னை [illegible]
[illegible]
[illegible] அரசனைக்கண்டு நடந்தசங்கதியைத் தெரி
வித்தார்கள். அரசன் [illegible] மோகித்து, மந்திரிகள்
[illegible] தான் பாவதர்மமென்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தரிசனத்தைச் செய்து, [illegible] பிரயோகஞ்
செய்தார். [illegible]
[illegible]

னாக்கவிருந்துவிட்டது. அதன்பின்னரான், அ[illegible]ககருணா
காலமாகவு செய்தவென்றடியேன் [illegible]
னைமாலிப்பிருக்தவிசனத்துடன் நீக்குவிசயம்பண்ணி [illegible]
யிருந்தர் யோகத்தீர்த்த[illegible]யை மனதிலுத்தேசித்து, அ
வ்வதீர்த்தயாத்திரைசெய்து கடைசியாகக்காளஸ்திகிரியை
யடைந்து, அக்கிரியின் குகையிலுள்ள [illegible]
ங்களைத்தெரிசித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீவர்முக்திக்ஷேத்திர
மிம் இருமையாற்கையடைந்தான்.

அடைந்தவக்க க்ஷேத்திரதீர்த்தமகிய பஞ்சாக்க
ரீகரி[illegible]ஸ்நானம் [illegible]செய்து அனேகதா
னங்களுடன் க்ஷேத்திர பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, சிவதரி
சனஞ்செய்ய[illegible]சன்னிதியிலிருந்து, அக்குமாரப்பிரசவ
[illegible]கொண்ட அருந்தவஞ்செய்து[illegible]கோடியவ
[illegible], பிரணவமாகமந்திரத்துடன், அருச்சனைசெய்
தபின், அவ்விடத்திலே[illegible] [illegible]
யோகத்துடன் கூடியவ [illegible]
[illegible]முனிவரைத் தியானித்துக்கொண்டு [illegible]
[illegible], [illegible] நின்றார். பின்
[illegible], இராஜனே!
உம்முடைய [illegible]
[illegible]வன் [illegible]. அதைக்கேட்ட அரசன்[illegible],
[illegible] நோக்கி, சுவாமி! தேவரீருடைய அ
நுக்கிரகத்தால், [illegible]
[illegible]. அத்[illegible]குமி [illegible]
[illegible]
[illegible]

அடியேன்குறை[illegible]யை விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டேன்.
அவர் [illegible]ர்வதத்திற்கெழுந்தருளி என்னையும் பிரித்ததோர்
[illegible]த்தமா
[illegible] செய்வரேல் புத்திரனையடைவா
யென்றான்.

அதைக்கேட்டபின் என் பட்டணமாகிய [illegible]
ப்பதியையடைந்து, இராச்சியத்தை மந்திரி வசத்திலொப்பு
வித்து, கைலாசயாத்திரை செய்யப்புறப்பட்டேன். அ
த்தருணத்திலென் சத்துருக்களென[illegible]
[illegible] மந்திரிமார்களனுப்பிய தூத
ர்களை [illegible] நான் திரும்பி [illegible]
[illegible]புரியையடைந்து, சத்துருக்களைச்செயித்து [illegible]
[illegible], புத்திரனில்லாத [illegible]
யாத்திரைசெய்யப் புறப்பட்டு [illegible] தீர்த்தயாத்தி
ரையை மனதிலுத்தேசித்து தேசசஞ்சாரம் பண்ணி
[illegible] கடைசியாக [illegible]
தியின் குகையிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசனஞ்
செய்யும்பொழுதிந்த க்ஷேத்திரமடைந்தேனென்றான். அ
தைக்கேட்ட [illegible]முனிவர் அரசனே! உன் [illegible]
யின்பொருட்டுக் கைலாசதெரிசனஞ் செய்ய வேண்டியது
அவசியமானதால் கைலாசத்தையித்க்ஷேத்திரத்தில் வரவ
ழைக்கிறேனென்று, பரமபதியாகிய சிவபெருமானைத் தி
யானித்து, [illegible]மான்றுக்கு முப்பதிநாயிரம்வீதம் கா
[illegible]பஞ்சாக்ஷர ஜெபஞ்செய்து, [illegible]பரமசிவ
னே - உமைபாகனே - ருத்திரனே - சங்கரனே - பிரமவி
ஷ்ணு தேவேந்திராதிகளாற் பூசிக்கப்பட்டவனே - [illegible]

னியே - அடியார்களையும் பாதபங்கயத்தினை - [illegible]
னிகளையுடைய [illegible] ரூபனே - ஐயாறு [illegible] பிரசித்த
னே - [illegible] டியனே - விமானத்தனே - மகிமையுடைய
யனே - முத்தொழிலின் முதல்வனே - [illegible]
யானதசவிதி மோக்ஷானந்தத்தை நல்குபவனே - இவ
ந்தம்வதாக்த [illegible] நடனம்புரிபவனே - அக்
ண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரமமே - சந்திரசூடனே,
பஞ்சநதீசனே! என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். அப்
பொழுது பரமசிவன் - அம்பாள் - விக்கினேசுவரர் குமாரர்
சமேதராய் நந்திதேவர் முதலான சிவகணங்களுடன் சர்ப்
பாபரண அலங்கிருதராயும், கங்கையைத் தரித்தும் விபூதி உத்
தூளநமும் அதன்மேல் உருத்திராக்ஷமாலிகை பூண்டவ
ராயும், ஒருகையிற் பிரமகபாலமும், ஒருகையிற் பிரகாசமு
ள்ள அக்கினியும், ஒருகையிற் சூலமும், ஒருகையில் மழுவா
யுதமும் தரித்துக் கைலாயம் கிரியையொத்த ரிஷபவாகனரு
டராய்ப் பிரசன்னமாகித் தூர்வாசருக்கு எதிரில் வந்தார். வந்தவுடனே
சங்கராவதாரமாகிய தூர்வாசமகரிஷி [illegible] ஆ
னந்தமடைந்து தெண்டன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் பண்ண
பரமசிவனுனவர் பக்தசிகாமணியாகிய தூர்வாசரே! உம்
முடைய ஸ்தோத்திரத்தாலும் தவசாலும் பிரசன்னரானோ
ம். உம்முடைய மனதினிலுள்ளதைக் கேளுங்கள் என்றோம்.
அதனைக்கேட்டு [illegible] மென்றார். அந்த [illegible] வாக்கைக் கேட்டு
த்தூர்வாசர் [illegible] சுவாமி ஐயாறப்பரே! சமஸ்தயோகிகளும்
[illegible] கின்ற தேவரீர் தெரிசனத்தால் கிருதார்த்த

னேன். அநேகந் தேவரீரிடத்தில் யாசிக்கின்றேன்; இரு
ந்தகுரு [illegible] புண்ணியதீர்த்தப் பிரபாவத்தை, பு
டையவரும் ஆகிய சூத மகாராஜர் புத்திரனிடத்திலென்
னைச் சரணமடைந்தான். அவனுக்கு முன்பு பூர்வத்தில் வந்த பாப
விமோசனமாகக் கைலாச தெரிசனத்தாற் புத்திரப்பிராப்
தி கிடைக்கப்பட்டது. இவனோ கைலாசம் போகாதபடிக்
கு துக்கித்திருக்கின்றான். அவனுக்குக் கைலாசத்தை யிந்தக்ஷே
த்திரத்தில் வரவழைக்கின்றேனென்று பிரதிக்கினை செய்து
விட்டேன். ஆகையால் இவ்வாசனுக்குக் கைலாசதரிசநத்தோ
டு புத்திரப்பேறு மளித்தருள வேண்டுமென்றார். பரமசிவ
ன் நந்திகேசுவரனைப் பார்த்து நந்தியே! நீ அதிசீக்கிரமாகச்
சென்று, கைலாசபர்வதத்தை யிவ்விடத்திற்கொண்டு வாவெ
ன்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வண்ணமே நந்திகேசுவ
ரர் சென்று கைலாசத்தைக்கொண்டுவந்து, திருவையாற்றிற்கு
[illegible] பரமசிவனுக்குச் சமர்ப்பித்தார்.
உடனே பரமசிவனார் தூர்வாசமுனிவரை நோக்கித் து
ர்வாசமுனிவரே! உம்முடைய வாக்கின்படிக்குக் கைலா
சம் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அ
வ்விடத்தில் சாஞ்சிய [illegible] முனிவர்க் கருளியிரு
க்கின்றோம் [illegible] பக்திசிரத்தையாக அவ
[illegible] தரிசிப்பா [illegible], புத்திரனை
யடைந்து [illegible] ச்திரத்தில், ஆசைப்ப
ட்டவைகளெல்லாம் [illegible]

ன்று சொல்லியபோது, அரசனுக்குத் தெரிசனஞ்செய்வி
யென்று சொல்லி, மஹாலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். து
ர்வாசர் அரசனையழைத்துவந்து, வடகைலாயத்தென்கை
லாயமிரண்டிடத்துஞ்சோதிசொரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்
ற கருணாநிதியாகிய பரமபதியைக்காட்டினார். அரசனுங்
மனநிறைவானந்தமடைந்து; பரமசிவனை, ஸ்தாவரசங்கமசொ
ரூபனே, விஷ்ணுவின்கண் மலரிலங்கியபாதனே, பிரமன்சிர
டக்கனே, சிவசொரூபனே, ஆலகாலவிஷபோசனனே, வே
தவேதாந்தஆகமங்களாலறியப்படாதவனே, பரமரூபமற்ற
வனே. எல்லாவற்றிற்கு முதன்மையானவனே, நிர்தோ
ஷகுணரூபனே. திரிபுராந்தகனே, கைலாசகிரிக்குப்பூஷ
ணமாயுள்ளவனே-பஞ்சாக்ஷரனே. ஜப்பியேசனே! என்று
ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். பரமசிவன் அந்தோத்திரத்தி
ற்குமனமுருகி இலிங்கத்தின்மேற் சோமாஸ்கந்த ரூபமாய்த்
யாகத்தோன்றி ச்சாதமகாராசனே! எமதனுக்கிரகத்தால் நீ
ர்க்காயுளுள்ளவனுஞ்சிவனைக்காணப்பிரியனும்வேதவேதா
ங்கபாரங்கதனுமான வோர்புத்திரனைச்சீக்கிரத்திலடைவா
யென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளி மகாலிங்கத்திலுள்ளே மறை
ந்தருளினார். அரசன் ஆனந்தமடைந்து, துர்வாச முனிவ
ரைநமஸ்கரித்து, ஷாட்குண்யபரிபூரணரே! தேவரீரனுக்
கிரகத்தால் கைலாய தெரிசனத்துடன் பரமசிவதரிசனமும்
பெற்றேன். இனி யிவ்வுலகத்திலடையத்தக்க பலனொன்றுமி
ல்லை. அடியேனுக்கு விடைதரவேண்டுமென்றார். அ
வ்வண்ணமே துர்வாசமுனிவருந்திருவுளங்கொண்டகப்பின்பு அ
ரசன் சதுரங்கசேனையுடன், தன்னகரம்போய்ச்சேர்ந்து, அ
ரசாட்சியைக்கைக்கொண்டு, நான்குவருணத்தாருந் தத்த

மக்குரியவொழுக்கத்தினின்றுந் தவறாது அரசாட்சிசெய்து
வந்தார். இவ்வண்ணமிருக்குங்காலத்தில், அவ்வரசன்மனை
வி கர்ப்பவதியானாள். அப்பொழுதரசன் பும்சவனசீமந்த
முதலியசடங்குகளைச்செய்தான். பூரணமானபத்தாவது மாதத்
தில் அவள் சுபதினத்திலக்கினபலம் சந்திரபலம்-முதலான சுப
முகூர்த்தத்தில் நல்லபுத்திரனைப்பெற்றாள். உடனே அரசன்
அளவில்லாதகனம்-தானியம்-வஸ்திரம்-ஆபரணம்-கோ, பூ
மிமுதலியதானங்களைப் பிரீதியுடன் வைதிகப்பிராமண
ர்களுக்குக்கொடுத்து, அக்குழந்தைக்குச் சிவதத்தனென்று
பெயரிட்டு அதன்பின் சாதகர்மா- அன்னப்பிராசனம் சௌ
லமென்னும் [illegible] முதலிய
[illegible] குறைவறச்செய்து, வேதவேதாங்கங்களைச் சே
ர்ந்துபுளியோதம் யானையேற்றம்- இரத
ப்ரேரகணம்- அஸ்வபரீட்சை, ரத்தினபரீட்சை, பாகசாஸ்
திரம்- இராஜநீதிமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளையுமா
பிதாக்குவித்தையுங்கற்பித்து, யௌவராச்சிய பட்டாபி
ஷேகஞ்செய்வித்து, சிலகாலமானபின், இராச்சியத்
தைப்புத்திரன் வசத்திலேவிட்டு சிலசேனையுடன் திருவையாற்
றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, பரமசிவ
னெழுந்தருளியிருக்குமிடத்திற்குவந்து, தெரிசனஞ்செய்து அனே
கதிரவியத்துடனநேகதிராமங்களைத்தானஞ்செய்தான். அதன்
பின் வைகாசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷத்தில் [illegible] முத
லியோற்சவஞ்செய்து, உச்சவத்தின் முடிவுகாலத்தில் யந்திர
பூர்வமாகவுஷ்டாரத்துடன் பிரயாணபோசனஞ்செய்வித்
துப்பந்தாளன்றுகாவேரிக்கரையைச்சேர்ந்து, தன்னகரம்போ

யச்சேர்த்தான். சிலகாலஞ்சென்றபின் சிவபக்திசிகாமணி யாகிய கர்த்தமமகாராஜன் பரமகருணாநிதியாகிய பரமசிவ ன் திருவடியிற்கலந்தனன். கர்த்தமமகாராஜன் சிவலோகம டைந்தபின் புத்திரனான சிவதத்தமகாராஜன் அரசாட்சி செ ய்துவருங்காலத்தில் நன்னூலுருவாகிய தௌமிய மகரிஷி யிடத்திற் பஞ்சநதீஸ்வரானுக்கிரகத்தாற் றான்பிறந்ததைக் கேட்டு, பஞ்சநதக்ஷேத்திரம்வந்து, பங்குனிமாசத்து க் ஷ்ணபக்ஷத்திற் சாகேதரணமுதல் ஏகாதசவம்வரையிற் செய்துமுடித்து, திரும்பத்தன்னகரத்தையடைந்து. தன பின் ஸ்ரீயாகியசக்ரமகாராஜனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செ ய்துவைத்துச் சிவலோகத்தையடைந்தான். அதன்பின்சக் ரமகாராஜன் திருவையாற்றையடைந்து,சித்திரைமாசத் து சுக்லபக்ஷத்தில் ரதோத்ஸவஞ்செய்துவைத்துத்தன் நக ரத்தையடைந்தான்.

௧-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨-வது சுசரிதன் எமபயம்நீங்கிமுத்தி அடைந்த அத்தியாயம்.

சௌராஷ்ட்ரதேசத்தில் சுதவிசேஷனென்னும்பிராமண ன் - சுசீலையென்னும் மனைவியோடு ஒழுக்கம் ஆசாரமுத லியவைகளிற் குறைவின்றி இல்லறநடத்திவந்தனர். அ

வர்செய்த தவப்பேற்றால் மனைவியானவள் ஒருகுழந்தை யைப்பெற்றாள். அக்குழந்தைக்குச் சுசரிதனென்று நாம மிட்டு வளர்த்துவருங்காலத்தில் அந்நகரத்தில் மிகுந்த பஞ் சமுண்டாயிற்று. அப்பஞ்சத்தில் மிகவருந்தமடைந்து அவ்வூரைவிட்டுத்தன்மனைவியோடும் புத்திரனோடு மகன்று த்தேசாந்திரி அனேகதேசங்களைக்கடந்து வரும்போதுமார் க்கமத்தியில் சுதவிசேஷனென்னும்பிராமணன் மரணமடைந் தார். உடனே அவர்மனையாள் சுசீலையென்பவளும் அது மரணமடைந்தாள். சுசரிதன் தாய் தந்தை யிருவருக்கும் உ செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்துவிட்டு மிகுந்த துக்கமு டையவனாய் அனேக நாடுகளெல்லாங்கடந்து சிவாலய ங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றவையுமுடைய காவேரிந தியையடைந்து அங்குள்ள ஸ்தலங்களெல்லாஞ்சே வித்துக் கடைசியில் திருப்பழனம்வந்து காவேரிஸ்நா னஞ்செய்து நித்தியகருமங்களை முடித்து அங்குள்ள பிராமண ரில்லத்தில் போஜனம்பெற்றுண்டு வழிநடைச்சிரமத்தாலிரவி ருட்டில் திண்ணையில் மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் நித்திரைசெ ய்தான். அப்பொழுது கோரரூபமும் வக்கிரதந்தங்களையு முடைய ஒரு புருஷன் கனவிற்றோன்றி இன்றைக்கைந் தாம் நாள் மரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கே ட்டெழுந்து மரணபயத்தால் மெய்மறந்து அவசரப்பட்டெ ழுந்திருந்து காவேரிதீரமாக நடந்து திருவையாற் றையடைந்து அங்குள்ள காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து வ ர்ணாச்சிரம தர்மத்தை முடித்துக்கொண்டிருக்கையில் சிவா லயத்தின் தெற்குவாயிலிலிருந்த கிருபாநோக்குடைய வனும் தன்பிரகாசத்தினால் மூன்றுலகங்களையும் விளக்குவ

த்தவரும் - ஜீவகோடிகளுடைய பயத்தைநீக்குபவரும் -
வேதவேதாந்த ரகசியத்தை யையமறத்தெளிந்தவ
ரும் - விபூதிதரித்த திருமேனியரும் - நெற்றியிற் றிரிபுண்
டரத்தையுடையவரும் - உருத்திராக்ஷமாலிகாபரணரும் -
சடாமகுடத்தையுடையவரும் - காமம் வெகுளி மயக்கமெ
ன்னுமுக்குற்றம் நீங்கினவரும் - பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகரும் -
ஜகத்குருவும் - சிவப்பிரசாதத்தை யுடையவருமான வசிட்
டமாமுனிவரைக் கண்டு கண்ணீர் பெருகவிட்டுக் கோ
வென்றலறி அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று தி
ருவடியில் விழுந்தான். உடனே வேகத்திலிருந்த மன
தைத்திருப்பிக் காலில்விழுந்தவனை யிரண்டுகையாலெடுத்து
நீ யாவன்? எவ்விடத்திலிருந்து வருகிறாய் - உன்பேர்
யாது? [illegible]
சிவப்பிரசாதத்தாற் போக்குகின்றோம் - நீ அஞ்சாது யாவ
ற்றையுஞ் சொல்லுவென்று வசிஷ்டமாமுனிவர் கூறச்
சுசரிதன் தைரியமடைந்து சுவாமி முனிசிரேஷ்டரே!
யான் கௌதமிதீரதேசத்திலிருந்த சுதபஸின் புத்திரன் - அந்
தேசத்திலேநேர்ந்த பஞ்சகாலத்தை நீக்கவேண்டி யென்றா
ய்தந்தை யிருவருடன்யாத்திரைவந்தேன். மார்க்கமத்தியி லெ
ன்றாய்தந்தை யிருவருமரணமடைந்தார்கள். அதன்பின் யா
ன்வெகுதேசங்களைக்கடந்து திருப்பழனத்தை யடைந்து -
அங்குள்ள பிராமணனில்லத் [illegible]
[illegible]
தைசெய்தேன். அப்பொழுதுகோரரூப [illegible]
ர் புருஷனென் கனவிற்றோன்றி இன்றைக்கு [illegible]
நீ மரணத்தையடைவாயென்று சொன்னதைக்கேட்டுப்ப

யந்தெழுந்து வந்து இவ்விடஞ் சரணமடைந்தேனாகையா
லென்னை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றான். வசிட்டமுனிவர் -
ஞானதிருஷ்டியா லவனுடைமையைத் தெரிந்து - சுசரித
னே! நீ பூர்வஜென்மத்திற் [illegible] றெரிந்து
கொண்டாம் [illegible] பலத்தால் வேதாந்தம் உப
நிஷத்து முதலிய சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்தமையால் ரௌரவம்
கும்பீபாக முதலிய கொடிய நரகங்களில் வீழாதிருந்து
[illegible] பின்னர் [illegible]
[illegible]
மும் - அடைந்து பிறகு ஒருஜன்மம் கழுகு - ஒருஜன்மம்
காகம் - ஒருஜன்மம் நீசன் - ஒருஜன்மம் சங்கரஜாதி - ஒரு
ஜன்மம் சூத்திரன் - ஒருஜன்மம் வைசியன் - ஒருஜன்மம்
க்ஷத்திரியனுமாய்ப் பிறந்து இந்தஜென்மம் பிராமணனாய்ப் பி
றந்தாய் [illegible] ஜென்மம் பிராமணனாய்ப்
பிறந்து ஜென்மஜென்மங்களி லடைந்த அற்பாயுள்போல
இந்தஜன்மத்திலும் இனிவருஞ் ஜென்மங்களிலு மற்பாயுளை
யடைவாயென்று சொன்னார். சுசரிதன் - ஐயா மகரிஷியே!
தங்களைப் பார்த்ததும் என்னை இரக்ஷிக்க வேறொருவரையு
மகாதேனாய் இப்போதுதாமடைந்த பதத்தைப் போக்கிய
ருளி யென்னை இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென முனிவர் [illegible]
[illegible]

[illegible]மும் சின்னமாக ருத்திராக்ஷமணிந்து செய்தால் எமன் உன்னிடத்தில் வரமாட்டான். [illegible] வந்தாலும் [illegible] தேவர் அவனைச் சம்மாரஞ்செய்வார் ஆகையினால் நீயே [illegible] ருக்கின்றன். நீ கொஞ்சமாயினும் பயமடையாதேயென்று சொல்லித் தம்முடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்தார்.

[illegible] வசிஷ்டமகாமுனிவர் சொல்லியபடி [illegible] ஸ்நானஞ்செய்து [illegible] மத்தியானஞ்செய்து, [illegible] பக்கத்திலே, காவேரியின் தென்கரையைப் பார்த்தான். அந்த எருமைக்கடாவின்மேலேறி [illegible] கருத்த பெருத்த கோரதந்தங்களையுடைய கிங்கரர்களுடனும், அது கட்டு-பிடி, யென்று பயங்கரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதைக்கண்டு, பயந்து ஐயோ! நானென்செய்வேனென்று கதறிக்கொண்டு வசிஷ்டமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தை நோக்கியோடினான். அச்சத்தத்தைக் கேட்ட வசிஷ்ட முனிவர் ஆச்சிரமத்தைவிட்டு வெளியில் வந்து எமன் வந்துவிட்டான் போலுமென்று தன் பக்[illegible] சுசரிதப் பிரமசாரியைப் [illegible] தென்திசையை நோக்கிப் [illegible] காரணமென்னவென்று கேட்கச் சுசரிதன் சுவாமி! காவேரியின் தென்கரையிலே எருமைக்கடாவின்மேலேறித் [illegible] சேனைகளுடன் எமன் வருகிறதைக்கண்டு பயந்து தேவரீரிடத்தில் வருகின்றேனென்று சொல்ல, வசிஷ்டமுனிவர் தன் [illegible] சுசரிதனைத் தடவிக்கொடுத்துப் பயப்படாதேயென

று சொல்லி யவனுடன் [illegible] வழியில் வந்து பஞ்சாக்ஷர [illegible] செபஞ்செய்யென்று [illegible] ஆகாரமும் வைத்தியமும் [illegible] பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை [illegible] தென்திசையிலிருந்து [illegible] தார். அக்காலத்தில் எமன் [illegible] வாயுவுக்குமேல் வரும்போது வசிஷ்டமுனிவர் கண்களை [illegible] கோவமாக வென்னை [illegible] யர் [illegible] பார்த்தேன். அப்பிரபோ! [illegible] சூலாயுதபாணியே! அன்பர்களுடைய துன்பங்களை நீக்கிப் பாதுகாப்பவனே! ஆபத்பாந்தவனே! [illegible] மாரக் [illegible] தப்பட்டவனே! [illegible] னே! [illegible] அப்பொழுது [illegible] எமனிடத்தி [illegible] வசிஷ்டமுனிவர் மறுபடி சுசரிதனை [illegible] க்கும்பொருட்டு எமனை நீ சம்மாரஞ்செய்வாயென்று [illegible] சிவதேவர் கையிற் சூலாயுதங்கொண்டு [illegible] காலரூபமாய் மூன்று கண்களுடன் சூலாயுதத்தைப் பூமியிலூன்றி அதன்மேற் கையைவைத்துக்கொண்டு நின்றார். அக்காலத்தில் எருமைக்கடாவின்மேலேறித் தன் சேனையுடன் வந்த [illegible] சிவதேவரையும் [illegible] கையிலிருந்த பாசத்தைச் சுசரிதன் கழுத்திற் போட்டுத் தண்டாயுதத்தால் அடித்[illegible] [illegible] சிவதேவர் எமனைப்பார்த்து, அடா எமனே! [illegible] சுசரிதனை ரக்ஷிக்கவந்திருக்க [illegible] மென்றுமற் கையிலிருக்கப்பட்ட தண்டாயுதத்

ர்சலயக்கும் பாசத்தைக்கழு[illegible]கியிருக்கின்றனதிறந்
நி உலகத்தை நீயடை[illegible]ன்றுசொல்ல, அவ்வார்
த்தையைக் கேட்டு தந்துக்கவிங்கியப[illegible]ருவதை நந்திதேவர்தெரி
ந்து, மகாதேவியொருத்தசேர்ந்த[illegible] கையிலிருந்தது
வித்தாலவன்மார்பிற்குத்திப் பூமியிற்சாய்த்தார். அம்மர
ணமடைந்தான். பெரியோரிட[illegible]த்திரத்தாற்பிறக்கவ
ல்லதினைக் [illegible]வென்றமுமொழிந்தனுகாலங்சென்
றன். அதன்பின் சரிதன் மரணமடைந்தமையினைக்கண்
டு மகசிவனைநோக்கி, பிரமன் முதலானதேவர்களாற்றி ற
ரிக்கப்பட்ட பாதபங்கயனே, விஷ்ணுமுதலான தேவர்
களாலுஞ் செயிக்கமுடியாத திரிபுராந்தகனே, உலகு
தைத் தகித்துக்கொண்டு வந்த ஆலகாலத்தைப் புசித்தவனே
யானைத்தோலையுடையாகவுடையவனே, சர்ப்பாபரணத்தைத் த
ரித்த மெய்யனே, என்மேல்வைத்த கருணையினாற் [illegible]
நகாலசங்காரனே, பஞ்சாக்ஷரனே யென்றலந்தெந்தப்
பன்னை பரமசிவன் தென்குவாயலின்மேல்யாகத்திலெழு
ந்தருளித் தன்னைத்துதிசெய்த சரிதனைப் பார்த்து [illegible]
கனே யுனக் குப்பிராணதானஞ்செய்த வசிஷ்டமகரிஷி
யைப்பிதாவாகவும், குருவாகவும், நீயேப்போதுமுதல்
ப்பாய். எம்மாற்போதிக்கப்பட்ட வசனமுந்தி போகா
ஆசாரியராற்போதிக்கப்பட்டமையால் மந்திரத்தனிமு
சற்குலத்திற் பிறந்தகன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொ
ண்டு கல்சாஸ்திரத்தையடைந்ததுமுத்தைக்கொள். [illegible]
[illegible]ரியவியாசரியாசிரமத்தோடு இயானத்தையும்
பிரியப்பிரியமாக்க புத்திரனையுமடைந்து பூவுலகையடை

க்கிர்த்தியுடன் உலகமனைத்தையுமாளுவதற்கு சென்று திருவை
ந்தர்க்கமான வேதத்தியாதிருபத்தை யடைந்துபின் வை
லயமடைவாயென்று சொல்லி, வசிஷ்ட மகரிஷியையநோ
க்கி, வசிஷ்டமுனிவரே! இந்தச்சரிதனைப் புத்திரனா
ய்ப்போது வெப்பொழுது பூசைஞ்செய்து சற்குலத்திற்பிற
ந்தவொருகன்னிகையை விவாகஞ்செய்வியுமென்று சொல்
லி; மரணமடைந்து பூமியிற்கிடந்த [illegible]சன்று
டைய தேகத்தைப்பார்த்துப் பிழைக்கும்படிசெய்தா
ர், நித்திரை தெளிந்தெழுந்தவன் போலெழுந்து பர
மசிவனை, மகாதேவனே, அநித்தியமாய், அசுத்தமாய், அ
னேகதுக்கசொருபமாய், ஆச்சரியகரமாயுமுள்ள பிரபஞ்ச
த்திலிருந்தமைத்திருந்த சகலஜீவராசிகளையும், [illegible]யும்,
சாக்ஷிமாத்திற் கொண்டதாயுமுள்ள அவித்தையென்று
சொல்லப்பட்ட மாயையாகிய இருளினைக்குச் சூரியனாகிய
னே! விஷ்ணுமுதலான தேவர்களாலசக்தியர்களாகவும், பிர
மாவினால் [illegible]க்குறைமடைந்தவர்களாகவும், ஆகாயசரிய
ரென்றிரிபுரத்திலிருக்கப்பட்டவர்களாயுமுள்ள அநேகதே
[illegible]ர்களைச் சங்கரித்து இந்த க்ஷேத்திரங்களைத் தரச்செய்த
[illegible]கரத்தியாகத்தையுடையவனே சகலதேவர்களாலும் க
[illegible]ரணத்துக்கப்பட்ட மந்தரகிரியென்னும் மந்தரத்தைக்
கொண்டு க்ஷீராப்தியிலுண்டான ஹாலாஹலமான ஆ
லகாலவிஷத்தைச் [illegible] றளிக்கப்பட்ட விஷ்ணு, பிரமா
இந்திரன்முதலான தேவர்களுக்கபயப் பிரதானங் கொடு
க்கப்பட்ட காலமனத்தில் அவ்விஷத்தைக் [illegible]
தமானமாக எடுத்துட்கொண்ட கருத்தகண்டனே. இர

[illegible]

[illegible]

த்தின் றுலகத்தை யடைவாயென்று விடைகொடுத்துவி ங்கத்தின்மறைந்தருளினுர். அதைக்கேட்டமன்றன்ஞன கமடைந்தான். அதன்பின் வசிட்டமுனிவர் மாறுக்கனு ன சுசரிதனையழைத்துக்கொண்டு தன்னுச்சிரமத்திற்சென் று சிலகாலஞ்சென்றபின் நற்குலத்திற் பிறந்தவோர்பெண் ணைச்சுசரிதனுக்கு விவாகஞ்செய்வித்து, கௌசிகதேச த்திற்கனுப்பினர். சுசரிதன் றன் றேசத்திற்குப் போய் ம னையாளுடன்கூடி வாழ்ந்து, நற்புத்திரனைப்பெற் றவனுக் குப்பருவத்தோடு வேதாப்பியாசமுஞ் செய்வித்து, அவனை ச்சிரகத்தில்வைத்துத் தான் பஞ்சநதமடைந்து, சிலகாலமங் குவசித்து பின் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

௭-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௮-வது இலக்குமிதேவிவரலாறு ரைத்த அத்தியாயம்.

அனந்தரம் பார்வதிதேவியானவள் தன்னுபகுறுமுனிவர கசனமாரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, சுவாமி! பஞ்சந தக்ஷேத்திராலயத்தில் விஷ்ணுமூர்த்திக்குத்தாயாகத்தில் க்ஷமிகாந்தாவிருப்பதற்குக் காரணஞ் சொல்லியரு ளவேண்டுமென்றவளை, நாதன் மாமுனிவனே! இந்த க்ஷேத்திரத்தில் முத்தியடைகிறவண்ணமென்று லோகரக்ஷ

சுருஞ்சமகிராமிகளுக்கிரகஞ்செய்வார் ஆம் பிரமசாரிகளுக்குதவுஞ் செய்துகொண்டவர்களாய்ச் சுகமாயிருந்தார்கள். அக் காலத்திற்பஞ்சகாலமுண்டாயிற்று. அநேகமாகியஜன ங்களுமன்னந் தரித்திரமடையாதிருக்கும்பொ ருட்டு பரமசிவனைச்சரணமடைந்து, ஆனந்தகௌரு லோசுயம்பிரகாசனே. சிற்றுருவனே. அவித்தியாதீதனே. ஆனந்தஸ்வரூபத்தும் சர்வஞ்ஞியானனே. மாயாதீதனே யென்றுதோத்திரஞ்செய்யப் பூதபையுள் பஞ்சநதீசரென் றுதுதிபண்ணினர். பரமசிவன் றன்னுலயத்திற்குத்தரபா கத்திலிலக்குமியை ஸ்தாபித்து, அந்தஇலக்குமிதேவியை பார்த்துப் பஞ்சநதத்தில் வசிப்பவர்களுக்கன்னதானமுஞ் [illegible] ன்றுசொல்லிக்கௌதமரிஷிக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகிக்கௌ தமரே! மதராலயத்திறுத்தரபாகத் திருள்ள விலக்குமிக்க கினை, நீராராதனைசெய்வதோடு பக்தசிரத்தையுமாராத னைச்செய்யும்படி, செய்யுமென்று சொல்லி மகாலிங்கத் தில் மறைந்தருளினுர். அதன்பின் கௌதமரிஷியானவர் சோடசோபசாரங்களுடன் வஸ்திராபரணங்கள் தயுள்ப தாபதியைவைத்தியத்துடன் தினந்தோறும் பூசித்துவந் தார். பிறகு அமரசஷிப்பட்டணத்திலொருசாஸ்திரி கத் தின் அகாருபத்திரகத்தைச் சகிக்கமுடியாமற்றன் னுலகுரு வாகியவியாழபகவானைநோக்கிச்சுவாமி! அசுரர்வாதை யை யொழிக்குமெனவதற்குவியாழபகவான் சுரர்களை நோக்கி நீ பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்து, காவேரிதீர்த்தஸ் நானஞ் செய்து, பரமசிவனைத்தெரிசித்து, அவருக்குத்தரு

டாகத்திலிருக்கும் சௌந்தர்யாதிக் கப்பட்டவிள
க்குமிதேவியை, புத்திரிகளையாகப் பூசிக்கவேண்டு
வையினிலும் [illegible] மென்றுசொல்ல, வி
த்திரனுடைய [illegible] ளைசெயிலின்ல
கானதுசெய்து, செம்பொற்சிம்மாசனத்திலிருத்தி
அதிசெய்துவைராயி! என்சத்துருக்களை சங்கு செய்தவோ
னாமென்று வேண்டிக்கொண்டான். அப்பொழுதுபர
மேஸ்வரி பிரசன்னமாகி, இந்திரனே! யென்னுடைய பக்தராலவ
ர்க்கு சங்கடமடையார்கள். இந்தவாவலையுடைய சொருபமாக
[illegible] லக்ஷுமிதேவியை யாராதித்தால் செல்வமிரு
மோக்ஷமும் செல்வமுமுண்டாகும். லக்ஷ்மி
யில்லாதவர்கள், புத்திர [illegible]
டைர்களைப் [illegible]
[illegible] த்திர [illegible]
கைம்பல் இலக்குமிதேவியைப் பூசைசெய்வாய் [illegible]
த்தைவிரும்பினால் [illegible]
[illegible]
[illegible] அதனால் [illegible]
பூசைசெய்ய வேண்டுமென்று [illegible]
செல்வத்திலிச்சையுடையவர் லக்ஷுமிதேவியைப் பூசைசெய்யவே
ண்டியது. அதன்பின் [illegible] சத்தமாதர்களைப் [illegible]
டைசெய்து பூசைசெய்யவேண்டும் [illegible]
பட்டசத்தமாதர்களைப் பூசிப்பவர்கள் [illegible]
[illegible] சத்துருக்களாலும் [illegible]
களாலும் [illegible] ராலும் [illegible]
[illegible] சொல்லிப் [illegible]

ளையருளினார். அதன்பின்பு, இந்திரன் லக்ஷுமி தேவியாலய
த்திற்குவந்து, ஸ்ரீதேவிசந்நிதியிற்பூசைக்காக விசுவகர்மாவி
னுற்கட்டப்பெற்றதொரு விசித்ரமண்டபத்தில் [illegible]
[illegible] த்தைக் கலசத்திரப்பி, அந்த ஜலத்
தாலபிஷேகஞ்செய்து, வஸ்திரம்- ஆபரணம்-சந்தனம்- கு
ங்குமம்-புஷ்பம்- இவைகளாலலங்கரித்து, மதுரமுள்ள
அன்னங்கள் தாம்பூலம்முதலியநிவேதனங்களுஞ் செய்துபக
திபாற்சகலலோகஜனனீ [illegible] விஷ்ணுமாரி
பிடக்கொண்டகிறதுதி-சமஸ்தனவிக்கிய சொருப
[illegible] யைப்படியாவற்றையுமளிப்பவளே! நீ
என்னோக்கிடத்தை விட்டொருநாளும் நீங்காதிருக்கவேண்
டுமென்றுதுதிக்க லக்ஷுமிதேவி பிரசன்னமாகி இந்திரனே
நானுன்னுடையயிருப்பிடத்தைவிரும்பியபலனையுமடைவா
யென்றுசொல்லிமறைந்தான். பின்னர் இந்திரன்விஸ்வகர்
மாவால் [illegible] சத்தமாதர்களைப் பிரதிஷ்டை
செய்வித்து, பிரசன்னஜெபகமாருளாவாசனமும் சமர்ப்பித்த
த்திற்பூசைநிவேதனாதிகளுஞ் செய்துதுதித்தவுடன் சத்த
மாதர்கள் பிரசன்னமாகி, இந்திரனே! யுத்தத்திலுனக்குவெ
ற்றிதருகின்றோம். நீ இப்பொழுதே தேவலோகஞ்சென்
று அசுரர்களையுத்தத்திற்கழைவென்று சொல்லிமறைந்தரு
ளினார்கள். அதன்பின்னிந்திரன்தேவலோகமடைந்து, முப்ப
த்துமுக்கோடிதேவர்களைச்சகாயமாகவைத்துக்கொண்டு
அசுரர்களையுத்தத்திற்கழைத்தான். அசுரர்கள் [illegible] கோப
ங்கொண்டு, பட்டணத்தைவிட்டு வருமின்றி யுத்தத்திற்குவ
ந்தார்கள். அப்பொழுது பரமேஸ்வரிப்ரசாதத்தாலு [illegible]

யிதேவியுடைக்கிரகத்தினருக்கு சத்தியாதர்கள். சுசாயத்தாதம் அசுரர்களை வென்று தன்பட்டணத்திலரசாக்ஷி செய்திருந்தான். ஆதலாலிலக்ஷுமிதேவியைப் பூசித்து, இத்தலைவயந்திலிருக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தில்ஸ்நானஞ்செய்பவர்கள் வறுமையின் நீங்கித்திரவியமடைவார்கள். சத்துருக்களைத் தெரித்தவர்கள் சத்துருபயமுதலானகொடிய துன்பமடையமாட்டார்கள்.

௧௯-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

௨௰-வது கௌதமர் வரமடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் கௌதமரிஷியென்பவர் பஞ்சாக்ஷரஜபத்தினிமித்தம் ஸ்நானஞ்செய்து, சிவார்ச்சனை செய்து மனஞ் சுத்தப்பட்டு பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ்செய்து ஜபஞ்செய்வதால் ப்பிரத்தியக்ஷமான சிவமமர்ந்த பிரகாசம் திருத்தினைச்சோமனாதர்ஸ்வாமி சேவைமகாபிஷேகத்துடன் நிவேதனத்தியமாதிமுதலான பணிவிடைகள் செய்து, ஆகாரமின்றி தவயகுனைஞ்செய்துகொண்டு, இந்திரியநிக்கிரகத்துடன் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் ஒருகாலுடைத்தவஞ்செய்துவந்தார். இங்ஙனமாகப்பூசாதிப் பஞ்சாக்ஷரஜபஞ் சிறந்திருக்கிற சதுதாரியம் ஸ்ரீ பரமசிவன் இவரது தவத்தைக்கண்டு திருவுளமிரங்கி அம்பாளுடன் ரிஷபாரூடராய் பிரத்தியக்ஷமாய் நின்று கௌதமரிஷியே தவத்தைக்கண்டோம்.

செய்யக்கடவதென்றார். கௌதமர் பரமசிவனைத் தெரிசித்துச் சகல்பிரகாசனும் நல்லோடையாசாக்ஷுயம்! வேதரூபன் நிஷ்களனும், சிற்ற நிர்மலசுத்திக்குக் காரணமானவனும், அத்துவிதசொரூபியும், நானாத்துவ ஏகமாயும் ஜெகத்துக்குக் காரணமானவனும், சூரியன் சந்திரன் – அக்கினி யிம்மூவர்களையுந் தன்கண்ணியாகவுடையவனுமாகிய சர்வசாக்ஷியாயுள்ளவனுமானந்தசொரூபனுமான பரமேசுவர! தயையாகப் பார்த்தருளும் என்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் கௌதமரே! உமதுடைய ஸ்தோத்திரத்தினால் மகிழ்ந்து மனமகிழ்ந்தோம். உமக்குவேண்டிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாமென்றார். கௌதமர் வரங்கேட்பதற்குமுன் ஐசுவரியமில்லாதவராகவுமில்லை; தேவரீரைக் கண்டதனால் வேறு நமக்கிஷ்டமானது என்று சொல்லப்படாமல் இந்த பூமியில் பஞ்சாக்ஷர மகிமையைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றார். அதைக்கேட்ட கௌதமர் சுவாமி! எனக்குத் தேவரீருடைய திருவடியைவிட்டு நீங்காதபக்தியுஞ் சமஸ்தவிஷயங்களில்லாமல் வைராக்கியமுமுண்டாகவும், என்னுடைய இந்த ஆச்ரமம் தலத்தில் அதிகமானவர்கள் ரோகமில்லாமல் செல்வமுள்ளவர்களாக வினையும், மலமுதலிய பாவங்களுமில்லாமல் இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தின் மகிமையெல்லாம் சிவலிங்க சொரூபமாகத் தோன்றவும், காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் மகாபாதகங்களெல்லாம் நாசமாகவும் எல்லா முறையிலேயும் அக்ஷயமாகவும் சேர்ந்து துறையில் பாவ வினைத்துத் திவ்யரூபமாய்க்

[illegible]

...னார்கள்.

௩-வது அத்தியாயம்

முற்றும்.

௪-வது. சதாநந்த குமாரி [illegible]

அத்தியாயம்.

[illegible]

[illegible]

டங்கொண்ட பரமசிவன் கௌதமசங்கரரே! நீர் இச்சித்தவ
ரங்களைக்கேளுமென்று சொன்னார்; சதாகந்தர்களைத் து
இதியகே! தேவோத்தமரானவரே! தேவரீரிடத்திலே யான்ப
ச்சிக்கிறமுதலிய விரும்பினவன் அத்தியாமிக வுன்புதவி
யைவிரும்பவில்லை; இப்படி நிட்பிரமணியத்தையுமொரு
பொருளாகவெண்ணவில்லை, பக்கமாகத்திலே பொன்னுல
கத்து கொண்டபரமசிவனிருந்த வெப்பிரணிதாமதில் வி
ருப்பமுடையேனென்றார். அதைக்கேட்டிருந்த வேடங்கொ
ண்ட பரமசிவனுன்னத்திலானந்தமடைந்து வெளியிற்சொ
பங்கொண்டவர்போற்சதாகந்தரே! நிரிலோகாதிபதியாக
வுஞ்சகலதேவர்களாலும்வணங்கப்பட்டவனாகவுமுள்ளனா
கவுனக்குஎன்னுடைய அமிர்தபானம்பண்ணுதற்குமிசேவித்
தவிருத்தல், கிருதாசி, மேனகை, ரம்பை, ஊர்வசி, திலோ
த்தமைமுதலான தேவமாதர்களாற்போகங்கிடைத்தனுபவ
விடைகளைக் கொடுக்கவுந்திருக்கு அதைவிட்டுப் பூதப்பி
சேரசாசனைக்கக்குப்பயானத்திலுபட்டவனும், நிர்ம
யாணும், மண்டையோட்டிலிரந்துண்பவனும்; உன்மத்த
னும், நிர்க்குணனுமானபரமசிவனைப்புகழ்ந்தியக்கியாதி
யன்றும், அவனைவிட்டனிமேகொன்று பொன்னைத்தியானி
யென்றுசொன்ன செவிகளிம்வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அதி
கோபத்துடன் தேவர்களிலுத்தமனானவிந்திரனே! தேவத்தனி
சேஷ்டனான அசுரர்களிடத்திலிருந்துக்கொண்டுவெண்ணிறந்தசெல்
வத்தைக்கொடுத்தவரும், க்ஷீரசமுத்திரத்தைக்கடைந்தபொழுது
யுண்டான ஹாலாஹலவிஷத்தைப் பானம்பண்ணும் காலத்திலருள்
த்துண்டாகியது வைகுண்டத்தையசியதம்போதுண்டே

ளேயிர ஞானிகளைக் கண்டவரும், சக்ஷப்பிரஜாபதியாகத்தைக்கெடுத்த
காலத்தில் வீரபத்திரரால் அவனைச் சங்கரித்துச்செய்தவரும், விரூப
ருவத்தையும் பூமியிலெழுந்தி இவ்வலன் வாதர்பியைக்கொ
ன்று சமுத்திரத்தைக் குடிக்கையிலடக்கி பாசயனம்பண்
ணிய கும்பமுனிக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினவரும், அ
ற்பாயுளையடைந்து எமனால் பிடிக்கப்பட்ட மார்க்கண்
டேயருக்குச் சிரஞ்சீவிகொடுத்துக் காலனைச் சம்மாரஞ்
செய்தவரும், திரிபுராதிகளால் வருந்திய மூவுலகத்தையு
ம் காத்துத் திரிபுர ஸம்மாரஞ் செய்தவரும்; சிவனென்
றெருசா ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குச் சகலசம்பத்தையும
ளிப்பவருமான பரமகுருவாகிய பஞ்சாக்ஷரமொன்றுதி
க்கெனக்கவேறாதுஅப்பரமசிவனையிச்சிக்கிறேனென்றும்;நிர்த்
தகியென்றும், காமரூபந்தவனென்றும், மற்றவிஷ்ணு
ம்பிரமாதிதேவர்கள் சகுணர்களென்றும், உன்வார்த்தையால்
றிந்தேன். அசுரர்களினின்றும் ரக்ஷித்துக்கொள்
ளச்சக்தியில்லாத நீயெனக்கென்னவர மளிக்கப்போகிறாய்,
நீ பிற்குலத்து அசுரர்களுடைய தாயுன் மனையாளைக்கவர்ந்
துகொண்டுபோய்விட்டவர்களாதலால் இந்திரனுடைய மயிலை
விடம்விட்டதனாலகஞ் சேவென்றுசொல்லி பக்தோ! சிவனி
ந்தைசெய்யப்பட்டவர்கள் காலை மறப்பவர்களுக்கிரும
த்தொருதலைமுறை சிவலோகமும், சிவநிந்தைசெய்யப்ப
ட்டவிடத்திலிருப்பவர்களுக்கு நரகமுண்டாகுமே
யென்று இருகாதுகளும் செவிகளைப்பொத்திய வ்விடம்
விட்டகன்றார். இந்திரவேடம்பூண்டுவந்த கருணாநிதியாகி
ய பரமசிவன் - இந்திரரூபத்தைவிடுத்து, சோன், மழுமரு

கழிவைகளோக்கமாகக்கொண்டு, சரீரம், சக்கை, கமமத்தைநமைய
ச்சனிவைகளைச்சிரசிலும், சாகடாணைத்தை மெய்யிலுந்த
ரித்து, உமாசமேதராய்ச் சிங்காசனத்தில் வெல்சசாசதார்
முன்புதோன்றினார். சதாசந்தர் மிகுந்தவாச்சத்துடனெ
ழுந்து கைகூப்பிநின்றுதேசங்களைக் குகு பேதத்தாற்றெய்
க்கரையடையாதபரமபதியே! அஞ்ஞானிகளால் நீப்பட்டா
தவரே, சர்வசாட்சியென்றும், சத்தனென்றும், மாயையா
ற்கட்டுப்பட்டவரைப்போலக் கிடக்கின்றவனேயென்றும்,
தன்விதிதையால் அவித்தையையாக்கச்செய்கின்றவரே
யென்றும், நின்மலமாகியதன்னிடத்தில் மாயையைகற்பித்தவ
ன்றும், அவித்தைக்காரியமாகியபிரபஞ்சத் தையித்தையால்
சாசஞ்செய்யப்பட்டவனேயென்றும், சகலத்திற்குமிருப்பி
டமா நனக்குஆதாரமில்லாதவனேயென்றும், வேதாந்திகள்
தங்களால் நிறைவிடப்பட்டவரே! கயாவியரமசிவா! தேவ
ரீர் இருபாகடாக்ஷத்தால் சம்சாரமாகியபெருங்கடலினி
ன்றுமடியேனைக் கரையேற்றியென்னைவினைதமயழி
னிறுலோக்காக்கு செய்தருளவேண்டுமென்றடியற்ற மரம்
போற் பூமியில்விழுந்தார், விழுந்தவரை பரமசிவனவர்,
இருகரங்களாலும் தூக்கிச்சதாசந்தரே! உம்முடையதவசா
லத்தோத் திருத்தராமானந்த மடைந்தோம். வேண்டியவ
ரங்களைத் தருவோமென்றார். சதாசந்தர்சுவாமி! அடியே
னுக்கு தேவரீர் பாதபங்கயத்திலெப்பொழுதுமிருத்தலும் தேவ
ரீர் சொரூபத்தியானத் தன்றியேறொன்றிடமில்லாமை
யும் தங்கள் சமசந்நிதானத்தில் விசுவாசமும், தங்கள்நாம
சிரவணத்தில் வெள்ளறிவுபிறழா திருத்தலும், தங்கள் மூர்த்
திபேதத்தைத் தெரிசிப்பதில்வெள்கண்களிருத் தலும்தர்ச்ச

னஞ்சேர்க்கையின்றியிருத்தலும் உள்ளிந்திரியவெளியிந்
திரியநிக்கிரகம், வைராக்கியம், நித்தியகர்மாநுஷ்டானம்
வேதாந்தபடனம் சமதமோபரதிதீக்ஷைமுதலானசற்கு
ணங்களையுடையவரிடத்திற் சேர்க்கையுந் தந்த
ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்பரமசிவனார் சதா
சந்தரே! நீர்வேண்டியவரமே தந்தோமென்று சொ
ல்லி ஸ்ரீமசக்தி முதலானகொடிப்பலங்களை மெல்லா
சாசஞ்செய்யப்பட்ட இக்ஷப்பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் நீர்
எப்பொழுதும் வசியும் இத்தஸ்தலத்திலிருக்கப்பட்டவரு
டையேபாகசேஷமத்தை யாம்வகிக்கின்றோம். புண்ணிய
காலங்களில்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து எம்மைதரிசிக்கின்
றவர்களுக்கு சிவலோகங்கிடைப்பது நிச்சயம். இத்தஸ்தல
த்திலுற்பவித்த சகலஜீவர்களுக்கும்நம்முடைய சொரூபமே
யன்றி வேறல்ல மரணகாலத்திற்றாரகமந்திரமாகிய பிர
ணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை வலதுசெவியிலுப
தேசிக்கின்றோம்.

இத்தஸ்தலத்தில் சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்திலபார
ணிலுமுபவாசம் கண்விழித்துச்சிவாலயப்பிரதெக்ஷணம்,
பஞ்சாக்ஷரஜெபத்துடன் ருத்திரஜெபம்முதலியனவைகளை
ச்செய்து இரவைப்போக்கியருணோதயத்திற்காவேரிஸ்நா
னஞ்செய்து அநுஷ்டானமுதலியநித்தியகருமங்களை முடித்
துமலை தெரிசித்துச்சிவராத்திரிவிரதாங்கமாகப்பிராம
ணபோசனமும்சொர்ணதானமுஞ்செய்பவர்களுக்குமாதர
லின்கெர்ப்பவாசம் கிடையாது. ஸ்ரீயாகன்செய்ததேதாம்
பொருட்டெமதாரதனைக் குவேண்டியசாமக் கிரியைக

லேயனித் தாற்சிவலோகங்களையடைகும். இதற்குச்சான்று கதோர்கதை சொல்லுகிறோம். பூர்வத்தில் மகாபாதகனு க் காருமிதேயத்திற்பிறந்து அநேகவேசையர்களுக்கு நாயகனு யிருந்ததுர்ப் போதனென்று பேர்பிராமணனொ ருத்தான், அவன்தந் தேவத்துள்ள பிராமணரைப் பொய் யுக் குப்பொய்ச்சாக்ஷிகளால் வருத்தப்படுத்தி யிவர்கள் திரவியத்தைக் ; கிரகித்து, அந்தவேசியருக்குக்கொடுத் திக் கொண்டுவந்தான். அச்சங்கதியை யவ்வூரிலுள்ளோர றிந்து, அத்துர்ப் போதனைத்தன்தேசத் தைவிட்டுத்துரத்தி னர். அதன்பின் அத்துர்ப்போதன் அநேகதேசங்களிற்சஞ் சரித்து, அக்கத்திருடர் … வையமா
[illegible]
ந்தவன்று சிவராத்திரியாகையால் பக்தர்கள் … சனயில்லாமல் இருதேபோசன வபேதைநடையாத் யொரு த்திற் றரிசித்துகொண்டிருக்க அப்போது சிவசந்நிதி தூர்வாசர் அவனைக்கண்டு ஓ ரோஷத்துஷ்டனே! மகாபா தகனென்றறிக் அ … பிராமணாதமனே! நீ பேசப்பாதகங்கள்செய்திருக்கிறாய். உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டுபோவதற்கு யமதூதர்களுன்னருகில் வந்திருக் கிறார்கள். அவர்களோடேயென்று அவனைக் … செ ல்லும்படியநுக்கிரகம்பண்ணினார். அத்துர்ப்போதனவ ர்களைக் … நடுங்கிக்கொண்டு ஞானிவண்டுமென்று! தூர்வாசர்பாதத்தில்வீழ்ந்தான். தூர் வாசமகாமுனிவர் … வேண்டு சொல்லி அவனைக் காவேரியில்ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷர மஹா பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை யுபதேசித்துத்தன்னருகில்

த்தியு செபிக்கும்படியிருத்தினார். அவவாறேமகாநதியின ருகிலிருந்து மந்திரஜெபஞ்செய்தான். இரவுபகலுடன் தூர்வாசர் அப்போதகனைப்பார்த்துத்துர்ப்போதனே! உன க்கு நூறுவயதென்றாகவிருக்க ஆயுள்பாவத்தால ழிந்துபோயிருக்கது. இப்பொழுதாவையா தெரிசனத் தாலும், பஞ்சாக்ஷரமந்திரமகிமையாலும், காவேரிஸ்நா … மென்னை தரிசித்தபாதத்தினாலும்பூர் ணயுளுண்டாயிற்று. இதைக்கண்டு … ரோடி ப்போய்விட்டார்கள். என்றுடன் ஸ்நானத்திற்கு வரவேண் மவனையழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காவேரியையுமு சிவதரிசனமுஞ் செய்துவைத்துத், தன்னுச்சிரமத்திற்சென் று … றும்படி செய்து, உன்பிறவபரியந்தம் பஞ்சாக்ஷரத்தில்நிய த்தமாயிருவென்று கிரகம்பண்ணினார். அவ்வாறே துர்ப்போ தன் பஞ்சாக்ஷரத்தில்வசித்து, மரணமடைந்தான். அவனைச் சிவதூதர்சிவலோகத்துக்கழைத்து, ச்சாருப்யமளித்தா ர்சிவகணங்களுக்கதிபதி … பிரம்மரிஷிகளைசாதரா ணதும்பெயர்தந்தனம். இவையாற்சநகாதிகளே! நீர் இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்திற்றனை, வழியென்று மகாலிங்கத்தில்மட த்தருளினார். அதன்பின்சநகாதியர் இவ்வருமந்தினைசவாய … தன்னாத்தாத்மாவில் மாயாகற்பிதமனைத்துமின ந்தும்பேறுபெற்றனர், பிரமஞானியானார்.

எ-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௮-வது ஜப்பியேசுவரமென்று பெயர் வந்ததற்கு காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

அகத்தியர் தேவியாருடன் சுகாசனத்திலிருக்க காத சன்மா வணங்கி நின்று, சுவாமியே! இத்தலம் ஜப்பி யேசுரமென்று பெயர்வந்த காரணஞ் சொல்லியருளவே ண்டுமென்று கேட்க காதசன்மா பெண்ணே! பூர்வத்தில் மேருகிரி பருவதச் சாரலிற்றவஞ்செய்த கோரதபசிவ த்தியானத்துடன், தினமொன்றுக்குப் பதினாயிரம் பஞ்சா க்ஷரமந்திரஞ்செபித்து, மந்திரசித்தியாகாமல் இமயமலைச் சாரலைவிட்டு, சிவக்ஷேத்திரங்களையடைந்து, ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திலும் நாலு நாலுவருஷமிருந்து ஜெபஞ்செய்து மந்திரசித்தியாகாமல் மிகுந்த துக்கத்துடன் மந்தாபருவதத் தை சென்று, அவ்விடத்தில் அநேகவருஷமிருந்து, ஜெபஞ்செய்து ஞ் சித்தியாகாமல் அதிசோகத்துடன் பரமசிவனை நோக்கித் துக்கமடையுங்காலத்தில் கோரதவசியே! காவேரியினுத் திரபாகத்தில் புண்ணியக்ஷேத்திரமாயும், பாபநாசமாயு ஞ் சித்திக்ஷேத்திரமாயுமுள்ள திருவையாற்றையடைந் து அந்தக்ஷேத்திரத்திலிருக்கின்ற வாயுதிசையிலுள்ள ... ...க்குமேற்கில் ஆதிவிநாயகருக்குஞ் சத்தமாதர்களுக்கும த்தியபாகத்திலிருந்து, தவஞ்செய்தால் மந்திரசித்தியாகு மெ ன்று ஆகாயத்திலோர் அசரீரியுண்டாயிற்று. அந்தவசரீரிக் கு நமஸ்காரஞ்செய்து, மந்தாபருவதத்தைவிட்டுத் திரு வையாற்றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து ஆலயத்தி னுள் வந்து, சிவதெரிசனஞ்செய்து, கௌதமர் முதலிய மக ரிஷிகளைப் பிரதெரிசித்து, அவ்விருஷிகளுடைய ஆச்சிரம

ங்களையக்கண்டு, நமஸ்கரித்தெழுந்து பயபக்தி விசுவாச த்துடனின்று, ஜடாமகரிஷிகளே! நானிதுவரைப் பிரம்ச த்தக்கமிலைப்பிரசாத மெய்யிதழுண்டாகுமென்றுகேட்க அதற்கு அந்த மகரிஷிகளிருந்தகாரணமே, ஆர்வாச்சோத தவசியே! கற்பொழுதுகளையாகாரஞ் செய்துகொண்டிராம லிருக்கச்சொல்லப்பட்ட இடத்திலிருந்து தவஞ்செய்தா சித்தத்தில் மந்திரசித்தியடையலாமென்றார். கோரதவசியவ் விடஞ்சென்று, கற்பொழுதுகளையாகாரஞ்செய்து கொண் டாறுமாதகாலந் தவஞ்செய்கையில், பரமசிவன் பிரசன்னமா கி கோரதவசியே! உன்னுடைய அரிய தவத்தாலானந்த மடைந்தோம், உனக்கிஷ்டமானவரத்தைக் கேட்பாயாக வெ னக் கோரதவசி பரமகருணாநிதியே! தேவரீருடைய திவ்யத்திருக் கோலத்தைப் பிரசாதமாய்ப் பெற்றேன், எனக்கு வேண்டுவது மற்றில்லையென்றார். பரம பதியாவர் நீ விரும்பியவாறே தந்தனம், எம்முடைய த்திருச் சந்நிதியிலெப்பொழுதும் விசுவாசமுள்ளவனாக விரு வென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். கோரதவசி ஜெபசித் தியடைந்தமையால் ஜப்பியேசுரமென்று பெயருண்டா யிற்று.

௮-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

௯-வது பஞ்சநதமென்று பெயர்வந்ததற்குக் காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

அகத்தியர் தேவி காதசன்மாவை வணங்கின்

று சுவாமி! ஜெப்பியேச்சரத்துக்குப் பஞ்சநதமென்று
பெயர்வந்தகாரணமுரைத்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க,
நாதசன்மா பெண்ணே! கோரதவியானவள் கற்பொழுக்
லோயுண்டு, தவஞ்செய்தாரணீதீர்க்கசிலாதமுனிவரென்று
பெயரையும்பரமசிவனால் வேண்டியவரங்களையும் பெற்று
த்தார்வாசமுனிவரிடத்திற்சென்று, தான் பாபப்ரியாலுறு
கிரக பெற்றதைச்சொன்னாள். தார்வாசசிலாதமுனிவ
ரையாவற்கனைந்துசெய்து, கோரதவியே! பவித்திரமாயும்,
பாபநாசமாயுந்துர்ச்சொர்ப்பன தோஷநாசமாயும், சிவ
மேதருமவானவாசகங்களாலுண்டாகும்புண்ணியமுடையது
யும், மாங்கேவனாத்யயனபலத்தையும், கன்னிகாதான
பாத்திரதானகோடித்தந்த ஸோமபலத்தையும், கொடுப்ப
தாயுள்ள இந்தக்ஷேத்திரத்தில் வாசஞ்செய்து ஜெப்பி
யேச்சுரமென்கின்ற நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்தால் பஞ்சம
மகாபாதகத்தைப்போக்கித்தியகனத்தானைதயளிப்பதால்
ஆகலாலிக்க்ஷேத்திரத்திற்றுகூனவசிப்பவென்றுசொல்
லஅவனைப்பார்த்துக் கோரதவி சுவாமி! பஞ்சமகா
பாதகத்தைப்போக்கி, முத்தியளிப்பதாலேதுகோபாப்பெ
அகையகெல்லாவினது, அவைகளையடியேனுக்குத்தெரிவி
த்தருளவேண்டுமென்றாள். தார்வாசமகரிஷி பிரமகத்தி, சுரா
பானம், பிராமணத்திரவியங்கவர்தல், மாதுர்கமனம்பண்
ணப்பட்டவர்களுடன்சேர்தல், இவைமகாபாதகம்த்தாயை
யொத்தமாதர்களுடன்புணர்தல், தன்பெண், உடன்பிறந்த
வள், புத்திரன்மனைவியாள், இவர்களுடன்புணர்தல், இராஜ
பத்தினிக்கும் வைசியஸ்திரீக்கும் ஆசாபங்கமிழைத்

த்தி, யாகத்திற்குக்கெடுதிசெய்தல், விரும்பமாதர்களைப்பலா
த்காரமாய்ப்புணர்தல், ஆத்திரேயிகோத்திரத்திற் பிராமண
னைக்கொலைசெய்தல், பிரமவிஷ்ணுருத்திர மூர்த்திவிக்கிர
கங்களையுடைத்தல், இவைகளதிபாதகம். பிறர்வினை பூமியை
யபகரித்தல் சிறியதகப்பன்மனைவியாள், அம்மான்மனைவியா
ள், இராஜன்மனைவியாள் மாதாமகர்பாரியை இவர்களைப்பு
ணர்தல் பிறர்மனையாளிடத்தில் அவர்கள்நாயகன் போல
வேடம்பூண்டுபுணர்தல் இவைகள்பிராதமகபாதகம் வே
த்தைத்தவிர்தல்மாதாவின்றங்கை, பிதாவின்றங்கைகளுடைய
கின்றவர்களைப்புணர்தல் கெட்டவிம்பிரிபுணர்ந்தம்சகிர
த்தில்வித்தித்துறாளைமுடியில்லாதிருத்தல் அன்னியருடைய
ரங்களிலாசைப்படுதல், சங்குசக்கரந்தரித்துவிடுதல் இ
வைகள்சமபாதகம். ரிஷிபத்தினியாள், சோத்திரியப்பிரா
மணன், சேனைகன் இவர்கள்மனையாளைப்புணர்தல், தன்ம
னையாளுடன்சேராதிருத்தல், தன்மனையாளுக்குப் பாக்கி
யம், சொத்திரமாதர், பிராமணகன்னிகை, சலாயசக்கிர
மமுடைத்தமாதர், தன்னையடைக்கலமடைந்தமாதர், இவ
ர்களைப்புணர்தல், தர்க்கமு தேவதைகள் விக்கிரகங்களைப்
பேர்த்தல், யாவரையுமிகழ்தல், பசுவின்முடமுறிவுதளுடன்
சேர்தல், இவைகள்முக்கியோபபாதகம். கிராமத்திற்றீயிடு
தல், அசத்தியஞ்சொல்லுதல், கோட்சொல்லல், குருவுக்கு
த்துன்பம்விளைத்தல், வேதத்தைமறத்தல், பாரன்னப்புசித்
தல், தாய், தந்தை, தமக்கை, மனையாளைத்தள்ளுதல், உண்ணா
க்கூடாதபதார்த்தங்களையுண்ணல், பிறர்பொருள்கவர்தல்
பரதாரகமனஞ்செய்தல், குலகோத்திரவீனனுக்குடாக் கு

செய்நானைவத்தல், திரவியங்கொடுத்துவேதங்கற்றல், திரவி
யம்வாங்கிக்கொண்டு வேதஞ்சொல்லிவைத்தல், வேதத்
திற்சொல்லிய கருமங்களை விடுத்தல், யாவராலுநிந்திக்கப்ப
ட்டவனுக்குக் கருமஞ்செய்துவைத்தல், விருட்சங்களை
வெட்டிவிற்றுச் சீவனஞ்செய்தல், ஆபிசாரயாகஞ்செய்த
ல், தனக்குமாத்திர மன்னஞ்சமைக்கச்செய்தல், பிரமசரிய
வாச்சிரமத்தைவிடுத்தல், பஞ்சமகாவெச்சியத்தைவிடுத்தல்,
சோமயாகமுதலிய யாகங்களைவிடுத்தல், புத்திரவுற்பத்திசெ
ய்யாதிருத்தல், நாஸ்திக சாஸ்திரங்களைக்கற்றல், கெட்ட
நடவடிக்கை யிலிருத்தல், மத்தியபானஞ்செய்யுமவளுடன்
சேர்தல், இவைகள் உபபாதகம். பிராமணர்களு
க்கு ரோகமுண்டாகும்படி செய்தல், கஞ்சா. கள் முதலான
வைகளைமுகர்தல், உலகத்தாருக்கு மாறுபட்டநடத்தல், மிரு
கத்துடன் புணர்தல், பூமியில் இந்திரியத்தைவிடுதல், ஏகா
தசி- இருபருவங்கள்- ஸ்திரீபாதம்- தாயின்றுக்கிருமம்- சிரா
த்ததினம் - மாசப்பிறப்பு- இவைகளிற்புணர்தல், இவைக
ள் சாதிப்பிரம்சகரபாதகம். கிராமக்கலகஞ்செய்தல், தீரா
ணியத்தைப்புசித்தல், மிருகங்களைவதைப்படுத்தல், கிரா
மத்திற்றீயிடுதல், பொதுத்திரவியத்தைகளஞ்செய்தல், இ
வைகள் சங்கீர்ணகரணபாதகம். சாதியீனர்களிடத்தி த்தி
ரவியம்- அன்னம் வாங்குதல், பரவருக்கேந்திக்கின்ற சேவை
ஞ்செய்தல் வியாபாரஞ்செய்தல், பொய்சொல்லல், சூத்திர
னுக்கு யாகஞ்செய்து வைத்தல் இவைகள் அபாத்திரீகரண
பாதகம். பக்ஷிமிருகங்களுக்கு கண்ணவி வலைவிடுதல், சூ
தாடுதல், கள்ளுடன் அன்னங்கலந்துண்ணல் இவைகள் ம

லாவக பாதகம். சுருதி ஸ்மிருதி புராணம் இதிகாசம்
இவைகளிற்சொல்லிய சந்தியாவந்தனத்தைக் குறித்தகால
த்திற்செய்யாமல் அகாலத்திற்செய்தல், ஔபாசனம்- வை
சுவதேவம்- பிரமயெச்ஞியம்- அதிதிபூஜை- தேவார்ச்சனை
முதலானபஞ்சமகாயெச்ஞியத்தை விடுத்தல், சிவ விஷ்ணு
நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்யாதிருத்தல், மேற்சொல்லியவைக
ள் நீங்கலாக மற்றப்பாவங்களைச்செய்தல், இவைகள் பிரகீர்
ணபாதகம், தெண்டனைக்குரியவரைவிடுத்தல், தெண்டனை
க்குரியரல்லாதவரைத் தெண்டித்தல், பிராமணரிடமிரந்து
பெறுமவர்கள், யுத்தத்திற் புறங்காட்டிப் பயந்தோடல்,
அரசர்களுக்குரிய விசேஷமானபாதகம். குறைபடிக்கல்
லால்விற்றல், வைசியருக்குரிய பாதகம். மாம்சம், கள், விற்
றல், [illegible], பிராமணசேவை செய்யாமை
[illegible] சூத்திரர்க்குரிய பாதகம். நீசனைச்சேர்தல், நாயகனு
டைய பணிவிடைக்காரனைப் புணர்தல், தொப்பக்கெடு
தி செய்தல், நாயகனுக்குக் கெடுதிவிளைத்தல், மருமகன்- கு
லகுரு, இவர்களைப் புணர்தல், மாமன்மாமியைவித்தெதிர்
த்துப்பேசுதல், கொழுந்தன்மார்களை யலக்ஷியஞ்செய்த
ல், மகளிர்களுக்குரியபாதகம். இப்பாவங்கட்குப் பிராயச்
சித்தப் பயாகம், தானம், காரணம், உக்கிரம், பயோதத்த
ரம், சந்திராயணம், மகாசந்திராயிதம், பதுமம், பதுமவதி,
பிரஜாபத்தியம், மீஷணம், விகாரணம், பிரதிச்சாரகம், வசி
ரகீகரணம், அதிர்க்கம், வர்த்துலம், இருப்புவாய்களையுடை
யவாகங்கல்கொத்தல், திருப்பெசணம், சத்தபெண[illegible]
ட்டமௌனம், செரவம், இந்திரியபானம், சில[illegible]
வினை, நாஜைசந்திராயணம், தப்தகந்தம்சலிங்கை, பிதக்

வசைக்கிடு, சாயமாம்சபக்ஷணம், புன்றுமம், வன்னிச்ச
வாலப்பிரவேசம், கும்பீபாகம், தாமிசிரம், சல்மலீவிரு
க்ஷம், அருப்பாறு, அசிபத்திரவனம், இக்ஷேத்திரம், செ
க்கு, அசேத்திபந்து முதலான நரகங்களில், முதலாவதாகி
ய டிகாபாதகத்துக்கு நூறுகற்பகாலமும், இரண்டாவதா
கிய அதிபாதகத்திற்குத் தொண்ணூறுகற்பமும், மூன்றாவ
தாகிய பிராசங்கிகபாவத்திற்கு எண்பதுகற்பமும், நான்கா
வதாகிய சமபாதகத்திற்கு எழுபதுகற்பமும், ஐந்தாவதா
கிய முக்கியோபபாதகத்திற்கு அறுபதுகற்பமும், ஆறாவ
தாகிய கௌணோபபாதகத்திற்கு ஐம்பதுகற்பமும், ஏழா
வதாகிய ஜாதிப்பிரம்சகரபாதகத்திற்கு நாற்பதுகற்பமும்,
எட்டாவதாகிய சங்கீர்ணகரணபாதகத்திற்கு முப்பதுகற்
பமும், ஒன்பதாவதாகிய அபாத்திரீகரணபாதகத்திற்கிரு
பதுகற்பமும், பத்தாவதாகிய மலாவகபாதகத்திற்கும் ப
தினொன்றாவதாகிய பிரகீர்ண பாதகத்திற்கும்பத்துகற்ப
மும் இட்டு, எமதூதர்களால் காய்ச்சியவிரும்புச் சங்கிலிக
ளால் கால்கைகளைக்கட்டி, உருண்டையாக்கி அக்கினியி
லிற்போடப்பட்டும், இருப்புலக்கை-பிண்டிபாலம்-தோ
மரமுதலான ஆயுதங்களால் வாதைப்பட்டும், கொதித்த
வெண்ணெய்க் கொப்பரையிற் போடப்பட்டும், உருக்கிய
தாம்பரத்தையு மீயத்தையும் வாயில்விட்டுக், கத்திபோற்க
கூர்மையுள்ளதாய், அக்கினியில்வாட்டி சுராணமரக்கிளையி
ன்மேலிருந்து தள்ளப்பட்டும், புழுத்தமாமிசக்கிணற்றி
ற்றள்ளப்பட்டு, கரும்பாலையிலுஞ் செக்கிலுமரைபட்டும்,
உரலிலுலக்கையால் இடிபட்டும், கத்தியால் வெட்டுண்டும்

வெட்டுக்காயத்தில் உப்புச்சலத்தைவார்க்கப்பட்டும், செ
ருப்புமணலிற் புரட்டப்பட்டும், மலையுச்சியினின்றுந்
தள்ளப்பட்டும், இந்திரியம்-மூத்திரம்-கோழை-மலம்
இவைகளைப்போசனஞ் செய்விக்கப்பட்டும், பாவசேஷத்
தினுற் பூமியிற் செனனத்துக் கனுப்பப்படுவார்கள்.

பூமியில்வந்து கொடி-செடி-பக்ஷி-மிருகம்-சண்டா
ளன்-சங்கரஜாதி-குண்டகோளகன்-சூத்திரன்-வைசி
யன்-க்ஷத்திரியன்-பின்பு நல்வினைத்தரித்திரப் பிராமணனு
க்கும், பின்னுத்தமப்பிராமணனுமாய்ப்பிறந்து, மோக்ஷத்தை
யடைகின்றார்களென்று சொன்னார். அதைக்கேட்ட கோர
தவசி ஐயா முனிசிரேஷ்டரே! இந்தப்பாவங்கட்கு வேறு
பிராயச்சித்தமுண்டோ இல்லையோ அதனைச்சொல்லியரு
ளவேண்டுமென்று கேட்க, [illegible] மாமுனிவரென்று
ல்லுமவசித்துப்பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளவேண்டு
ம். பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் ஆறுவருஷம்வசித்துப்பி
ராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டாற் பாதகமுதற் சகலபா
வமும் நிவர்த்தியாகும். பிராயச்சித்தமாவது, திரிகாலஸ்நா
னங்காலம் நூற்றெட்டுவீதிப்பிரதக்ஷணத்துடன் சந்நிதியிற்று
ற்றெட்டுநமஸ்காரம், பிச்சையேற்றுண்டுவேனா புண்ணி
தீர்த்தபுதல் சேவ ளித்திரையின்றித் தினமொன்றுக்கு
ப்பதினாயிரம்பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ்செபித்தலாம். இவைசெ
ய்யச்சத்தியில்லாதவர்கள் மரணபரியந்தம் இந்தக்ஷேத்
திரத்தில் வசித்தல் வேண்டுமென்று, சொல்லியருளினார்.

கோரதவசி ஐயா மகாமுனிவரே! புன்றும நரகத்தின்
விபரத்தை யின்னமொருதரம் அடியேனுக்கு விரித்துரைக்

கவேண்டுமென, துர்வாசர் அதிபூபோதுமுனுக்கிய நர
கபாக்கவாலையையுடையது. புத்திரனில்லாதவர்கள் தே
வலருலகத்தினாலும் அருகிலிருந்து வாழுமையுடையவே
ண்டியது. புத்திரனைப்பெற்றவர்கள் சாந்தப்புண்ணியத்திற்கு
ட்போவதில்லையென்றார். சிலாதமுனிவர் சுவாமி! தேவரீ
ருக்கிரகத்தால் வேறொருகாரணமுமில்லையாட்டே
ன். புண்ணியமாகத்தை மாத்திரமுடையனாயிருக்க வனுக்கிர
கஞ்செய்யவேண்டுமென, துர்வாசர் சிலாதமுனிவரே!
நீர் புண்ணியமாகத்திற்குப் பயப்படவீர்களில் உத்தமம் தப்பி
தந்தவோர்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, இராக்
ராக்கிரமத்தையடைந்து தர்மத்தைச்செய்யுமென்றார். சி
லாதமுனிவர் [illegible] சுவாமி! பெண்ணுக்குத்தா
யுந்தந்தையுமில்லை [illegible]
பெண்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென, துர்
வாசர் [illegible]ணைபுறப்பட்டு வசிஷ்டாச்சிரமத்தையடைந்து
வசிஷ்டமுனிவரே! புத்திரன்மையை [illegible]
சிலாதமுனிவருக்கு விவாகஞ்செய்துதரல் வேண்டுமெ
ன்று அதற்கு வசிஷ்டமுனிவர் சம்மதித்துத்தன் தங்கையாகி
ய சாருலக்ஷணையைக் கன்னிகாதான விதிப்படி விவாகஞ்
செய்துகொடுக்க, துர்வாசர் சிலாதமுனிவரையும் அவர்ம
னையாளையும் இல்லறநடத்தும்படிக்கிரகத்துக்கனுப்பித்தன்
னுச்சிரமஞ்சென்றார். பின்னர் சிலாதமுனிவர்மனையாளோ
டு இல்லறநடத்துகையில் அவர்மனையாளாகிய சாருலக்ஷ
ணை யோராண்குழந்தையைப் பெற்றாள். அக்குழந்தைக்
குச் சைலாதியென்று பெயரிட்டு, மூன்றுவயதில் செள

ளமும், எழுவயதில் உபநயனஞ்செய்து வேதாத்தியயனமு
தல் சாஸ்திராப்பியாசமுஞ் செய்துவைத்தார். அச்சைலா
தி [illegible] பூமியிலானந்த யிரு
காங்களையும் காயத்திர் [illegible] சூரியனை நோக்கி அந்தவி
ரும், சுயம்பிரகாசரும், பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபரு
ம், முத்தொழின்முதல்வரும், [illegible]
தியாகிய மூன்றுவஸ்துக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவருமான பர
மசிவனைத் தியானித்த நெருக்கத்துடனின்று தவஞ்செய்தா
ர். அப்பொழுது பரமசிவன் சிறுபாலருடைய ரூபத்தோடு பிரசன்ன
மாகிச் சிலாதமுனிவர் வரப்புத்திரனே யென்றழைத்தார். அ
தைக்கேட்டுக் கண்விழித்துப்பார்த்து ஸ்தோத்திரத்து
டன் நமஸ்கரித்தெழுந்து நிற்க, பரமசிவன் சைலாதியே! உ
னக்குவேண்டிய வரங்களைக் கேட்பாயென்றார். சைலா
தி சுவாமி! தேவரீருடைய சந்நிதானத்தைவிட்டுப்போ
காமலிருக்கும் வரத்தைத்தரவேண்டுமென, பரமசிவ
ன் அதுகேட்டு மனமகிழ்ந்து சூரியபுஷ்கரணித்தீர்த்தம், கெங்கா
தீர்த்தம், சந்திரபுஷ்கரணித்தீர்த்தம், [illegible], தெளிய
மையின் [illegible] பாதங்கள், நந்தியா
வர்த்ததீர்த்தமாகிய ஐந்து தீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ்செ
ய்வித்துத்தனக்குச் சமானமான சொரூபத்தைக்கொடுத்துக்
கணங்களுக்கு அதிகாரியாயிருக்கச் செய்யும்படி நந்திகேசுவரரென்
னுநாமமிட்டுத்தன்னையும் நந்திகேசுவரரையும் உமையாளையு
ம் வேறுபாடில்லாதது தம்முடைய ரூபமாக அமைத்
து இரத்தினவேத்திரங்கொடுத்து, நந்திகேசுவரரோடு அ
ந்தர்த்தானமானார். நந்திகேசுவரர் பட்டாபிஷேகத்துக்கு

ஜக்ஷநதிகளுண்டானவாயாற் பஞ்சசத்யென்று பெயரு ண்டாயிற்று. அவ்வைந்து நதிகளும் பின்வாய்ப்பட்ட கா வேரிநதியில் மறைந்து விட்டன.

கூ-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

௰-வது காவேரிவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அகஸ்தியமுனிவர் தம்மாணாக்கருட ன் பரமசிவனைத்தெரிசனஞ்செய்வதற்குத் திருவெண்காட் டூற்றிலகர்ஸம்வசித்திருந்தார். அவர் அங்குவசிப்பதைச் ச முத்திரராஜன்கேள்வியுற்று, அவரிடம்வந்துநமஸ்கரித்தெ ழுந்து, சுவாமி! தங்களைத்தெரிசித்து மிகுந்த சிலாக்கியமெ டைந்தேனென, அகஸ்தியமுனிவர் சமுத்திரராஜனைப்பார் த்து, உனக்கு நம்மாலாகவேண்டிய விஷயத்தைச் சொ ல்லுவாயென்றார், வருணராஜன் ஐயா முனிசிரேஷ்டரே! உ லகத்திலிருக்கின்ற கங்கைமுதலனேக நதிகளுக்கு நான்ப தியாயிருந்தும், ஈசுவரப்பிரசாதத்தாற் கவேரராஜரிஷிக்கு ப்புத்திரியாகப்பிறந்து, ஸஹ்யபருவதத்தில் வசிக்கின்ற கா வேரியை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விச்சையுடையவனா யிருக்கின்றேன். அது தங்களனுக்கிரகத்தா லன்றிவேறு மொன்றினாலுங் காரியசித்தியில்லையென்றான். கும்ப முனிவர் உன்னிச்சைப்படிசெய்வோமென்று சொல்லிக்க வேரராஜரிஷி ஆச்சிரமம்வந்தார்; அவரைக்கவேரராஜரி

ஷிகண்டு, அனேகவுபசாரத்துடன் பூஜைசெய்வித் து தாங்கள்வரவைத் தெரிவித்தருளவேண்டுமென, அகஸ் தியமுனிவர்; தங்கள் பெண்ணைச்சமுத்திரராஜனுக்கு வி வாகஞ்செய்விக்கவந்தேன், அதைச்சுருக்காய்ச்செய்விக்கவே ண்டுமெனக் கவேரராஜரிஷி மனமிசைந்து தன்புத்திரியா கிய காவேரியை யழைத்துக்கொண்டு அகஸ்தியரோடு பஞ் சதசேஷத்திரமடைந்து மூவரும்பஞ்சநதியிலு மூழ்கி சிவ தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு பிரயாணப்பட்டார்கள். அப் பொழுது காவேரி அவ்விடத்தைவிட்டுவரச் சம்மதமில்லா தவளாகவிருக்க, அதைத்தெரிந்த அகஸ்தியர் கவேரராஜ ரிஷியிருவர்களுங் காவேரியைக் கையைப்பிடித் திழுக்கக் காவேரி பரமசிவனைத் தியானித்தழுதாள். அந்தச்சத்த த்தைக்கேட்டுப் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் பிர சன்னமாக, அப்பெருமானைக் காவேரிதெரிசித்து, சுவா மி! நானநாதை, உம்மையன்றி சரணமென்றடைந்தவ ளென்னை யிருவருங் கையைப் பிடித்திழுக்கிறார்கள்; நான் போவதற்கிஷ்டமில்லாமல் கதறிக்கொண்டு இவ்விடத்திலிரு க்கிச்சிக்கின்றேனென்றுசொன்னாள். பரமசிவன் காவேரி யே! நீ அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி, அகஸ்தியரைநோக்கி அ கஸ்தியரே! காவேரியையழைத்துக் கொண்டுபோம் விஷ யங்களையுந்தெரிந்தோம். உம்முடைய கோரிக்கையைக்கா ம் நிறைவேற்றுகின்றோம், பலாத்காரஞ் செய்யவேண்டா மென்றுசொல்லிக் காவேரியே! ஒருவருக்குப்பெண்பிற ப்பதாலிருந்ததுக்கமாகும், அத்துக்கம்பெண்ணைவிவா கஞ்செய்து கொடுத்தாற்றான் நிவர்த்தியாகும்; ஆகையால் விவாகஞ்செய்து கொடுக்கவேண்டியது பிதாவின்கடமை.

நீயேன் மனப்பதறுதலடைந்திருக்கின்றாய்; பிதுர்க் குலத்துக்குப் பதிலாமல் நீயெமது வார்த்தையைக்கேட்க வேண்டியது. சமுத்திரராஜன் சந்திரகாருகையுங்கங்கை முதலானநதிகளுக்கு நாயகனாயுமுள்ளவன், அந்தச்சம்பந் தத்திலாக்கியமுடைத்து; ஆகையாலுனக்குள்ளதாகிய குங்கலிகளிற்றுமக்கிலே போய் இந்தக்ஷேத்திரத்திலிருக்கின்ற பஞ்சநதியையங்கலந்து, பஞ்சநதத்தில்வசித்து, ஒருகலை யுடன் அகஸ்தியரோடு திருவெண்காட்டையடைவாயெ ன்றுசொல்லி அகஸ்தியமுநிவருக்கும் விடைகொடுத்தும றைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர், கவேரராஜன், இ வ்விருவருடன் காவேரி யேகாம்சத்துடன் திருவெண்காட் டையடைந்தாள்.

இந்நாளைக்கதிலையைச் சமுத்திரராஜனறிந்து திருவெ ண்காட்டிற்கு வந்து, [illegible] செய்துகொண்டு கேள்கவராய்த்தான். கவேர ராஜரிஷி தனதிடையிடைவைத்துப் பருவத்திற்குட்போனார். சமுத்திரராஜன் அகஸ்தியமுநிவரைவணங்கி, சுவாமி! தங் களநுக்கிரகத்தாலென்னிச்சை நிறைவேறியது. இவ்வள வுகாலந்தாமதமானது இன்னதென்றடியேனுக்குத்தெரிவி த்தருளவேண்டுமெனை, அகஸ்தியர்நடந்த சங்கதியைத்தெ ரிவித்து, ஏகாம்சத்துடன்காவேரி பஞ்சநதத்தில்வசிப்பதை யுஞ்சொன்னார். சமுத்திரராஜன் மறுபடியகஸ்தியரை வணங்கிப்பஞ்சநதத்திற் காவேரியுடன்சேர்ந்திருப்பதற்கு த்தாவுதந்தருளவேண்டுமெனை அகஸ்தியரவ்வண்ணமேயவி டைகொடுத்தார். சமுத்திரராஜன் தேவரூபமாகப்பஞ்சந தத்தையடைந்து பரமசிவனுத்திரவால் ஆலயத்திற்குவா

மூலையிற்றனரூபமாகவிருந்து காவேரியுடன்கூடிவாழ்கி ன்றான். காவேரியானவள் பஞ்சநதியையுந்தன்னுடன்கலந் து ஏகாம்சத்துடன் திருவையாற்றில் வசிக்கின்றமையால், அந்தஸ்தலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ்செய்பவர்கள் மோ க்ஷத்தையடைவது சத்தியம்.

௫-வது அத்தியாயம்.
முற்றும்.

௬-வது சிவதாசப்பிராமணன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

முற்காலத்தில் காவேரிதீரத்திலொருகிராமத்தில் சிவதாசனெ ன்னும்பேருள்ள பிராமணன்தீர்த்தயாத்திரையுடன் சிவக்ஷே த்திரங்களையுந்தரிசித்து வந்தான். அந்தத்தீர்த்தங்களெல்லா வற்றிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பெரியோருக் குமாரர்த்தனைய ளிக்கத் தகுந்தசிவனுக்குத்திருவிளக்கிடுதலாகிய பஞ்சாங்கத்தைய டைந்துகாவேரிஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீருத்திராக்ஷதரித் து நித்தியகருமங்களைமுடித்து க்ஷேத்திரகோத்தஞ்செய்து ஆலயத்திலுள்ளவிக்னேசர், சுப்பிரமணியர், காலபைரவர், க்ஷேத்திரபாலதேவதை, சப்தமாதர்கள்; பரமசிவன், உமையம்மை முதலானவர்களைத்தெரிசித்துக் கொண்டு, ஒருவருஷ காலம்வரையில் ஜெபமேசக்ர மண்டபத்திலிருந்து தின மொன்றுக்குப்பதினாயிரம் பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ்செபித்துக் கொண்டிருந்தார். இந்தஸ்தலங்காசியிலுமரணமடைந்தால் முத்திகிடைக்குமென்று வேதாகமங்கள்சொல்லுகிறபடியே, காசிக்குப்போகப்புறப்பட்டு அநேககாலம்போனபின்

டந்து, விசுத்துடைத் தெழும் பேரும்பெருமூது யானையை விழுங்கும் இரண்டு பகுதி சிவதாசப்பிராமணனைப் பெரித்து விழுங்குங்காலையில், சிவதாசன் பரமசிவே, சங்கரா, மஹாதேவா! என்னைக் காத்தருளவேண்டுமென்று தோத்திரம்பண்ணப் பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து தான் இராஜவேடந்தரித்துத் தன்னுடைய ரிஷபத்தை அசுவமாகவமைத்து அதன்மேலாரோகணித்துக் கையிற் குந்தாயுதத்துடன் வந்து, சிவதாசப்பிராமணனே! பயப்படாதேயென்று சொல்லி, இரண்டு பகுதியைக் கழுத்தில் வெட்டித்தள்ளினார். பகுதியால் விழுங்கப்பட்டு வாதையடைந்த பிராமணன் மூர்ச்சையாகிக் கீழே வீழ்ந்தான், விழுந்தவனை ராஜவேடங்கொண்ட பரமசிவன் தட்டியெழுப்ப அப்பிராமணன் மூர்ச்சை தெளிந்து, ஆபத்துக்காலத்திற் பக்தவத்ஸல அரசனே! உனக்குச் சகலசெய்து மங்களமுண்டாகட்டுமென்று ஆசிர்வதித்து தான் பரமசிவனைத் தியானித்துக் கூப்பிட வந்தீராவென்று இருப்பதும் அவ்வையாச்சீர் முன்னிராஜனைக் காணப்பட்டவர் பரமசிவனாகத்தோன்ற அவனைஸ்துதிசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் சிவதாசனே! நீ ஆபத்துகாலத்தில் என்னை நினைத்தமையால் உன்னை ரக்ஷிக்கவந்தேன், நீ வேண்டுவதைக் கேளென்றார்.

சிவதாசன் காசியில் மரணமடைந்தால் முத்தியென்று அவ்விடம்போகின்றேனெனப் பரமசிவன் கேட்டுத் துஷ்டமிருகங்களாலும், இரண்டு பகுதிகளாலுஞ் சங்கடமாகிய இந்தமார்க்கமாகக் காசிக்குப்போவது மிகவுமரிது. காவேரியின் வடகரையிற் சிவக்ஷேத்திரங்களிலெல்லாம் உத்தமமான பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் ஜனனத்தாலும்

னத்தாலும், கீர்த்தனத்தாலும், தெரிசனத்தாலும், ஸ்மரணத்தாலும், வாசத்தாலும் பாவத்தைப் போக்கி முத்திகொடுக்கின்றோம். ஆகையால் நீ திரும்பிப் பஞ்சநதத்தையடைந்து அவ்விடத்திற்றானே வாசஞ்செய் என்றுசொல்லச், சிவதாசன் சுவாமி! இரண்டுபகுதியால் வாதையடைந்து சக்தியில்லாததாலெவ்வாறு பஞ்சநதஞ் சேருவேனென்றான். பரமசிவன் அவ்விடத்திலிருந்த தர்மபத்தினியில் சிவதாசப்பிராமணனை முழுகென்றுசொல்ல அவ்வண்ணமே யக்குழியிற் சிவதாசப்பிராமணன் முழுகிக் காவேரியின் மத்தியிலெழுந்தான். எழுந்தவர் தெதிருவாயிற் பரமசிவனைக் கண்டு ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமசிவன் சிவதாசா! காசிக்குச் சமானமான பஞ்சநதக்ஷேத்திரமிதுதான். இவ்விடத்தில் உன்மரணபரியந்தம் வசித்தால் முத்திகொடுப்போமென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். சிவதாசன் மரணமளவும் பஞ்சநதத்திலிருந்து முத்தியடைந்தான்.

௰௧-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

௰௨-வது ஆர்த்தமன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் தாய்தந்தைகளால் தள்ளப்பட்டு வாரதவனும், எல்லாவுயிர்க்கும் வஞ்சனைசெய்தவனும், சூதாடுகிறவனும், பொய்சொல்லுகிறவனும், நின்றநிலையில் மூத்திரம்பெய்கிறவனும், பிறனைக்கண்டு காணாமற்றொட்டெனைக்கடாவைப்போற்று சிசுகூட்டண்புணர்பவனும், காம

டாருக்கப்படுகின்ற ...க் கைவிடத்தகுந்ததான ஆயுதம்பிடி
த்தவனும், போசனத்திலிருந்து வடவருக்குச்செய்துகொள்பவ
னும், சுயத்துக்குத்தக்க வேடந்தரித்துத்திரிகிறவனும்
வைதிகப்பிராமணர்களைப் பரிகசித்து மோசஞ்செய்பவனும்,
வழிப்பறிசெய்கிறவனுமான துர்த்தமனென்னும்பேர் பி
ராமணனிருந்தான். அவன் அனேகப்பிராமணர்கள் கூட்ட
மாகக்கூடித் தங்களுக்கு வேண்டிய திரவியங்களை யெடுத்து
க்கொண்டு பஞ்சநதத்தில் தானகாவேரிஸ்நானஞ் செய்
யப்போவதைக் கண்டு, வீபூதிருத்திராக்ஷமும் ஜடையும் ப
வித்திரமும்மேலே யோகவேஷ்டியுந்தரித்து மந்திரஞ்செபி
க்கின்றவன்போல் வாயின் முணுமுணுவென்று செபித்துக்
கொண்டு பிராமணர்கள் கூட்டத்துடன் சேர்ந்துவந்தான்.
அவனை அவர்கள் நீயார்? எங்கிருந்தெங்கே போகின்றாயெ
ன்றுகேட்க, துர்த்தமன் பிராமணோத்தமர்களே! நானொரு
தாய்தந்தை பந்துமுதலான வொருவருமில்லாதவன், அனு
தை, மிகுந்த துக்கத்தால் அநேகதேச சஞ்சாரஞ்செய்துவ
ருகையில் மகாயோகியொருவர் எனக்கோர் மந்திரோப
தேசஞ்செய்து, பஞ்சநதத்திலிருந்து செபித்தால் மந்திரசித்
தியுஞ்சம்சாரதுக்கநாசமுங் கிடைக்குமென்று சொன்னபிர
காரம் பஞ்சநதத்திற்குப் போகிறேனென்று மிகவணக்கத்
துடன் சொல்ல அவ்வார்த்தையை யவர்கள்கேட்டு மகா
யோக்கியனென்றெண்ணி, நீயாருக்கும் பயப்படவேண்டா
ம் நாங்களும் பஞ்சநதத்திற்கு ஸ்நானார்த்தம் போகி
ன்றோம், எங்களுடன் தாங்களும் வந்திருக்கலாமெ
ன்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு பஞ்சநதத்திற்கு வந்
தார்கள் ...
...வர்கள் மத்தியானகாலத்தில் தீர்த்தமாசரணமாகிய

திருவடிக்கமலங்களைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர், மதித்து
விருப்பமாய் துர்த்தமனைக் காவலாக வைத்துவிட்டு ஸ்நா
னத்திற்குப்போனார்கள். அச்சமயத்தில் அவர்கள் வைத்தி
ருந்த பொன்முடிப்பை யெடுத்துக்கொண்டோடினான். து
...ரையிட்டத்தில் சோரனாயினவனைத் தேடி பிராமு
ணர்கள் பின்தொடர்ந்து பிடித்துக்கொண்டு காவேரிக்
கரைக் கூட்டத்துடன் போய்ச்சேர்ந்து சேவகர்களும்போ
ய்ச்சேர்ந்து, அவனைப்பிடித்துக் கையிற்கொண்டுவந்து பரி
சோதித்துப் பொன்முடிப்பைக்கண்டு, அதனுடன் அரசனி
டத்திற் கொண்டுபோய் விடுத்தார்கள். அரசன் விசாரணை
செய்து திருடனென்றறிந்தும், பிராமணனென்கின்றமையா
னத்தால் அவனிடத்திலிருந்த பொன்முடிப்பை மாத்திரம்
வாங்கிக் கொண்டுவிட்டுவிட்டான். விடப்பட்ட துர்த்தமன்ப
ஞ்சநதத்தைவிட்டு மதுரைக்குப்போய்விட்டான். அதன்பின்
அரசனிடத்திற்குப் போன பிராமணர்கள் வீட்டிற்குவந்து து
ர்த்தமனைக்காணாமல் தங்கள் மூட்டையைப் பரிசோ
தித்துப் பொன்முடிப்பில்லாதிருக்கக்கண்டு மிகுந்த துக்க
த்துடன் அரசனிடத்தில் வந்து முறையிட்டார்கள். அர
சனவர்கள் சொல்லியதைக்கேட்டுத் தக்கவிதமுழுதுந்தெ
ரிவித்துப் பொன்முடிப்பையவர்களிடம் கொடுக்க அதை
வாங்கிக் கொண்டு பிராமணர்கள் அரசனையாசீர்வதித்துத்
தங்கள் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். இது நிற்க, அன்னிய
தேசசஞ்சாரஞ்செய்து திருடித்திரிந்த துர்த்தமன் சிலகால
ஞ்சென்று மரணமடைந்தான். அவனை யமதூதர்கள் அ
ழைத்துக்கொண்டுபோகும் பொழுது யமனவன் காவே
ரியிற்பயத்தால் முழுகினவனும் துலாமாசத்திற்பிராத
க்காலத்தில் காவேரிஸ்நானம் பண்ணிய புண்ணியத்தால்

சிவலோக மடையவேண்டியவனென்றெண்ணி, சுசீலதேவ
ர்முதலான சிவகணங்களையழைத்து ப்படியில்லாததுர்த்
தமனை யெமதூதர்களழைத்துப் போகிறார்கள்; அவர்களை
விலக்கித்துர்த்தமனை யெமனிடமழைத்துவாக்கடவீர் களெ
ன்றுகட்டளையிட, அவ்வண்ணமேயழைத்துவைத்துவிடுத்தா
ர்கள். அவனுக்குக்கனுதிபத்தியந்தந்துதன்னுலகத்திலிவை
த்தருளினார். இந்தச்சங்கதியை யெமன்றெரிந்து பரமசிவ
னிடத்திலவந்துசுவாமி! பஞ்சநதத்திலவசிப்பவர்களை மாத்
திரமென்னுலகத்திற்கழைத்துப்போகக்கூடாது. மகாபா
பியாகவன்னியதேசத்திற்றங்கிய துர்த்தமனையென்னுலகத்
திற்குத் தூதர்கள்பிடித்துக்கொண்டுவருகையிற் சிவகண
ங்கள்வந்தழைத்துக்கொண்டுவந்த காரணத்தையடியேனு
க்குத்தெரிவித்தருளவேண்டுமென, பரமசிவன் எமனே!
யொருவனெவ்வித காரணத்தினாலாவது காவேரிஸ்நானஞ்
செய்வானேல் முக்தியடைவது நிச்சயம். இந்தத் துர்த்தம
ன் துலாமாசாரம்பகாலத்திற் காவேரிஸ்நானஞ்செய்தவ
னுகையாற் கனுதிபத்தியங்கொடுத்துச் சிவலோகத்திலிரு
த்தினோம். காவேரிஜலசம்பந்தமான காற்றொருவன்மே
லவீசினாலும் அவன்பாபியல்ல; இதைநீயறிக்கடவாயெ
ன்றார். எமனதைக்கேட்டுத் தன்னுலகம் போய்ச்சேர்ந்
தான்.

௰௨-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

௰௩-வது துஷ்பிரக்ருப்பிராமண
ன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வகாலத்தில், அதர்மனும், விடனும், வேசிகளுடைய
தயவிலவனும், மாதாபிதா குருமுதலானவர்கள் வார்த்தை
யைக்கேளாதவனுமான துஷ்பிரக்ருவென்னுமோர்பிரா
மணனிருந்தான். அவன்றன் மனையாளைத்தள்ளிவிட்
டு, தாசிவேசியை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு,
அவள்வீட்டில் மாம்சபக்ஷணத்தோடு சாப்பாடுஞ்செய்து
கொண்டு வெகுகாலமவ்வேசியுடன் சேர்ந்திருந்தான்.
இப்படியிருக்குங்காலத்திற் பஞ்சநதத்திற் நடக்குஞ் சித்தி
ரைமாசோச்சவம் பார்க்க அனேகஜனங்கள் போவதைக்
கண்டு, அந்தவேசியுடன் துஷ்பிரக்ருவும் பஞ்சநதத்து
க்குப்போனான், அவன்போன அன்றைத்தினம் ரதோச்ச
வமாகையால் ரதாரூடராகவந்த பரமசிவனைத் தெரிசித்து
அன்றிராத்திரி பலசனங்கள் நித்திரைசெய்தவீதியில் வேசி
யுடன் அவனும்நித்திரைசெய்தான். பாதிராத்திரியில்
அனேகந்திருடர்கள் கத்திமுதலான ஆயுதங்களுடன்வந்து வீ
தியிலித்திரைசெய்தசனங்களைக் கொலைசெய்ததோடு இவ
ர்களையுங் கொன்று, திரவியங்களைக் கொள்ளையடிக்கிறசெ
ய்தியை யரசன்கேள்வியுற்றுப் படையுடன்வந்து சண்டை
செய்து இறந்தவர்கள்நீங்க மற்றத்திருடர்களைப் பிடித்து
சிறைச்சாலையிலடைத்துத் திரவியத்தையவரவர்களுக்கு
க்கொடுத்துப் போனான். இறந்தவர்கட்கெல்லாஞ் சிவ
லோகங்கிடைத்ததோடு துஷ்பிரக்ருவுக்கும், வேசிக்கும்

ழ்ச்சியேசக்கிடைத்தது. ஆகையால் பக்ஷபாதத்திற் பற்றி யில்லாமல் வசித்தவர்களே முக்தியடைவார்கள்.

௩௯-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

௪௦-வது பாவிகள் ஜென்மமடைவதையுரைத்த அத்தியாயம்.

அனைத்தியாதேவிகாதசன்மாவவலனக்கிச்சுவாமி! ஜீவர்கள் பாவசேஷத்தால் நரகத்தினின்று நீங்கிப் பூமியில் வந்து என்னஜென்ம மடைகின்றார்களென்பதைச் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க நாதசன்மா:- பெண்ணே! பிரமகத்தி செய்தவன், கழுதை-ஒட்டகம்-எருமை-பக்ஷி-மான்-நாய் மாம்சத்தின்னுஞ் சண்டாளனாகவும், குருதாரகமனஞ்செய்தவன் மலத்தைபுஜிக்கும் பன்றி-நரி-நீர்க்காகம்-கழுதை-இருடனாகவும், கர்ப்ப[illegible]குஞ்செய்தவன் கொட்டான்-எறும்பு-நாகொசு-மூட்டைப்பூச்சி-பிணந்தின்னும் வெட்டுக்கிளியாகவும். பொன்திருடினவனும் அவனுடன் சினேகித்தவனும்-எலி-குரங்கு-தவளை-ஆமை-புழு-பருந்து-அன்னம் கொக்கு-எருமை-கோமாம்சத்தின்னும் பறையனாகவும், பிராமணன்சொத்தை யபகரித்தவன் பிரமராக்ஷதனாகவும், தானியங்களைத் திருடினவன் பெருச்சாளியாகவும், தண்ணீர்திருடினவன் நீர்க்காகமாகவும், வெண்கலந்திருடினவன் தேவருஷத்தி லாயிரவருஷம் அன்னமாகவும், நெய்திருடினவன் நாவற்பொருளாக கீரியாகவும், இ

லைகாய் கறிகள் திருடினவன் மயிலாகவும், வாசனைத்திரவியத்தை-திருடினவன் பெருச்சாளியாகவும், மாம்சந்திருடினவன் கழுகாகவும், எண்ணெய் திருடினவன் கரப்பானாகவும், பட்டுவஸ்திரந்திருடினவன் கௌதாரியாகவும், வெள்ளாட்டைத்திருடினவன் தவளையாகவும், ஆமணக்கு திருடினவன் குரங்காகவும், பயிர்திருடினவன் மாட்டுக்குருவியாகவும், வைக்கோல்-புல் திருடினவன் புல்விட்டையாகவும், பாய்-கட்டில்-துணி-வாகனம்-பல்லக்கு இவைகள் திருடினவன் பாரஞ்சுமக்கும் ஒட்டகமாகவும், தேவாலயங்களைத் தேவசத்துக்கிருக்க கஷ்டம்விளைத்தவன் பிசாசாகவும், ஸ்திரீ-ருத்திராக்ஷம்-வஸ்திரந் திருடினவன் குஷ்டரோகியாகவும், பொய்சொன்னவன் ஊமைகாலத்தவளையாகவும், தாய்தந்தை-தமையன்-குரு-வேதியர்-வேதாந்தி-சன்யாசி-சத்திரியர்கள்-பிராம-விருத்தர்-ருத்திரர் இவர்களை நிந்தித்தவனும், வேதம்-இதிகாசம்-புராணம்-சாஸ்திரம் இவைகளை நிந்தித்தவனும், தோஷமாகவும், பிராமணதான[illegible]தடுத்தவனும்-சந்தியா வந்தனஞ் செய்யாதவனும்-அன்னங்கிடைக்காத தரித்திரனாகவும், பிராமணனுக்குத் தருகிறேனென்றுசொல்லித் தராதவன் [illegible] கட்டுகிறவனாகவும், விதியைவிட்டு விலக்கைபுசிப்பவன் மரம்-கல்-கொடி-செடி-முள்ளாகவும், தேவாலயம்-சாவடி-குளம்-கிணறு இவைகளைக் கெடுத்தவனும், சிலம்ப பழகல்- அழுக்குருட்டல் - காலமில்லாத கர்வத்திற் புணர்தல்- எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளல்- தூங்குதல்-சவரஞ்செய்துகொள்ளல்- அதிகஅன்னமுண்ணல்- குதர்க்கல்

ருதிஸ்ரவணையெய்தவனும் சிற்பாசயமானவும், தெரிந்தி ட விந்தனுமை கேநிப்புரைக்கேட்டவன் மனனுமிப் பாம்பாகவும், அத்துவிதத்தைக்கெடுப்பவன் முகத்தில் வெ ழுரும் ரோகமுடையனாகவும், அத்துவிதத்தை நிந்திப் பதைக்கேட்டவன் சாதிப்பெரும் ரோகமுடையனாக வும், குத்திரமர்களுடன் புணர்ந்தபிராமணன் முகலே-மீ ன்ஷீர்க்ஷரகம் ஆமையாகவும் பிறப்பான்.

இப்பாதகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமானு ற் பஞ்சநதஸ்தலத்தில் பத்துவருஷகாலம் துலாமாசத்திலு ம், மகரமாசத்திலும், காவேரிஸ்நானஞ்செய்து கேசமுந்தி த்தால் சமைத்தவன்னத்தை பொருளேலைபுசித்தால் சர்வ ஸ்விமோசனமாகுமென்றார். அதைக்கேட்ட அனவத்தியா தேவி சுவாமி! பிரமகத்தி-குருதாரகமனம்-சுராபானம்-பொன்திருடுதல்-சேர்க்கையால்வருதல் ஆகியவிவை ஐந்து பாதகங்களுக்குச் சமானமான பாவங்களையும், அவைகளுக்குரி மோசனத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்ன, [illegible] வதிகாட்டியபேதிக்கின்[illegible], தனக்குமாத்திரம் சமையல் செய்துச் சொல்கிறவன், பிராமணனிந்தை செய்கிறவன், அதிகபேர்சனன், வேதம்விற்கிறவன், பிராமணராளேபிச் சைகாட்டியழைத்துவந்து பின்னில்லையென்பவன், குருவ ரிடத்தில் குருபசாஸ்திரங்கற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் விரோதித்து அவமதிக்கின்றவன் ஆகியவிவர்கள் பிரமகத் தி செய்தவரோடொப்பாவர். அவுபாசனம் விட்டவன் [illegible] காவிலுண்ணுமவன், கட்குடிக்குமாதருடன் சேர்பவ ன், வேதியாசனம்புசிப்பவன், கூட்டஞ்சேராதிருப்பவன் சரிப்பிராஷ்டனை முன்பவன், ஐயவேதம்-தீர்த்த

வந்தனம்-சௌசம்-காயத்திரிசெபம் விட்டவன், சாஸ்திரவி ரோதமாகப் பற்கொம்பிட்டுப்பல்தேய்ப்பவன் ஆகியவி வர்கள் சுராபானஞ்செய்தவரோடொப்பாவர். சந்தனபுஷ்ப ம்-கஸ்தூரி-கெந்தபொடி-வெல்லம்-சர்க்கரை-தானியம் என்ற அரிசி திருடினவன், வேதாத்தியயனம்பண்ணுதவன், தருமம்-வேதம்-தீர்த்தம் விற்றவன், பசு-பூமி கன்னி விக்கின ம்பண்ணினவன், சிராத்தம்விட்டவன், அதிதிபூசைபண்ணா தவன், அனுதைதிரவியத்தை யபகரித்தவன், கோ-அசு வம்-பிறர்விளைநிலம்-பயிர் இவைகளையபகரித்தவன் வெள்ளி கலப்பாத்திரம்-தேன்-நெய்-ருத்திராக்ஷம் திருடினவன் இ வர்கள் பொன்திருடரோடொப்பாவார்கள். சகோதரி-புத் திரன்பாரியை-மனைவி-சகன்பாரியை-பாமாதா-மத்தியமானஞ் செய்பவள்-சாதிகெட்டவள்-ஐகம்பெண் இவர்களுடன் பு ணர்ந்தவர், குருதாரகமனஞ் செய்தவரோடொப்பாவர். இந்தநான்குபேர்களுடன் சேர்ந்தவர் அவர்களோடொப் பாவர். இந்தப்பாவங்களை புரியாமற்செய்தால் காவேரியி ல் மாசமா[illegible]முழுதும் ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சநதீசரைத்தெ ரிசித்தால் பாவப்பிராயச்சித்தமாகும். தெரிந்துசெய்தாலத ற்குப்பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதிகளிலில்லை.

ஆனாலும் மூன்றுவருஷகாலம் பஞ்சநதத்தில் வசித்து சாஸ்திர விதிப்படி காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்து, நூற் றெட்டுவிதப்பிரதக்ஷணமேகவாரபோசனஞ்செய்து, பஞ் சநதீசுவரருக்கு நூற்றெட்டுப்பொன்னும், பிராமணருக் கு நூற்றெட்டுப்பொன்னுங் கொடுத்துவந்தால் பிராயச்சி த்தமாகும், இல்லாவிடில் நரகவாதனை யடையவேண்டுமெ ன்றார். அதைக்கேட்டு அனவத்தியாதேவி சுவாமி! பாவகு

செய்தவர்களெவ்வித அடையாளமுடையவர்களாக விருப் பார்கள். அதையுஞ்சொல்லுகின்றேனை, காதசன்மா பி ரமஹத்திசெய்தவன் க்ஷயரோகியாகவும், சுராபானஞ்செய்த வன் சொத்தைப்பல்லனாகவும், சொர்ணந்திருடினவன் கை விரல் கால்விரல்களில் ரோகியாகவும், குருதாரகமனஞ்செ ய்தவன் சருமரோகியாகவும், பரதாரகமனஞ்செய்தவன் கொண்டிசெவிடன் வாயு ரோகமுள்ளவனாகவும், ஆசா ரியனைக்கெடுத்தவன் காக்காவலிப்புரோகியாகவும், குருவை நிந்தித்தவன் சீதபிரமேரோகியாகவும், முடவனாகவும், வாயு ரோகமுள்ளகூனனாகவும், வேதத்துரோகம் குருத்துரோ கஞ்செய்தவன், துர்புத்தியுடையவன், அங்கீனமுடையவன் ரோ கியாகவும், விஷ்ணுத்துரோகம் - விஷ்ணுநிந்தை செய்தவ ன் நேத்திரக்குருடன், ஊமை, வாயில்ரோகமுள்ளவனாக வும், வேதார்த்தநிந்தனைசெய்தவன் மேகரோகமுள்ளமத பேதப்படையனாகவும், வேதாசாரங்களை உடைத்தவனாகவும், மாதவிடாய்மாதருடன் புணர்ந்தவன் மகோதரரோகமுள்ள வனாகவும், நீசனாகவும், விஷமூட்டினவன் நீருழிவுடையவன் குஷ்டரோகியாகவும், ஆயுதம்பிடித்தவன் தவளையாகவும், இரத்தினந்திருடினவன் ஒருதலைவலியனாகவும், வஞ்சனை செ ய்தவன் பொய்சாக்ஷிசொன்னவன் இவ்விருவர்க்குமூடக் னாயாகவிருந்தவன் குஷ்டரோகியாகவும், தாய்தந்தையை நி ந்தையுடைய தன்புத்திரன் மனையாள் இவர்களைத்தள்ளினவ ன் நேத்திரரோகியாகவும், குளம் - தோட்டம் - கிணறு - சாவடி இவைகளைக்கெடுத்தவன் அக்கினியினுடையத்தொழில் செய்பவனாகவும், ஏசமான் துரோகஞ்செய்தவன் குன்ம ரோகியாகவும், குட்டமாடு - கழுதை இவைகளிற்சவாரி

செய்தவன் மேகரோகியாகவும், பதிவிரதையைக் கற்பழி த்தவன் விஷப்புத்துரோகியாகவும், பண்டியாகவும், பிற ரையறியாது சொன்னவன் நரம்பில் வாயுரோகமுள்ளவ னாகவும் பிறந்திருப்பார்கள்.

இருபதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது மரணக்குறியுரைத்த அத்தியாயம்

ஸ்ரீவைத்தியாதேவி தன் காதலனாகிய காதசன்மா வையணைத்திக்கவாமிர்மரணக்குறியையும் அதற்குப்பிராயச்சி த்தத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க காத சன்மா சொன்னது ! இராக்காலத்திற் சந்திரனைச் சூரிய னைப்போல் உஷ்ணமாகக் கண்டாலும், சூரியகிரணங்கள் க ண்ணுக்குத்தோன்றாதிருந்தாலும், ஆகாசஞ்சிவப்பாகவி டைவிட்டுத்தோன்றினாலும், எலிவளைபோல் சரீரத்துவார மிருந்தாலும், காகக்கூடு போற்றுர்க்கந்தலையில் வீசினாலு ம், சீக்கிரத்தில் மரணமுண்டாகும். சூரியனிற்றுவாரமாகக்க ண்டாலுஞ் சந்திரனிற்றுவாரமாகக்கண்டாலும், ஒருமா சத்தில்மரணமுண்டாகும். ஜலத்திலாவது கண்ணாடியிலா வது, தன்சிரம்வக்கிரமாகவும்மற்றதாகவுங் கண்டால், எம ன் தன்வீட்டில்வந்திருக்கிறான். கண்ணை மூடித்திறக்குங்கா லத்திற் பூச்சிபறந்ததுபோலிருந்தால், உடனேமரணம். கா

தைப்பொத்திருந்தாலேனாகிருந்தால் எமன் சமீபத்திலி
ருக்கிறான், கொறுப்புடையிலின் கழுத்துப்போற்றேன்றிரு
னும், மேகமில்லாதகாலத்தில் மின்னத்தோன்றினும், மி
ன்னற்காலத்தில் ஒளிதோன்றாதிருந்தாலும், மேகத்திற்கு
சிவகார்த்தோன்றினும் பதினைந்துநாளில்மரணம். பூமி
யிற்சுவாலைதோன்றினால், ஏழுநாளையில்மரணம். சந்திரகா
ந்தி- துருவநக்ஷத்திரம்- அருந்ததி நக்ஷத்திரம் கண்ணுக்கு
த்தோன்றாதிருந்தால், ஒருவருஷத்தில்மரணம். கிரணமி
ல்லாமற்சூரியனையும், காந்தியில்லாமல் அக்கினியையுங்கண்
டால், பதினொருமாசத்தில்மரணம். அகாரணமாகத்தன்னுட
ம்புபருமனாகவும், இளைப்பாகவும், கறுப்பாகவுங்கண்டால்
எட்டுமாசத்தில்மரணம். புறா-கழுகு-பருந்து-காகம், தலையி
ற்பட்டால் ஆறுமாசத்தில்மரணம். சலத்திலிந்திரதனுசுகண்
டால்; இரண்டல்லது மூன்றுமாசத்தில்மரணம். தேகத்தில்
வேம்புவாசம்பிணவாசங்கண்டால், ஒருமாசத்துக்குமேல்
மரணம். இருதயம் வரண்டியாகவிருந்தாலும், தலையிற்புகை
ச்சற்கண்டாலும், சரீரமுழுதுங்கொதித்தாலும், பத்துநாளை
யில்மரணம். பிராணவாயுவேகமாக அருந்ததி போலிருந்தா
லும், பகற்காலத்தில் நக்ஷத்திரத்தைக்கண்டாலும், இராத்தி
ரியில் இந்திரதனுசைக்கண்டாலும், சிவப்புகறுப்புவர்ணமச
ச்சந்திரசூரியர்களைக்கண்டாலும், சூரியவுதயகாலத்தில்
எதிர்வின்மாரிவளையிட்டாலுஞ்சீக்கிரத்தில்மரணம். நா, அ
திகக்கறுப்பாகவும், [illegible]ம் அவலக்ஷணமாகவும், கன்னமூசி
வப்புடன்கலந்த கருப்புவர்ணமாகவுங்கண்டாலும், மேற்
பார்வை சிவப்பாகவுங்கருப்பாகவுமிருந்தாலும், சரீரத்தில்
உஷ்ணமின்றியிருந்தாலும், மரணவீட்டில்வாழ்ந்திருக்கிறான்.

காயிலும், மார்பிலும் ஓட்டையாகக்கண்டாலும், தலை
போல்முத்திரயிருந்தாலும், பக்ஷத்திரயாதி, இருந்தா
லுஞ்சீக்கிரத்தில்மரணம்.

சித்திரையில்பன்றியாற்சூழப்படுவதாகவும், குரங்கு த
ன்றலையைப் பறிப்பதாகவும், கருக்குவாயுவிலேவதாகவும்,
பொன்னிரத்தைப்பெறுவதாகவும், தேனைக்குடித்துத்தின்பதா
கவும், தாமரைக்கிழங்கைத்தின்பதாகவும், வெண்டாம
ரைப்பூவைத்தரிப்பதாகவும் கழுதை, பன்றி கட்டின வண்
டியிலேறிச்சவாரிபண்ணுவதாகவும், முறுத்தபகுதியின் மேற்கே,
போவதாகவும் விளையாட்டும் வேர்மாலைதரித்துத் தென்றிசை
போவதாகவும் பூதப்பிரேதப்பிசாசுகளைக் கண்டதாகவும்
ஆகாயத்திற்கந்தர்வபட்டணத்தைக்கண்டதாகவும் விருக்ஷ
ங்களைச் [illegible]ப்புடையாகவும் தன்காலை வெட்டிப்போட்டதாகவும்
சேற்றிலாவது புழுதியிலாவது தன்கால் வைப்பட்டதா
கவும், தன்னைச்சூரியசந்திரர் வர்ணங்களும் புகர்ணமாக இருப்
பதாகவும் கருநிறமுடைய பெண் மனிதன் தன்னையணை
ப்பதாகவும் கற்கணாலடிபட்டதாகவும், தன்றலையை விரித்
துச்சிரித்து [illegible]டிக்கொண்டு தென்றிசையிலேபோவதாக
வும், கோமயமடுவில் விழுந்ததாகவும், எண்ணெய்க்கொப்ப
ரையில் விழுந்ததாகவுஞ் சொப்பனங்கண்டால் சீக்கிரத்
தில்மரணமுண்டாகும். அதற்குப்பிராயச்சித்தமாகப்பஞ்ச
நக்ஷத்திரத்தையடைந்து காவேரிஸ்நானம்பண்ணிச்
செப்பியேசுவரரைத்தெரிசித்து மாவைபரியந்த மங்குலசித்
தால் யமலோகமடையாமற் சிவலோகமடைவார்களென்
றுசொன்னார்.

௰௫ - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௩௰-வது ஜைலவாரேசுவரார்த்த அத்தியாயம்

சூரியவம்சத்திற் பிறந்த அயோத்தியிலிருக்கவேண்டிய மனுசக்கரவர்த்தி புதல்வனும் சத்தீவுக்கு அரசனுமானபிரியவிரதராஜன் தன்புத்திரரேழுவரையும் ஏழுதீவுக்குமரசராகவைத்து வாழுங்காலத்திலோர்கால் இமயகிரிக்குமேற்கேபோகையில் மனுபுத்திரனாகிய பிரியவிரதனே! நீ யின்னங்கொஞ்சதூரம் போவாயேல் அற்புதத்தைக்காண்பாயென்று ஆகாயத்திலசரீரி யுண்டாயிற்று. அரசனதைக்கேட் டானந்தமடைந்து மேற்கேபோகையிற் பதினான்குலகத்தையுமூடுருவிய சோதியையுடைய மகாலிங்கத்தினின்றும் பரமசிவபெருமானெழுந்தருளிப் பிரியவிரதராஜனே! கற்பகாலத்திலுமழிவில்லாத வெம்மாலிவ்விடத்திற் கற்ப பிரும்மாக்கள் அனேகக்கோடி பிரமமாக்களுங் கற்பகாலங்கழிய அநேகக்கோடி விஷ்ணுக்களுங்காணப்பட்டார்கள். எம்முடைய ஸ்ருஷ்டியிலேவிதித்தாற்செய்யப்பட்ட தாவரஜங்கம சொரூப ஜகத்காரணனுமாயிவ்விடத்திற் பஞ்சாதீஸ்வரர் ஜெப்பீயேஸ்வரரென்று நாமதேயத்தோடிருக்கின்றோம். எமதாலயம் ஜீரணமாகவிருக்கின்றது. அதனை நீ ஜீர்ணோத்தாரஞ்செய்யவேண்டியதென்று சொல்லி மறைந்தருளினர். ஆச்சரியமடைந்துஜோதிலிங்கத்தினைத்தேடிபோயினான். போனவுடனே பதினான்குலகத்திலும் நிறைந்துநின்ற சோதிவடிவினின்றதுவும் ஜீரணையுடனும் அனேகத்துவாரங்களுடனும் மூடுருக்கியதங்கம்போலொளி படைத்துத்தோன்றிய சிவலி

ங்கப்பெருமானையும், அச்சிவலிங்கத்தின் துவாரத்தில் தேவர்கள், கௌதமர், சநகாதியர், வசிஷ்டர் முதலான தேவத்தநிகாமனிசரிஷிகளையுங்கண்டு, மனநிலாவுங்குமடைந்து ஆலயத்தைப்பொன்னினாற்கட்டுவித்து, ஆபரணம் கொடி கொடை விசித்திர வஸ்திரம் சாமரை சாத்திர சுவர்ணதண்டம் சத்திரச்சாமரங்கள் அனேகக்கிராமங்கள் திரவியங்களுங் கொடுத்து, ஆலயத்திலும் வீதிகளிலுந் திருவிளக்கிட்டு, வேதபாராயணத்துடன் உற்சவ நடத்தி, ஜெயந்தி யுத்திராத்தியாயத்திற் சொல்லியபடி ஸ்தோத்திரம் பண்ணினான். அப்போது பரமசிவன் பிரசன்னமாகிப் பிரியவிரதனே! நீ விரும்பியதைக்கேட்பாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிரியவிரதன், சுவாமி! பிரதிஷ்டையாய்க்கைத்தையியேயுதக்கனித்தருளவேண்டுமென அவ்வாறே தந்தனனென்று பரமசிவன் மறைந்தருளினர்.

௩௰-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௧-வது நாதசன்மாவுக்குப்பரமசிவன பிரசன்னமான அத்தியாயம்.

நாதசன்மாவானவர்கலியுகத்தில் வருணாச்சிரம தருமம், ஆசாரம், அநுட்டானம், சந்தியாவந்தனம், காயத்திரிஜெபம், வைசுவதேவம், உத்தியாபாவிரதம் [illegible] க்களும், சூரிய சந்திரக்கிரகணங்களிற் கருமானுஷ்டானஞ் செய்யாதவர்களும், அநுஷ்டானம்விட்டவர்களும், ஸ்மிருதிகளிற் சொல்லியபடி காலங்களில் உபவாசஞ் செய்யாதவர்களும், தேவதாக

சாவித்திரிஜெபம் விட்டவர்களும், விடியற்காலத்தி லெழுந்து ஸ்நானஞ்செய்யாதவர்களும், சந்தியாவந்தனஞ்செய் யாதவர்களும், திக்குநிக்குமலஜலத்திரவிசர்க்கஞ் செய்யாத வர்களும், விதிப்படி வாய்கொப்பளியாதவர்களுமான மா னிடர்கள், சம்சாரமாகியகோட்டானுக்குச் சூரியனாகவும், பாபங்களாகிய விறகுகளுக்கு அக்கினியாகவும், நாகங்க ளாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனாகவுமிருக்கின்ற இந்தப்ப ஞ்சநதஸ்தலத்தையடைந்து அதிதிஸங்கற்பஞ்செய்து கொண் டு ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதிதாரிகளாக உருத்திராக்ஷந்தரி த்து வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு மௌனவிரதத்துடன் திரு வையாற்றையடைந்து, காவேரிதீர்த்தம், ஆசமன ஞ்செய்து தர்ப்பாஸனத்திலுட்கார்ந்து சங்கற்பஞ்செய்து கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்து பவித்திரபாணியாக நித்தியகருமங்களைமுடித்து விபூதித்திரிபுண்டரதாரணம் தர்ப் பணமுஞ்செய்து திருக்கோயிலுள்புகுந்து, பஞ்சாக்ஷரஜெப த்தோடு பரமசிவனைத்தெரிசித்துப் பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து, பஞ்சநதத்தில்வாசஞ்செய்வார்க ளேயாகில் பாவங்களெல்லாநசித்து மோக்ஷமாகத்தையடைய வடைவது சத்தியம். இதுபொய்யானாலென்சிரம் வெடித்து ப்போகக்கடவது. மெய்யாயிற் பரமசிவன் இப்பொழுதே பிரசன்னமாகக்கடவரென்றார். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகி நந்தனனேயே! நீசொல்லியவை மெய்யே யன்றிப் பொய்யல்ல; நீ வேதவல்லவனே; நீசொல்லியவெ ல்லாம் நாம்சொல்லியவையேயென்று மறைந்தருளினர். [illegible]சன்மா சகலமாகாத்மியத்தைக் கேட்டு [illegible]மடைந்து

௨௰-வது அத்தியாயம்.

[illegible] பஞ்சநதத்திலெழுந்தருளி யிருந்தார்.

௨௰-வது அத்தியாயம்

முற்றும்.

௨௰௧-வது உண்ணத்தகாத பதார்த்தங்களை உண்டதால்வந்த பாவவி மோசனமுரைத்தவத்தியாயம்.

வெள்ளைப்பூண்டு சரவெங்காயம் சுத்தரிக்காய் முரு ங்கைக்காய் கொத்தவரைக்காய் பீர்க்கங்காய் முள்ளங்கி அத்திக்காய் முனைக்குருப்பு பன்றி உடும்பு ஒட்டை பூனை காகம் இ வைகளின் இறைச்சிகளும், மாதர்முலைப்பால் கழுதைப்பால் ப ழஞ்சோறு கள்சம்பந்தமான அன்னம் ஈயிருக்கின்றவிரு ந்த அன்னம் [illegible] தகாதனைய பதார்த்தம் வேர்வையிருக் கும் அன்னம் பழைய அன்னம் தேங்காயிளநீர் கன்றுபோன பின் [illegible] கறந்தபால் கன்றில்லாத பசுவின்பா ல் ஒட்டைப்பால் [illegible] பசுவின்பால் ஆட்டுப்பால் [illegible] பதார்த்தம் சாதியீனன் தொ ட்ட பதார்த்தம் செனனமரண ஆசௌசர்கள் அன்னம் மா தவிடாய்மாதர்கள் அனுமதிகொடுத்துச் சமைக்கப்பட்ட அ ன்னம் உபநயனமில்லாதவர்கள் அன்னம் [illegible] அத்தனன்னம் சாதியீனன் அன்னம் வேதாத்தியயனஞ் செய்யாதவனன்னம் வேதங்கெட்டவர்களன்னம் [illegible] [illegible] ஆசாரம்விட்டவனன்னம் [illegible]

ன் [illegible] மறந்தவனென்னும் - பெருமிதமுள்ளவனென்னும் - [illegible]

ரஞ் செய்பவனென்னும் - கேட்டுச்சொல்லுகிறவனென்னும் - [illegible]

த்ரஞ்செய்யாதவனென்னும் - மாதுரு சொத்தைச் சாப்பிட்டப்

பட்டவனென்னும் - தரித்திரனென்னும் - பெரியோர்களை நிந்திப்ப

வனென்னும் - துஷ்டனென்னும் - கொடியபாவிகளென்னும் - [illegible]

க்கனென்னும் - [illegible] யில்லாதவனென்னும் - [illegible]

னும் - தூர்த்தனென்னும் - சாந்தகுணமில்லாதவனென்னும் - பா

ஷண்டர்களென்னும் - குத்திரனென்னும் - [illegible]னென்னும் - [illegible]

காரனென்னும் - [illegible]னென்னும் - வைத்தியனென்னும் - உழுகிறவனென்

னும் - [illegible] - [illegible]னென்னும் - வண்ணானென்னும் - க

த்தி [illegible] சேவிப்பவனென்னும் - குஷ்டரோகி [illegible] - பா

டகனென்னும் - கொல்லனென்னும் - தட்டானென்னும் - [illegible]

[illegible] செய்துவைத்தவனென்னும் - வட்டிவாங்குகிறவ

னென்னும், [illegible]னென்னும், [illegible]னென்னும், சித்திரக்காரனெ

ன்னும் - வேடர்களென்னும், [illegible]

ன்னும் - [illegible]வனென்னும் - [illegible]வனென்னும் - [illegible]

னவனென்னும் - [illegible]னென்னும் - [illegible]

[illegible] - [illegible]

செய்தவனென்னும் - [illegible]வனென்னும் -

[illegible]னென்னும் - [illegible]னென்னும் - [illegible]

ம - [illegible]னென்னும் - [illegible], [illegible],

[illegible]யில்லாதவன் [illegible] - [illegible]னென்னும் - பா

[illegible] [illegible] [illegible]

தையடைந்து, [illegible] செய்து, [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible]

[illegible] சொல்லிய [illegible] - [illegible] - [illegible]

[illegible] கைலாசம் - காசியாத்திரைசெய்து மரணமடைந்தவ ர்களுக்கு நித்தியமுத்தியடைவதாகும்.

௧௮-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௯-வது விரசப்பிரமனென்றுமுத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

[illegible] சாக்ஷாத் [illegible] [illegible] [illegible] பண்ணிப் பின்பு அநேகதீர் த்தங்களில் [illegible] செய்து [illegible], [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பூஜைசெய்து, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible] செய்து, [illegible] [illegible] [illegible]

சர்வாந்தர்யாமீ ஓங்காரமந்த்ரஸ்வரூபா - அம்பிகா பதே, சராசரஜகத்கர்த்தா - நிர்விகார நிர்குண ஸ்வரூபா, நிர்மலசொரூபா, ஞானசொரூபா - சர்வலோகத்தியாக - பிரணவார்த்தமான - சத்தியசொரூபா பஞ்சமுகா! என்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, யதியேனாக்கு கிலேசங்களையெல்லாம் தீர்த்தருளவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தார்.

செய்தவுடன் பரமசிவன் சந்தோஷித்து சிவகணங்களுடன் ரிஷபாரூடராய்ப் பிரசன்னமாகி விரசனே! உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தாலும் தபத்தாலும் ஆனந்தமடைந்தோம்; உன்விருப்பத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்டு விரசன் ஸ்வாமீ! காஞ்சிதேசத்தரசனாகிய நான் சந்தானமில்லாமல் இவ்விடம்வந்தேன்; வம்சம் நிற்பதற்கு வழியில்லையென்; காஞ்சிதேசத்திலிருக்கின்ற கம்பாநதியை இவ்விடத்திலழைப்பித்து புத்திரசந்தானமளித்து, மரணபரியந்தம் இங்கிருந்து பின் முத்தியடையக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றான். அதை பரமசிவனார்கேட்டுப் பூமியில் ஜலப்ரவாகமாகக் கம்பாநதியையழைத்துத் தானும் ஏகாம்பரன் ஆலயத்தில் வடக்கில் நிலைபெறச்செய்து, விரசனுக்கும் தெரிசனமளித்து மறைந்தருளினார். விரசன் கம்பாநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து புத்திரனையடைந்து அப்புத்திரனுக்கும் பிரணவார்த்திகனென்னும் நாமம்வைத்துச் சிலகாலிருந்து மரணமடைந்து சிவலோகமடைந்தான். பின் பிரணவார்த்திகனும் பஞ்சதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, நற்புத்திரனைப்பெற்று, அப்புத்திரனுக்குப் பஞ்ச

நேசனென்று பெயர்வைத்துச் சிலகாலிருந்து சிவலோகபதவியையடைந்தான்.

௨௰-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௰௧-வது திரிமூர்த்திகளால்சனகரிஷிகள் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

சிவபத்தர்களாகிய சனகர்களும், ஸ்ரீருத்திராக்ஷதாரரும், வேதபாராயணரும், பஞ்சாக்ஷரஜபமுள்ளவரும், ருத்திரபாராயணஞ்செய்பவருமாகிய திரிமூர்த்திகளைப் பூஜிக்கும் ரிஷிகள் இமயமலைச்சாரலிலிருந்து முத்தியடைதலைக் கருதித் தவஞ்செய்தார்கள்; அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமானார். ஆவலுடன் மகரிஷிகளெழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, தேவதேவா! முத்திசாதனமாயுள்ள ஸ்தலத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றார்கள். அதற்குப் பரமசிவன் அநாதியான ஸ்தானத்தால் ஸம்சாரநாசஞ்செய்யத்தக்கதும், பாபத்வம்சம் சித்திக்கத்தக்கதும், வேதமார்க்கஸ்தானமான சனகாதிமுதலானமகரிஷிகளும், பிரமவிஷ்ணுக்களும், பஞ்சகிருத்தியகர்த்தாக்களும், அப்ஸரசுகள் முதலானவர்களும் அடைந்த பஞ்சதீர்த்தத்தையடைவீர்களாயின் தவசித்திபெற்று முத்தியடைவீரென்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பின்னர் மகரிஷிகள் இமயமலைச்சாரலைவிட்டுப் பஞ்சதீர்த்தத்தையடைந்து, காவேரிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஞானமடைய

சிவநதிக்கரையிலிருந்த [illegible] ஸ்ரீருத்திராக்ஷம் தரித்து ஆல யம் வந்து [illegible] மண்டபத்தில் ருத்ரஜபஞ்செய் துக்கொண்டு, பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபஞ்செய்தார்கள். அப் பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகிவந்தார். வந்தவரை நம ஸ்கரித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரம் பண்ணினார்கள். சிவபெருமான் மகரிஷிகளே! [illegible] மற்றஸ்தலத்திலே [illegible] தவஞ்செய்தாலும் [illegible] பொழுது [illegible] அப்படிக்கில்லாமல் [illegible] மோக்ஷம் [illegible] சொல்லியருளினார். அதன்பின் மகரிஷிகள் [illegible] காலங்கழித்துச் சித்திமுத்தி யடைந்தார்கள்.

உ௰-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

உக-வது பாபவிநாசருக்குப்பிரணதார்த்திஹரரென்றுபேர்வந்ததற்குக் காரணமுரைத்த அத்தியாயம்.

திரு[illegible] [illegible] சகலருக்கும் தெரிந்ததாகும், வேதாத்யயன [illegible] சிவசன்மனென்ற பிராமணன் [illegible] யரோகத்தால்பிடிக்கப்பட்டுக் கர்மகாண்ட விதிப்படி [illegible] செய்தும், நிவர்த்தியாகாமல் [illegible]

[illegible] பஞ்சநதஸ்தலமடைந்து, சுவாமி [illegible] கண்டு, நமஸ்கரித்துச் சுவாமி! நான் [illegible] [illegible] யடைந்து, கர்மகாண்டவிதிப்படி [illegible] செய்தும், நிவர்த்தியாகவில்லை. தேவரீர [illegible] செய்து, இதற்கோர் நிவர்த்திசொல்ல வே ண்டுமென்றான். சதானந்தர் ஞானதிருஷ்டியாலிவன் பூர்வ கர்மத்தைத்தெரிந்து, சிவசன்மனே! நீ பூர்வசென்மத்தில் [illegible] ஒருவன் [illegible] செய்கிறேனென்றோர் பிராமணனுக்குச் [illegible] [illegible] பிரமகத்திபாவத்தோடொப்பான இந்த [illegible] யம் வந்தது. இதுமூன்றுசென்மம்விடாது ஆகை யாலிப்பொழுதே [illegible] பிர [illegible] பஞ்சாக்ஷரசெபமும், விதிப்பிர [illegible], ஆலிங்கனம் [illegible], இந்தக்ஷேத்திரத்தி [illegible] செய்தால், வியாதிநீங்குமென்றுசொல்லியருளினார். சி வசன்மன் தன்குருவாகிய சதானந்தர்சொல்லியவாறேயோ [illegible] கடைசியில் [illegible] நித்திரைசெய்கின்ற சிவசன்மனருகில்சிவபெருமான் சந்நியாசியாகவந்து, கை யில்விபூதியெடுத்து, சிரசுமுதல்காலவரையிலும் தடவி தி ருவாய்மொழிந்து [illegible] செய்து, மறைந்தருளினார். சிவசன்மாவிழி த்தடவுங்காலத்தில் [illegible] செய்யுங்காலத்தில் வி [illegible] தன்தேகம்ரோகமில்லா [illegible] போலி ருப்பதைக்கண்டு, ஆச்சரியமடைந்து [illegible] னே யென்றுதெளிந்து, ஆலயமடைந்து, வேதங்களா [illegible] திப்புராணங்களாலுந்தோத்திரஞ்செய்து, பிரணதார்த்திகர னே! யென்றுவரவேண்டுமென்றான். [illegible]

கன்பிரசந்நிராகிப் பிரசன்னனே! சென்றிறவுச் சங்கா ரமேடைமாகவந்து, விபூதிதரித்திருவடிதீக்ஷை செய்தது காமே; உன்றன்பிரணநாதர்திகதியென்றழைத்த பெயரை யித்தஸ்தலத்தில் யார்சரித்துக்கெசயத்திருக்கும்மையைமு கின்றவர்கள் பாபநாசஞ்செய்வோம். நீ யித்தஸ்தலத்திற்று ஸைவிப்பாயென்று சொல்லிமறைந்தருளினார். அதன்பி ன்சிவசன்மா இருவையாற்றிலேயே செய்கவசமிருந்து, ம ரணமடைந்து, சிவலோகமடைந்தான்.

உக-வது அத்தியாயம்,

முற்றிற்று.

உஉ-வது சர்வஞ்ஞனைவதைத்த அத்தியாயம்.

இரணியாசுரன் பேரனும் பிரகலாதன்புத்திரனுமான சர்வஞ்ஞனென்னுமசுரன் தான் எல்லாவுலகத்திற்குமதிபதியாகவேண்டுமென்று, இமயபருவதச்சாரலிலிருந்து பிரமதேவனைநோக்கித்தவஞ்செய்தான். பிரமதேவன் அவன்றவத்திற்கிரங்கி அம்சாரூடனாய்ப்பிரசன்னமானார். உடனேயவ்வசுரனெழுந்து நமஸ்கரித்துநின்று சுவாமி! பதினான்குலகங்களிலுள்ளவர்களாலும் சாவில்லாமையடையாதவனாகத்தக்க வேண்டுமென்றான். அவ்வாறே தந்தோமென்று சொல்லிப்பிரமதேவன் மறைந்தார். உடனே யிமயபருவதத்தை விட்டுத்தன்னகரத்தையடைந்து, சொர்க்கலோகத்தை வெ

ல்லவேண்டுமென்று தன்மந்திரிகளோடாலோசித்துப்பதினாயிரமதம்பொழியானை, கோடிவீணைக்குதிரை, கோடிரதக்தேர், கோடிவெள்ளம்பதாதியுடன் புறப்பட்டு இந்திரலோகமடைந்து காவலாளர்களைக்கொன்றார்கள். அதையிந்திரனறிந்து தன்சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்குவந்திருந்தசேனைகளைத்துப் போர்செய்யும்போது, சர்வஞ்ஞன் குந்தாயுதமெடுத்துத் தேவர்கூட்டத்திற்குட்புகுந்து, அடித்தான். அதற்காற்றமற்றதேவர்கள் இந்திரனைநோக்கி முறையிட்டார்கள். இந்திரன் அக்கினியைநோக்கி அக்கினிதேவா! நீ சீக்கிரக்கவசம்பூண்டு, இரதமேறிச்சென்று, சர்வஞ்ஞனைவிநயஞ்செய்து, வருவாயென்றுசொல்லினான். உடனே அக்கினிதேவன் இரதமேறியுத்தகளத்திற்சென்று சூலாயுதத்தைஎடுத்துப் பதினாயிரமசுரர்களைக்கொன்று சர்வஞ்ஞனுக்கெதிர்ப்படும்போது, சர்வஞ்ஞன் கண்டுகுந்தாயுதத்தையெடுத்து, அக்கினிதேவன்றலையிற்குத்தினான். தாக்குதலுடன் அக்கினிதேவன் சோபாலத்தத்தளர்ந்துகீழ்கொண்டு, பூமியில்விழுந்து மரணமூர்ச்சையையடைந்தான். உடனேயசுரன் தேவர்கூட்டத்துட்புகுந்து தகர்க்கிறான்; அதைச்சகிக்கமுடியாமல் தேவர்கள்முறையிட்டார்கள். அதையிந்திரன் கேட்டுவாயுவைநோக்கி நீ அசுரனைச்சம்மாரஞ்செய்துவாவென்றான், வாயுதேவன் தெறுதிக்காறைப்போற்போர்க்களத்திலுட்புகுந்து, ஐயாயிரமசுரர்களைக்கொன்றுதிரிகின்ற சமயத்தில் அசுரன் வாயுவைச் சத்திக்குயுதத்தாலடிக்க, வாயுதேவன்மறைந்தோடிப்போய்விட்டான்; அதன்பின் யமனையழைப்பித்தான்.

ஸ்ரீ

யுத்தம்பண்ணுங்காலை அசுரன் இருப்பு லக்கையைச் சுழற்றியடிக்க அதற்காற்றாமல் எமனோடி யொளித்தான், அதன்பின் வருணனையனுப்பினான்.

வருணன்வந்துயுத்தஞ் செய்யும்பொழுது அசுரன்பரி கட்கத்தாலடிக்க அதற்காற்றாமற் சமுத்திரத்துளோடி யொளித்தான், அதன்பின் இந்திரன் குபேரன், அஷ்டவசுக்கள், சத்தமருத்துக்கள், கெந்தருவர் முதலானஅனேகர் களைக்கூட்டமாகவனுப்ப அவர்கள்வந்து யுத்தத்திலெதிர்த்து யுத்தம்பண்ணுகையில் அசுரன் தன்சேனைக்குறைவதைக் கண்டு, அதிககோபத்துடன் உலக்கையைக் கையிலெடுத்துக் கிறுகிறென்று சுழற்றியடித்தான். அதைப்பொறுக்க முடியாமல் வந்தவர்கள் திசைகள்தோறு மோடியொளித்தார்கள்; பின்தேவேந்திரன் வருந்துகிறபதை யசுரன்கண்டு இந்திரன்சமீபத்திற்போயினான். போனவுடன் இந்திரன் வச்சிரபாணியாக ஐராவதத்திலேறி அனேகமகாரர்களைக் கொன்று, தன்கையிலிருந்த வச்சிராயுதத்தால்அசுரன் றலையிலடித்தான். அந்தஅடியினால் சர்வவிஜயன் இரண்டுநாழிகைவரை மூர்ச்சையடைந்து பூமியிற்கிடந்து பின்னை முசலத்தையெடுத்து இந்திரன்மார்பிற்குத்தினான். குத்தினவுடன் இந்திரன்யானையினின்றுங் கீழேவிழுந்து கடைமையடைந்து மூர்ச்சையடைந்தான். அதருணத்தில் மாதலி மாதலியால்பயனைத்து இந்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு அமராவதியடைந்தான். அப்பொழுது சர்வவிஜயன் அமராவதிப்பட்டணத்துட்புகுந்து, தேவமாதர்களைச்சிறைபிடித்து தேவமாதர்களைச்சிறைபிடித்து காமதேனு கற்பகவிருக்ஷமுதலான இந்திரன்செல்வங்களையெல்லாம் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு

தன்னகரமாகிய இரணியபுரத்தையடைந்தான். இந்திரன் இறந்தவர்கள்போல இருந்தவர்களைசெத்தியவிக்கிரைய டைந்தேவருலகம்பாவருலகமாயிற்று, சத்தியலோகத்தை யடைந்த இந்திரன், தக்ஷப்பிரசாபதி-நாரதர்- சனகர்-சனந்தனர்-சனற்குமாரர்-சனத்சுசாதர் முதலானயோகிகள்சூழ சரஸ்வதி சமேதராகவீற்றிருந்த சகலலோக சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமதேவரைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று கமலாசனனே! பிரகலாதன்புத்திரனான சர்வவிஜயன் தாங்கள்கொடுத்த வரத்தின்வலத்தால் பிறந்த கருவங்கொண்டு, தேவர்கள் - பிராமணர்கள் - மகரிஷிகள் முதலான பெரியோர்களுக்குச்சகிக்கமுடியாததீங்கன் செய்வதுந்தவிர என்னையும் அமராவதிப்பட்டணத்தைவிட் டோடச்செய்துவிட்டான்; மரணமெய்தும்படித் தோன்றவில்லை, யடியேனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்ட பிரமதேவர் இந்திரன்முதலான தேவர்களைப்பார்த்து பூமியிற் பஞ்சாக்ஷமென்கின்ற ஒருக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது. அதில்வசிப்பவர்களுக்குச்சர்வசத்துருநாசமும், சகலரோக நிவாரணமும், சம்பத்விருத்தியும், சௌமங்கலிய பாக்கிய மோக்ஷமுமுண்டாகும். அன்றியும் பரமசிவன் காலமையாய சந்நிதியுடனிக்கிரகஞ்செய்கின்றார். அசுரர், இராக்ஷதர், பிசாசு, துஷ்டக்கிரகங்களும், அந்தவிடத்திலணுகக் கூடா. ஆகையால், அந்தக்ஷேத்திரத்தில்தேவரோடு நீ வசிப் பாயேல் அதையறிந்துசர்வவிஜயன் அங்குவந்து அநுசாரஞ்செய்வான். அப்பொழுது சகலபரமாத்மா மரணத் தையடைவானென்றுசொல்லினார். சொன்னவுடன் இந் திரன் தேவரோடு திருவையாற்றையடைந்து, வெகுநாள்

யர்தானுஜூதிருத்திரத்தால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினான். பரமசிவனிவனைப் பார்த்து இந்திரனே! நீ பயமடையாதே இந்தஸ்தலத்தில் பாஷ்களாகியவிருஷபக்களுக்குக் கோடீஸ்வரநாமதுங்கரனென்கிறஸ்வாமி இருக்கிறார். அவராற்சர்வவிஜயன் மரணமடைவான், என்றுசொல்லிமறைந்தருளினார். பிரமதேவர்-இந்திரன், பஞ்சநதத்தையடைந்தபின் நாரதரைநோக்கி நாரதரே! நீர்தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போவதுபோற்பூமியையடைந்து, சர்வவிஜயனைக்கண்டு, இந்திரன்பஞ்சநதத்திலிருக்கிறனென்றுசொல்லி, அந்தவிடத்திற்குச்சர்வவிஜயன்போகும்படிசெய்துவாருமென்றார். அவ்வண்ணமேநாரதர்பூமியில்வந்து, அநேகதேவதீர்த்தஸ்நானஞ்செய்து, திருவையாற்றையடைந்து, காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்துட்புகுந்து, பரமசிவனைத்தரிசித்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். அப்பொழுதுபரமசிவன்பிரசன்னமாகி நாரதரே! உமக்குவேண்டியவரங்களைப்பெற்றுக்கொள்ளுமென்றார். நாரதர் ஐயனே! தேவரீருடையதெரிசனத்தையன்றி யடியேனுக்குவேறொன்றுவேண்டியதில்லையென ப் பரமசிவன்மறைந்தருளினார். நாரதர்திருக்கோயிலைவிட்டு வெளியில்வந்து, திருப்பழனத்தையுந்தெரிசித்துப்போகுந்தருணத்தில் இந்திரன்நாரதரைக்கண்டு நாரதரே! அகரசற்சொர்க்கத்தைவிட்டுப் பூமியில்வந்துசெய்வதெப்பொழுது நீக்குமென்று கேட்க நாரதர் பயப்படாதேதவிரைவில் அசுரன் நாசமடைவானென்றுசொல்லித்திருப்பழனத்தையடைந்து, ஆபத்சகாயனைத்தெரிசித்துத்திருச்சேற்றுத்துறையையடைந்து, ஓதனேஸ்வரனைத்தெரிசித்து, திருவேதிகுடியடைந்து, அ...

தேவைசனைத்தெரிசித்து, திருக்கண்டியூரையடைந்து, கண்டேஸ்வரனைத்தெரிசித்து, திருப்பூந்துருத்தியையடைந்து புஷ்பவனேசுவரனைத் தெரிசித்து திருநெய்த்தானமடைந்து, கிருத்தர்னேஸ்வரனைத்தெரிசித்து, திருவானைக்காவையடைந்து, ஜம்புநாதரைத்தெரிசித்து, திருச்சிராமலையையடைந்து, தாயுமானவரைத்தெரிசித்து, திருக்கோதிருப்பிக்காயமலையையடைந்து, ஸ்வயம்புநாதனைத்தெரிசித்து, கும்பகோணமடைந்து, கும்பேஸ்வரனையும்உமாபாகேசுவரனையுஞ்சோமநாதனையுந்தெரிசித்து, மத்தியார்ச்சுனத்தையடைந்து, மகாலிங்கேஸ்வரனைத்தெரிசித்து, இராமேஸ்வரத்தெரிசிக்கவேண்டுமென்று, இராமேஸ்வரத்துக்குச்சமீபத்தில்போகையில்சர்வவிஜயனைக் கண்டு நான்அவனருகுபோய், சர்வவிஜயனே! நீ எங்குபோகின்றாயென்றுகேட்டார். கேட்டவுடன் நாரதரைநமஸ்கரித்து, என்சத்துருவாகியவிந்திரனைத் தேவர்களையுந்தேடிப்போகின்றேனென்று சொல்லினான். அதைக்கேட்டநாரதர்சிரித்துத்தேவர்கள் திருவையாற்றிற்காலபைரவர்காவலாக இருப்பக்காவலிருக்கின்றார்கள். நீயங்குப்போனாலுன்னைக்கண்டு, காலபைரவர் ஓடிப்போவார். சீக்கிரமங்குபோவாயென்று சொல்லிராமநாதரைத்தெரிசித்து, அசுரன்பஞ்சநதத்தை யடைவதற்குமுன் நான்பஞ்சநதத்தையடைந்து, பரமசிவனைஸ்தோத்திரத்தாற் பிரத்தியக்ஷமாகவரவழைத்து, ஸ்வாமி! சர்வவிஜயன் இவ்விடத்திற்றேவர்களிருக்கிறார்களென்று பெருங்கோபத்துடன் வருகிறான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காத்தருளவேண்டுமென்றார். பரமசிவன்நாரதரே! உமதுடையவேண்டுதலின்படி அவனைக் கொன்று, தேவர்களைக்காத்தருள்வோமெ

ச்சுவென்னேக் காலபைரவரையழைத்து, பைரவரே! சர்
வவிஷனென்றுமகாசுரன் தேவர்களைக் கொல்லுகிறானு
கின்றான். அவனைக்கொன்று தேவர்களைக்காத்தருளவே
ண்டுமென்று சொல்லிமறைந்தார். அதன்பின், சர்வவிஷ
ன் இலக்ஷங்கோடி சேனையுடன் திருவையாற்றையடைந்து
காலபைரவரை வளைத்து, அநேக பாணங்களைத் தொடுத்துத்
தேவர்கள்மேலும் பிரமனுன்மேலும் சிவகணர்மேலும் வ
ருஷித்தான். அதைப்பொறுக்கமுடியாமற் காலபைரவரை
நோக்கிமுறையிட்டார்கள். காலபைரவர்சூலாயுதத்தைக்
கையிலெடுத்துச் சுழற்றியசுரர்சேனைமேல்வீசினர். அது
மாறுதசுரர்சேனையைப்புகுந்து இரண்டுகெடிகைக்குள் சர்
வவிஷனோடுசேனைகளையுங் கொன்றுதிரும்பிற்று. அதன்
பின் இந்திரன்பரமசிவனை வணங்கி விடைபெற்றுத் தேவர்
களோடு அமராவதிப்பட்டணமடைந்து, வாழ்ந்திருந்தான்

௨௨-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௨௩-வது சுசிகரப்பிராமணனுக்குக் ஸித்திகிடைத்ததையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஸ்ரீவைத்தியநாததேவி நாதசர்மரை வணங்கிச் சுவா
மி! கலியின்சுபாவத்தையும் அதனாற்செய்யும் வித்தையை
யுஞ்சொல்லியருள வேண்டுமென்றுகேட்க, நாதசர்மமுனி
வர் சொல்லலுற்றார் யுகமாகியகலியுகத்திற்கோடி ஜனங்கள்

கொருவன் தருமவசனுமி, ஆபாச தருமங்களைச் செய்தலு
ம், தீர்த்தமொருவன் அபுபாசனாஞ் சத்தியவாக்குகளும் வேதாத்
தியயனஞ்செய்தல், சற்புருஷர்களைக் கண்டதுவைப்படுதல், வி
ரதம், ஆசாரம், சத்தியம், தானம்வேட்டல் இவைகளைவிடுதல்,
பொறாமை, டம்பம், கோபமாகவிருத்தல், கொஞ்சம்வே
தசாஸ்திரங்கற்று குருவந்தரியாவுஞ்செய்தல், கோட்சொல்
லல், மாமியாரும்பிதாவும்பிள்ளைகளையும் பக்ஷணைகளுமிருத்த
ல், மாதர்தோஷமில்லாமை சோரத்தனம்விடுதல், பிதுர்துரோகம், புத்
திர துரோகம், மனைவியின் துரோகம், நாயகன்துரோகம், கு
ருத்துரோகம், மித்திரதுரோகம், நம்பினவர்க்குத்துரோகம், இர
ண்டகொண்டதல், பிராமணர்சூத்திரர்க்குத்தாசராகு
தல், குருநிந்தை, பாவமோசனமுடையவன், க்ஷத்திரியன், சண்டா
ளன் முதலானோர், மாமாதர், சூத்திரன், சத்திரியன்கொண்டவர்இவர்க
ளைத்தொட்டுக்கொண்டுசெய்யாதிருத்தல், சங்குசக்கரந்தரி
த்துவிடுதல், சங்குசக்கரச் சின்னமுடையவர்களுடன் கலந்து
விவாகஞ்செய்தல், அவர்களுடன் கூடி அத்தியயனஞ்செய்த
ல், நான்றுறுடைத்தவனென்றுசொல்லல், அர்ப்பிசையா
ல் அற்பாயுளாக மரணமடைதல், சன்குலஞ்சூத்திர
சாதிகளாதல், காமக்குரோத அகங்காரத்தால்பிராமணோ
த்தமர்களுக்குத்துரோகஞ்செய்தல், உத்தமர்களீனராதல், ஈனர்
களுத்தமராதல், அரசர்கள்திரவியஆசையடைந்து தருமஞ்
செய்வதுபோற் றருமத்திரவியத்தைக் கவர்தல், அபகாரஞ்
செய்தவிடர்க்குக் கெதி விளைப்பரோடுகலந்திருத்தல், ஆ
சார மில்லாதவனையும், வேதங்கற்காதவனையும், சிராத்த
த்திற்பிராமணருக்கு வைத்தல், சிஷ்டப்பிராமணருக்குக்
கொடாதிருத்தல், குலமாதர்கள் வேசிகளைப்போல் அலங்கரி
த்துக்கொள்ளல், துஷ்டதிரவியத்தைத் தொடுத்தல், வேசு

கருத்தமாகவாழ்ந்திருத்தல், பாவமிகுத்தமாகப்படகைப்பைலன்
ம்செய்தல்,க்ஷேத்திரங்களிற்பலிகொடுதல், தருமத்திற்கும்,சூடார்க
ளுக்கும்,வாதுக்களுக்கும், வித்வைகளுக்கும் பசுக்களுக்
கும்அபகாரஞ்செய்து திரவியஞ்சம்பாதித்தல்; டம்பமிகுந்த
மயிதிரன்யமுதற் பஞ்சாக்ஷயங்களும் போமரியாகங்க
ளுஞ்செய்து அபாத்திரருக்குத்தானங்கொடுத்தல்,சவுசம், ஸ்ப
ரணம்விதிப்படி செய்யாதிருத்தல், அகாலத்திற்கருமஞ்செ
ய்தல், குருபுத்திரால் வேதங்கற்றலை கற்பிக்கத்தவை நிந்தனை
பதிவிரதா நிந்தனை, பரமசிவனிடத்தில் பக்தியில்லாமல்
காட்டேரி, கருப்பன், முதலான க்ஷுத்ரதேவதைகளிடத்தில் பக்தி
செய்தல், தேவார்ச்சனையன்னுமிறைவரைப்பிராசஞ்செய்
தல், இராஜசேவகர்கள் திரவியமிகுதம் பிராமணரிவரை
ப்படுத்தல்,தானம்,யக்கியம்,செபம் இவைகளால்வரும்பல
னைவிற்றல் சண்டாளனிடத்தில் வாங்கியன்னைய், ருத்திரா
க்ஷம்புனிதல், தாசி-விதவைஸ்திரீகளுடன் புணர்தல், கலி
யுகமுதற்பாகத்தில் மாதர்கள்கனவனை நிந்தித்தல்,ஈசானம்பர
கதிற்கடவுளை மறத்தல் முதலான செயந்தகளுண்டாகும். இ
ந்தக்கலியுகத்திலரதிகாலத்தில் வேதவேதாந்த பாரங்கதனு
ம்,தர்மசாஸ்திரமர்மத்தைஅறிந்தவனும், வருணாச்சிரமதரும
த்தைவழுவாதநித்தியானத்துடன் சிவபூஜாதுரந்தரனு
ம்,விபூதிருத்திராக்ஷதாரனும்,பாவமில்லாதவனுமானசுசிக
னென்னும்பிராமணன்இருந்தான் வைகுந்தமடைந்தபின்
கலிவரன்றுபஞ்சிகனி த்தேத்சவிடங்களிலும் பாவிகளாகவிருப்
பதைக்கண்டு இந்தத்தர்மம் எம்மையும்பற்றி நரகமடை
யச்செய்யு மென்று பயந்துபரமசிவனைச் சரணமடைவோ
மென்று தன்வீடம் விட்டுத் தீர்த்தயாத்திரை செய்துவரு

னானந்திறனைக்குப் பின்றுகக்கலிபுருஷன் சுசிகரத்துக்கு
டையுநு மைக்கவைத்திவிடத்தோக்கொண்டு நல்லேலியாட்
டுவரைக்கண்டு பயந்து பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைச் செபித்தான்
அத்தெழுச்சத்தந்தைக்கேட்டு ஓடக்கலிபுருஷன்மறைந்தா
ன்மடமைத்தபடன் இன்னுமவனைத் தொடர்ந்து வ
ருவானென்று ஒருவிருக்ஷத்தினடியில் ஒட்கார்ந்து திரும்பி
ப்பார்த்தான்,பார்த்தபொழுது சமீபத்தில் கலிபுருஷ
ன்வருவதைக் கண்டுநடுநடுங்கி மூர்ச்சையடைந்து தெ
ளிந்துமுன்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால்மறைந்தவன் இப்பொ
ழுதுவுள்ளுக்குத்தோன்றுகின்றான். இன்னமந்தப்பஞ்சா
க்ஷரமந்திரத்தையேசெபிப்போமென்றுதியானத்துடன்செ
பிக்கக்கலிபுருஷன் [illegible] ஒழிந்தான் அப்பொழுது ஆகாயத்
தில் [illegible] கலிபுருஷன் ஓடிவருகிறான்.
அன்றியும்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைவிட மற்றொன்றுமில்லாமல்
ரும்கலிபுருஷன் வியாபித்திருக்கின்றான், ஆகையால்நீசிவஸ்
தலத்திற்பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசம்பெறுவாயென்று அசரீரியுண்டாயிற்
று. உடனே பஞ்சாக்ஷரஞ்செபத்துடன் பஞ்சாக்ஷரத்தை
யடைந்து திருக்காளத்தி காசிவிஸ்வநாதரைச்செய்து வேதமாகா
காவியசாரத்திரமந்திரத்தை ஆவிர்த்தெட்டுருச் செபிப்ப
தோடுபஞ்சாக்ஷர மந்திரமுஞ் செபித்து பிரதக்ஷண நம
ஸ்காரத்துடன் பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தரித்து ருத்திரமந்திரத்து
டன் ருத்திராபிஷேகஞ்செய்துவந்தா ருத்திரமந்திரத் தாம
ரேருத்திரம் பண்ணினான். பரமசிவன்பிரசன்னமானார். சசி
கன் [illegible] என்னைக்கலியினின்று
காத்தருளவேண்டுமென்றான், அதிகசந்தோஷமடைந்
து [illegible] கலிபுருஷன் இத்தலத்தில் வரமாட்டான்

அந்தப்பயமுனக்கில்லை. ஐப்பியேசுரபதி, பஞ்சநதீச, பிர
ணதார்த்திகரா! வென்றுயிசெபித்தாற்றாக்கோரப்புனைந்து
வடகிரகம், பூதப்பிரேதப்பிசாசம், விஷம் ஆபிசாரம், தா
ரித்திரம், துக்கமிவைகளாசமாகும். அர்த்தோதயம் மகோ
தயம் சூரியசந்திர கிரகணம் இத்தகாட்களிற் பஞ்சநதக
ரையில்ஸ்நானஞ்செய்பவர்கள் பதிரவிமயகாரம். இம்மை,
பாதாரகமனம் முதலான காயிகபாதகத்தையும்; கோட்
சொல்லல், மாறுபடப்பேசல், குரூரமாகச் சொல்லல், வீ
ண வாசிகபாதகத்தையும்; பரதிரவியத்திலாசைவைத்தல் குக
ஷ்டத்தையெண்ணல், வினைக்கார்ப்பதல், ஆனமானசிக
பாதகத்தையும்போக்கி க்கோடி கோதானஞ் செய்தபலத்
தையடைவார்கள். அன்றியுங்காவேரி ஸ்நானத்துக்காகதி
ஷ்டிக்குஞ் ஜனங்கு அதிகப்பலத்தையுஞ் சமுத்தபூமிதானபல
த்தையுங்கொடுக்கின்றது. பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்திலன்னதானம்
தானியம், இரணியம், இவைமுதலாகிய தானங்கள் செய்
வர்கள், ஆயுள்விருத்தி தனதானியசம்பத் புத்திரபௌத்திர
சம்பத்தராக அநேககௌக்கியத்தையடைந்து, பரத்திற்சி
வலோககாயுச்சியத்தை யடைவார்கள். வித்தியாதியக ஷி
தமுள்ளபிராமணன் புண்ணியகாலங்களில் தானபாத்தி
ரனாவான். மகரசங்கிராந்திமுதலாகிய புண்ணியகாலங்களி
ற்காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, சம்மைதெரிசித்தவர்கள் மோ
க்ஷமடைவதுசத்தியம்; ஆதலால் நீயிக்க்ஷேத்திரத்திலிருந்து
புண்ணியகாலங்களிற் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, சம்மை
த்தெரிசித்தால்மோக்ஷமடைவாயென்று பரமசிவன்சொல்
லியமைறந்தருளினார், அவ்வண்ணமே அதிகாலமானபரியந்த
த்திருவையாற்றிலிருந்துமோக்ஷமடைந்தான்.

உக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

தருமதாசன் சாரூபபதவியை யடைந்த அத்தியாயம்.

திரேதாயுகத்திற்கோதாவிரிதீரத்தில் முற்காலம்
சத்தியவிரதசர்மாசனென்றபிராமணனொருவனிருந்தான்
தர்மத்தைவிட்டு, விலக்கானகாரியங்களைச் செய்துவந்தான்.
அவனுக்குத் தர்மவிசாரூபியாகவோர்புத்திரன்பிறந்தான். அ
ப்புத்திரனுக்குத் தருமசேதுவென்று பெயரிட்டுச் சாதகர்
மமுதல் பரியந்தம்வேதோக்தப்பிராமணனுஞ்செய்வி
த்து, விவாகமுஞ்செய்வித்தான். பின்தருமசேதுபுண்ணிய
கீர்த்தியென்றும்பிதாக்கடன்விமோசனென்றும் பிரசித்திய
டைந்தான். அக்காலத்திலவன்றகப்பனாகியதருமகாசன் ம
கோதரவியாதியாற்பீடிக்கப்பட்டுத் தன்சரீரத்திலிமரண
மடைவேனென்று நிச்சயித்து, புத்திரனை யழைத்துத்த
ருமசேதுவே! நான் சிறுவயதுமுதல்வருணாச்சிரமதருமத்தை
விட்டுப் பாவத்தொழில்களிற் பிரவேசித்துப் பலவுஞ்செய்
தமையால்; நரகமடைவேனென்றெண்ணுகிறது மனம் கி
ன்றது. நரகமடையாமற்செய்வதுன்கடமையென்று கூறி
னான். அதைக்கேட்டதருமசேது ஐயா! பூர்வத்திற்பிதுர்வர
க்கத்தார் பாதகரானாலுந்தனயனைக்கொண்டார். இராமன்
காட்டையடைந்தார். அரிச்சக்கரவர்த்தியின் வயோதிகத்
தைஅவன்புத்திரனாகியபுருகுராஜா வாங்கிக்கொண்டு தன
யௌவனத்தைத் தந்தைக்களித்தான். பின்பு தயரதன்
சர்தமகாராஜா மக்கட்கிவைக்கலியாணஞ்செய்து, சுக
த்தையடையும்பொருட்டுத் தான்பிரமசரியத்தை யடைந்தா
ர். ஆதலாற்றந்தையாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யவேண்டிய
து புத்திரர்கடமைதான்; நான்செய்யவேண்டியதைச்சொல்

லவேண்டுமென்றான். தருமராசன் புத்திரன் சொல்லியபடிச்
சந்தோஷமடைந்து, தருமசேதுவே! நான் மரணமடைந்த
பின் என்னுடைய அஸ்திகளையெல்லாவற்றையும் இராமசே
துவில் ஸ்தாபனம்பண்ணினால் எனக்குத்தம சென்மமி
டைக்குமென்றான். தருமசேது தந்தைசந்தோஷிக்க அவ்
வாறே செய்கிறேனென்று சொன்னான். சிலநாட்சென்ற
பின் மகோதரவியாதியால் தருமராசன் மரணமடைந்தான்
அவன்மனைவியாரும் அனுமரணமடைந்தாள். தருமசேது
தாய் தந்தையிருவரையுந் தகனம்பண்ணி, அந்தியேஷ்டி மு
தல் சபிண்டிகரணபரியந்தஞ் செய்ததுமன்றி வருஷாப்
திகபரியந்தஞ் சோடசகருமங்களையுஞ் செய்து, இருவர் அஸ்
திகளையும் ஓர்பெட்டியில்வைத்தெடுத்துக்கொண்டு சேது
வையுத்தேசித்து, சமத்துடன் புறப்பட்டு வருங்காலையிற் ப
ஞ்சநதமடைந்து, சங்கற்பபூர்வமாகக் காவேரிஸ்நானம்
பண்ணி க்ஷேத்ரசிராத்தம் தர்ப்பணமுதலியவைகளுஞ்
செய்து சிவாலயமடைந்து பிரணதார்த்திகரரைத் தெரிசித்து
ப்பிரதக்ஷணநமஸ்கார ஸ்தோத்திரத்துடன் பஞ்சாக்ஷரஞ்
செபித்து, அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து; மறுநாட்பாரணை
செய்து, தன்னுத்மாவைக் கிருதார்த்தமாகவெண்ணி; க்ஷேத்ர
மான்மியத்தையுங் காவேரிமான்மியத்தையும் விசாரித்
தங்கெழுந்தருளி, த்துர்வாசர்-கௌதமர்-சதாநந்தர்-வசிஷ்
டர் முதலான ஆறுகோடிமகரிஷிகளும், அநேகஞ்சந்நியா
சிகளும், வானப்பிரஸ்தர்களும், பிரமசாரியாச்சிரமத்தர்க
ளும். சோமயாகமுதல் மற்றயாகங்களையுஞ்செய்துமுடித்
த தீக்ஷிதர்களுந் தவஞ்செய்யவந்தகண்டு, காமுகனாகிய
தலத்திலொருமாதம் வசிப்போமென்றொருவீட்டில் அஸ்

திப்பெட்டியைவைத்துக் கபாடந்தாழ்வாரம் போச
னஞ்செய்து, பஞ்சாக்ஷரசெபத்துடன் வசிக்கின்றநாட்க
ளில் ஓர்நாளிரவில் நித்திரைசெய்கையில் சொப்பனத்திற்றன்பிதா
வைக்கத்திரித்த கோலமாகவும், சடாதாரியாகவும், முக்க
ண்ணனாகவும், விபூதிதரித்த சரீரமுள்ளவனாகவுங்கண்டு எ
ழுந்துநமஸ்கரித்துத் தருமராசனை நோக்கி ஐயனே! புனக்
கித்திவ்யசொரூபம் வந்தகாரணத்தைச் சொல்லவேண்டு
மென்றான்.

தருமராசன், காவிரிநதியின் சமுத்திரங்கள் இருப்புப்
பாசங்களாற்கட்டி, வெகுபத்தாயிரம் யோஜனைதூரமு
ள்ள பயங்கரமான யமலோகத்திற் சோதிக்கச் சேற்றிலும்
சோதித்துமணலிலும், கல்லிருமுள்ளிலும் சமுத்திரங்களால்
முகளையுந்தாண்டித்திருந்தும், கல்மழையாலும் நெருப்பு
மழையாலும் வாதையடைந்தும் போகையில், மதுக்கட
சென்றுபதினொராகள் யமலோகத்திற்கருகே போகையி
ல் பாவிகளாற்கடக்கக்கூடாத வைதரணியென்று நெருப்
பாற்றைக்கண்டேன். அதிலிறங்கென்று யமபடர்சொ
ன்னதைக்கேட்டுப் பயந்தேன்; உடனே யமதூதர்கள் என்
னையதிற்றள்ளினார்கள்; நானதிலொருநாள்முழுதும் கிடந்
து தத்தளித்தேன். பின்பிரண்டாநாள் பசுவொன்றுவந்து
தருமராசனே! நீ வைதரணிநதியைத் தாண்டவேண்டி
யுன்புத்திரனுற்பவித்தபோது சபிண்டிகரணத்திற் சுப்பி
ராமணனுக்குத் தானங்கொடுத்தபசு காண்; என்வாலைப்பி
டித்துக்கொண்டு, பின்தொடர்ந்து கரையேற்றுகிறேனென்று
சொல்லிற்று. அவ்வாறேநான் வாலைப்பற்றிக்கொண்டே
ன். உடனே அந்த வைதரணிநதிகுளிர்ந்து முழங்காலவரை

னநுகளைப்பேறு தினவுடனே யமதூதர்களென்னை யமன்முன் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். யமன் என்பவகாமத்தை யறிந்து, என்னை நரகத்திற் பிரவேசம்பண்ணிவைக்கும்படி யெமதூதர்களுக்குத் திரவுபண்ணினான். அப்படியே யெமதூதர்கள் நரகத்திலிருத்தினார்கள். அந்நரகத்தில் ஒருவருஷமிருந்து வாதையடைந்தேன்; ஒருவருஷமானபின்னர் நான் சுவர்க்கலோகம்போனானது மன்றி (?) திவ்யசரீரத்தையுமடைந்தேன். அடைந்தவுடன் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள். அப்பொழுது யமதூதரனைவருமிங்குவந்து நமஸ்காரஞ்செய்தெழுந்து, அஞ்சலிபந்தத்துடனின்று பிராமணோத்தமனே! நீ தலைசேனையினை (?) உன்னை நரகத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி மரியாதையாகத் தன்னிடமழைத்துவரும்படி யெமன் எங்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினார்; ஆகையால் வரவேண்டுமென்றார்கள். அவர்களோடு யமனருகில்வந்தேன். வந்தவுடன் யமனென்னைக்கண்டெழுந்து அர்க்கியபாத்தியம் ஆசனமுதலான உபசாரத்துடனமஸ்காரஞ்செய்து பிராமணோத்தமனே! உன் புத்திரன் தருமசேது உன்னஸ்தியை யெடுத்துக்கொண்டு சேதுக்குப் போனவன் திருவையாற்றிலொருமாதம்வசித்தான். அங்கவன்வசித்தபுண்ணியத்தால் நரகவாதைநீங்கிவிட்டது; இனிச் சிவலோகமடைவாயென்று சொல்லியதோடு, உன்புத்திரனுக்கு நடந்ததையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கலானேன் (?). நீ சேதுக்குப்போகவேண்டியதில்லை, என்னைச்சிவலோகத்துக்கனுப்பும்போது யமன் தன் தூதர்களையழைத்து வேறெங்கேயாவது மரித்தவர்கள் தலைமயிராவது அஸ்தியாவது, அஸ்திசாம்பலாவது

து திருவையாற்றின் எல்லைக்குள் [illegible] மரித்தவர்கள் சிவலோகபதவியையடைவார்கள்; அவர்களிடத்தில் நீங்கள் போகக்கூடாதென்றுத்தரவுகொடுத்தான். யாவரொருவன் பஞ்சநதத்தைப் பெறுவதற்கு [illegible] ஒருபதத்தைப்பெற்ற யானுந் தேவலிங்கத்தைப் பூஜித்து (?) சிவலோகம்போகின்றோம். நீ சுகமாக வாழக்கடவாயென்றதையுணர்ந்து, தருமசேது நித்திரை தெளிந்தெழுந் தாச்சரியமடைந்து, காவேரிக்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி நித்தியகருமங்களைமுடித்துச் சிவாலயமடைந்து, சிவதெரிசனஞ்செய்து, அங்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற துர்வாசர்-கௌதமர்-சநாதநர்-வசிஷ்டர்-அத்திரி-வியாசர்-சுகர்-பராசரர்-கண்ணுவர்-மேதா-திதி (?)-சதுரு (?)-விசுவாமித்திரர்-பிருகு முதலான மகரிஷிகளைக்கண்டு நமஸ்கரித்துத் தந்தை சொப்பனத்தைச் சொன்னான்.

அதைக்கேட்ட மகரிஷிகளாச்சரியமடைந்தன்றந்த அஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டுவாவென்றார்கள். அவ்வாறேயவன் அஸ்திப்பெட்டியைக் கொண்டுபோய் மகரிஷிகள்முன் வைத்தான்; மகரிஷிகள் அதைத்திறவென்றார்கள். தருமசேது அஸ்திப்பெட்டியைத்திறந்தான். திறந்தவுடன் மகரிஷிகளதைப்பார்க்கும்போது அஸ்திகளெல்லாமிடதுபாகத்திற் பார்வதியோடு சிவசொரூபமாகவிருப்பதைக் கண்டாச்சரியமடைந்திருக்குந்தருணத்தில், அவ்வஸ்திகள் பறந்து வெளியில்வந்து, வெளிச்சத்தில் மறைந்தன (?). பின் தருமசேது பஞ்சநதத்திற்றேவசித்துத்தவஞ்செய்யவென்று சொல்லியாதானைநோக்கி, அனைவரும் ஸ்வாமி! மகாபாபிகளாயிருந்தாலுமவர்கள

இவ்வாறான அருமையான தீர்த்த புண்ணியலோகத்தை யடைகி
றார்களென்று புராணங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலும்
சொல்லப்படுகின்றன. ஸர்வசௌந்தர்ய பதிவிரதையான
மாதர்கள் அக்கினியாரோகணஞ் செய்து பதியுடன்
பதிலோகப் புண்ணியலோகத்தை யடைந்து சுகத்தைய
டைவார்களென்று பிதிர்களாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றன. பாரதத்தில் பாண்டுவின் மனைவியான மாத்ரி என்
பவள் இறந்தபின் மன்னனுடன் அக்கினியில் பிரவேச
மடைந்து, அநேக அலங்காரத்தை யடைந்தவளாய்த் தம்புரு
வீணாசெய்து, சொர்க்கலோகத்தில் வாசஞ்செய்கிறதென்
று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சங்கர-அங்கிரஸ் முதலான
மகரிஷிகளால் அநுமானஞ்செய்தபோதங்களுக்கு முன்ன
ரைக்கோடி வருடகாலம் தன்பர்த்தாவுடன் சொர்க்கத்தில்
வசிப்பதுடன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதீத
மகரிஷியால், தன்னுடைய சந்தோஷமடையுங்காலத்திற்
றுகுந்த சந்தோஷமடைந்தும், துக்கமடையுங்காலத்திற் று
க்கத்தையடைந்தும், தேசாந்திரம் போகுங் காலத்திற்
றனக்கு வஸ்திராதிகளைக் களைந்திருந்தும், மர
ணமடைந்தகாற் றானுமரணமடைந்து சுகத்தையடைகி
றார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளுக்
கு விரோதமாகத் தருமகாலன் [illegible] மரணமடைந்தி
ருந்தும் தருமபத்நியான [illegible] லோகத்தையடைந்தாளெ
ன்று சொல்லியதென்ன காரணமென்று கேட்க, சூதமகா
முனிவர் பெண்களே! தருமராஜன் துராசாரமுடன், மேன்மை
தங்கியபுண்ணிய [illegible] தேகமாத்திரத்தி [illegible]

றம், சத்தியவான் தனக்குச் சந்தேகமில்லை யென்றும், பிரம
னனைக் கொண்டதனாலும், வைஷ்ணவ பிரமனையும்
வினையடைந்ததனாலும், பிறகு தனக்கு எவ்விதமான யமனை
யாலேயும் பயமிருக்கவில்லை மாதனால் அந்தசங்கோடிகால
கத்தில் [illegible] சந்தோஷத்தை பொருந்தி சாயலோகத்தை
தாலோகத்தையடைந்து விருசுரகத்தை யடையவில்லையாக், இலோகத்தை
யடைந்தாளென்று சொன்னார்.

௨௫-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௬-வது கழுதை-நாய்-மான்-மூ
ஷிகம்பன்றியுத்தமஜன்மத்தை
யடைந்த அத்தியாயம்.

ஸ்ரீமகரிஷியானவர் கந்தமாதனபருவதத்திலி
ருந்து புறப்பட்டுத் தநுக்கோடிக்குப்போய் ஸ்நானஞ்செய்
து, இராமலிங்கத்தைத் தெரிசித்துப் பஞ்சநதீசுவரரைத்
தெரிசிக்க மிகுந்தவிருப்பத்துடன் வருங்காலையில் தங்கள்
தங்கள் குறையைச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற கழுதை-நா
ய்-மான்-மூஷிகம்பன்றி யிவைகளைக் கண்டு நீங்கள் மானிடர்போ
ற்பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காரணமியாதென்று கேட்டா
ர். கழுதை மகரிஷியை வணங்கி, ஐயா! நான் காசிக்ஷேத
த்திரத்திற்பிறந்து, வேதாத்தியயனஞ்செய்த பிராமணன்;
குருபத்தினியை யோர்ந்து [illegible] பாபசேஷத்தால் நாய்ச்சென்
மமுற்று அக்காலத்தில் விபூதிதரித்திருந்த புண்ணியத்தா

ன் பாவிகடைவிமுண்டானென்று சொல்லிநின்றது. மா
ன் மாளவியினெதிர்வந்து ஐயா! நான் கொண்டையளிய க்ஷே
த்திரத்திற்பிறந்து புண்டாவென்னும் பெயர்பெற்ற பிராம
ணன். பதிதப்பிராமணனுடன் கூடி வேதாந்த [illegible] செய்து
வைத்த பாவத்தால் மான் ஜென்மமுற்று, இக்காவிரிதீர்த்தில் நல்ல
றிவுடன் ஞானத்தைப் போதித்தமையால் பாவிகடைவிமு
ண்டானென்று சொல்லிநின்றது.

முன்னம் பன்றி மாளவியினெதிர்வந்து, ஐயா! நா
ன் தாய்தந்தையரை யடித்த பாபதோஷத்தால் முன்னம் பன்
றிஜென்மமும், அக்காலத்திற் சத்கருமங்கள் செய்தமையா
ல் பாவிகடைவிமுண்டானென்று சொல்லிநின்றது.

அதைக்கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து நின்ற நந்திமுனிவ
ர்கள் [illegible] மிருகங்களுக்கு நமஸ்கரித்து, எங்
களை யுத்தமஜென்ம மடையும்படி இரக்ஷித்தருள வேண்
டுமென்றனர். நந்திமுனிவர் அவைகளைநோக்கி நீங்களெ
ன்னுடன் பஞ்சநதக்ஷேத்திரமடைந்தால் உங்கள் பாபம்
விமோசனமாகுமென்று சொல்லித் தன்னுடனழைத்துக்
கொண்டு பஞ்சநதமடைந்து, அந்நான்கு மிருகங்களுடன்
றானுங் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, மரவுரிதரித்து, விபூ
திதரித்து, ருத்திராக்ஷம் தரித்து, அவைகளை யாலயத்
தின் வெளியினிறுத்தித் தானாலயத்திற்சென்று பிரதக்ஷணம்வந்து, நந்திசங்கரமத்தியில் நமஸ்கரித்துப் பரமசி
வனருகிற்சென்றார். அப்பொழுது பரமசிவனுக்குத் தைக
காலமாகையால் வேதபாராயணஞ்செய்துநின்று, வேத
ருதிகளானவின் உபநிஷத்வாக்கியத்தாற் ஸ்தோத்திரம் பண்
ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் பிரசன்னமாகி நந்தி

முனிவரே! உமதிஷ்டத்தைத் தெரிவியுமென்றார். நந்தி
முனிவர் புரமதனை வணங்கிநின்று சுவாமி! யென்னுடன்
வந்திருக்கின்ற மிருகங்களை யிரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்
றார். பரமசிவன் நந்திமுனிவரே! பஞ்சநததீர்த்தத்தால்
மிருகங்களின் சரீரமழிந்ததால் திவ்யதேகமுண்டா
குமென்று சொல்லி மறைந்தருளினர். உடனே நந்திமு
னிவர் ஐயாறப்பர் பாதத்தைத்தொழுதுகொண்டு கோ
புரவாயிலுக்கு வெளியினின்ற மிருகங்களின் சரீரத்தைத் தொ
ட்டார். உடனே அவை திவ்யதேகத்தையடைந்து, பர
மபதமடைய விமானத்திலேறித் தேவலோகமடைந்
து, [illegible] இந்திரனுக்குப் பக்கபாடம்
சுகித்தார்கள். இந்தச் சென்மத்தையுடைய மிருகங்களு
ம் பஞ்சநதமடைந்ததால் ஐயாற்றில் மான்ஸ்நானத்தை
யடைந்தாலும் பாவிகளாயிருந்து, நல்லறிவுடன் பஞ்
சநதத்தில் வசிப்பவர்கள் முக்தியடைவரென நான் சொல்லுவதுமய
ங்க. இதுசமயம் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கவேண்டு
மென்று சொன்னார்.

உஎ-வது அத்தியாயம்,
முற்றிற்று.

உஅ-வது ஜைமினிவ்யாஸமுநி வருடன் தேவர் பஞ்சநத மடைந்த அத்தியாயம்.

மஹேசுவரக்ஷேத்திரங்களாற் பிறக்குந் தன்மையி

கலாஜிகளும், வருணாச்சிரம ஆசாரமுதலானவைகளைப் பாலனஞ்செய்பவரும், சிவபூஜாதுரந்தரரும், தருமசிந்தையுடையவருமான தேவலரென்னும் பிராமணரிருந்தார். அவருடைய ஆச்சிரமத்தில் ஜைகீஷவ்வியரெனனும் யோகசந்நியாசியிருந்தார். அந்தமுனிவர் தேவலர்கண்டு, வந்தனத்துடனுபசாரஞ்செய்து, எப்பொழுதுமென்னுடைய வாச்சிரமத்திலிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அவரதற்கிசைந்தவ்விடத்திலிருந்தார். தேவலரவருக்கு வேண்டியவைகளைக் குறைவின்றி நடத்தியவரை விட்டு நீங்காதிருந்தார். இவ்வாறுசிலநாள்களிலே யோகியாகிய ஜைகீஷவ்வியருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் சமுத்திரஸ்நானஞ்செய்யப்போய் ஸ்நானஞ்செய்து, நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, கலசமெடுத்துக்கொண்டு திரும்பினார். பார்த்த கரையில் ஜைகீஷவ்வியயோகி தியானமாயிருந்தார். அவரைக்கண்டு வியப்படைந்து தன்னாச்சிரமத்துக்குவந்தார். அந்தவர்தனக்குமுன்னாக ஆச்சிரமத்தில் வந்திருந்தசந்நியாசியைக்கண்டு, இவர்மிகப்பெரியவரென்றெண்ணியவரைப்பரீக்ஷைசெய்ய ஆகாயத்திற் பறந்தார். அங்கு சித்தசாரணர்களுக்கு முன்னாகச் சந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து பின்னுமியாதிபுலங்களிற் சென்றார். அங்குந்தனக்குமுன்னாசந்நியாசியைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்திருக்கின்றார். அப்பொழுது சந்நியாசி யோகமாயையால் மறைந்தார். அப்பொழுது தேவலர் சித்தர்களைநோக்கி சித்தர்களே! ஜைகீஷவ்வியர்போனவிடந் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார். சித்தர்கள் தேவலரே! ஜைகீஷவ்வியர் [illegible]து யோகப்பிரபாவத்தா

ற்கருமகெதியாலடையக்கூடாத பிரமலோகத்திற்குப் போயிருக்கின்றார். உம்முடையகருமகெதியால் இக்கதியைப்பிரத்தாரடையக்கூடும்; பிரமலோகமடையக்கூடாது; நீரும்முடைய ஆச்சிரமத்தையடையலாமென்றார்கள். அதைக்கேட்டுத் தன்னாச்சிரமத்தையடைந்தார். அடைந்தவர் தனக்குமுன்னாகவந்து யோகத்திலிருந்த சந்நியாசியைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்து, சுவாமி! சிற்றறிவையுடையயான் தேவரீரைப்பரீக்ஷைசெய்ததைத் திருவுளத்திற்கொள்ளாது ஜென்னமரணசாகரத்திற் காமமென்கின்றமீனுந் தாபத்திரயமென்கின்ற முதலையாலும், விஷயமென்கின்ற அலைகளாலும், சோகமோகமென்கின்ற பாம்புகளாலும், குரோதமென்கின்றசுழலாலும் வாதையடைந்து மூழ்கிக்கிடக்கின்ற அடியேனை ஆத்மஞானோபதேசமென்கின்ற தெப்பத்தினாற்கரையேற்ற வேண்டுமென்றார். ஜைகீஷவ்வியர் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டுத்தேவலரே! மனதையுநேத்திரத்தையுமடைந்த அஞ்ஞான திமிரத்தை சிவஞானமென்கின்ற அஞ்சனச்சலாகையா லொழிக்கவேண்டும். சிவஞானசலாகையாவது; ஐப்பிகேசுவரரைத் தியானிப்பதாலும், நமஸ்கரிப்பதாலும், ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதாலும், பிரதக்ஷணஞ்செய்வதாலும், தெரிசனஞ்செய்வதாலும், பஞ்சநதத்தில் வசிப்பதாலும், காவேரிஸ்நானத்தினாலும், சற்சங்கத்தாலுமுண்டாவது; சர்வம் ஐப்பிகேசுவரரென்கிற ஞானந்தான். தவசு, சித்தி, தனம் இதுதாகவித்தை யறிந்தவன்ஞானி; ஞானத்தையடைவதற்குத் துக்கமாகியசம்சாரத்தைநீக்குவதாலேகம். ஆத்துமபின்னங்களிலாத்தும ஞானமுண்டாவது சம்சாரமூலம்; அதைப்பேதிப்பதாகிய

ஆத்மாவிலாத்மஞானமுண்டாவது யோகம்; வேறுமக்கும் ஆத்துமாவுக்குமபேதமுண்டாவது ஞானம்; பரத்துவமாயிருக்கிற பஞ்சநதீசுவரனைச் சத்தியஞானானந்தசொரூபியாகத்தியானிப்பதுமோக்ஷசாதனம். யோகமார்க்கமறிந்தியாற் சம்சாரவிஷவிருக்ஷத்தைச்சேதித்து, ஆத்துமாவிலாத்மபுத்தி யுள்ளவன் யோகி. இந்த ஞானயோகத்தையடைந்தவன்றற்போதமுள்ளவுங் கருமத்தைவிடப்படாது, ஏகாந்தத்திலிருந்து தவஞ்செய்யவேண்டியது. தவஞ்செய்வோர்களுக்கமானவர்களாம் காவேரிஸ்நானம், இந்திரியநிக்கிரகம்; சல்லறிவு, ஜபியேசுவரரிடத்தில் மிகுந்தபக்த்திடன் ஸோஹமர்ச்சனைசெய்யவேண்டும். இப்பொழுதியாம்சொல்லியவாறு தவஞ்செய்வோர் ஈசுவரன் திருவடியையடைவது நிச்சயம். இந்தரகசியத்தை யாக்குவர்க்கும் உபதேசிக்கலாகாது. தேவலரே! நீர்பஞ்சநதத்தையடைந்து தவஞ்செய்யும்; யாமுமக்குவருகின்றோம். நீர்கவலையடையவேண்டாமென்றுசொன்னார். அதைக்கேட்ட தேவலர் ஆசாரியருபதேசத்தால்ஆசாபாசநீங்கி வைராக்கியத்தோடு சன்னியாசமடைந்து, ஜைகிஷவ்வியருடன் திருவையாற்றையடைந்தார்.

௨௬-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௭-வது தேவலர் தவசுக்கிரம முரைத்த அத்தியாயம்.

தேவலர் ஜைகிஷவ்வியருடன் பஞ்சநதத்தையடைந்தபின், காவேரிஸ்நானஞ்செய்து பரமசிவனைத்தெரிசித்துச் செப்பியேச்சுரமண்டபத்து வெளிக்கேயினின்று, பழவர்க்கங்களை யாகாரஞ்செய்து கொண்டு இந்திரியநிக்கிரகத்துடன் காமாதிஷட்குற்றங்களைநீக்கிச் சிலகாலந்தவசும், ஜலபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், சருகுபக்ஷணத்துடன் சிலகாலந்தவசும், வாயுபக்ஷணத்துடன் சில்காலந்தவசும், பிராஜாபத்தியக்கிரிச்சிரம் - அதிக்கிரிச்சிரம் - உஷ்ணகாலங்களில் தப்தக்கிரிச்சிரம். சீதகாலத்திற்சீதக்கிருச்சிரம் - சாந்தபனக்கிரிச்சிரம் - மகாசாந்தபனக்கிருச்சிரம் - அதிசாந்தபனக்கிருச்சிரம் - மகாபராகம் - சவுமியக்கிருச்சிரம் - வச்சிரக்கிருச்சிரம் - சாந்திராயணக்கிருச்சிரம் - வாருணக்கிருச்சிரம், பர்ணக்கிருச்சிரம் முதலானதுஞ் செய்துமுடிந்துச் சித்திகத்தியாகும் வரையில் முக்கிய பக்ஷத்தாலேயே சரீரசிரமமடைந்து, பிராயச்சித்தங்களாலும் நீக்கப்படாத பாவங்களைப் போக்கி முத்திகொடுக்கும் பஞ்சநதத்திற் செய்தார். அக்காலத்திற் பரமசிவன் பிரசன்னமாகிச் சீர்மெலிந்து, வாடியிருந்த தேவலரைப்பார்த்துக் கையாற்றடவினார். பரமசிவன் ஸ்பரிசவிசேஷத்தாற் றேவலர் வாடியிருந்தசரீரம் பருவதம்போல்வலிமையடைந்து, உடனே ஆனந்தத்துடன் பரமசிவனை நமஸ்கரித்துநின்றார். நின்றவரைப் பரமசிவன்பார்த்துத் தேவலரே! கிருச்சிரங்களால்மிகச்சிரமமடைந்தீர். இவ்வாறு தவஞ்செய்தல் மிகவுமரிது; உமதிஷ்டத்தைத்தெரிவியுமென்றார். தேவலர் சுவாமீ! சம்சாரவசாதைக்குப் பயந்தவென்னையதினின்றுநீக்கிச் ஜை

கிஷவ்வியரை இரக்ஷித்ததுபோலென்னையும் இரக்ஷித்தருளவேண்டும். என்குருவாகிய ஜைகிஷவ்வியர் பிரசாதத்தால் தேவரீரைச் சரணமடைந்தேன். அவருமெனக்கு தற்போதமுண்டாகும் வரையில் இங்கே வசிக்கின்றுயென்று சொன்னார். அத்தருணத்தில் ஜைகிஷவ்வியரும் பரமசிவனைப்பணிந்து, தேவலரை இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்டுப் பரமசிவன் தேவலரே! ஜைகிஷவ்வியராற் போதிக்கப்பட்ட தத்துவமெதார்த்தம்; அது இப்பொழுது விளங்கக்கடவதாக. காஷாயமுதலான வேடங்களைநீக்கிக் கிரகத்தாச்சிரமத்தை யடைந்து, எமதுஸ்தானத்தில்வசித்தவர்களுக்கு மோக்ஷங் கிடைப்பதற் கையமில்லை. கிரஹஸ்தர்களுக்குத் தான தருமாதிகாரம். இஃதன்றி ஜைகிஷவ்வியருடனாச்சிரமத்தில் வசிக்கு நாள்களிலெல்லாம் நீ வைசுவதேவபலி பண்ணாமல் அன்னமிட்டவன்று கிருமியானவன்னத்தைத் தன்றவமகிமையால் அமிர்தான்னமாக்கியுண்டார். ஓர்நாள் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்னமபூர்வாமேல், என்றும் வைசுவதேவபலி பண்ணாதவன்னம் யாதாகும். ஆனதால் நீ ஜைகிஷவ்வியமுனிவரைச் சற்குருவாகவெண்ணிப் பத்திசிரத்தையாக வணங்கக்கடவாயென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே தேவலர் தன்குருவாகிய ஜைகிஷவ்வியரைவணங்கி, விடைபெற்றுத் தன்னாச்சிரமத்தை யடைந்து சிலகாலமிருந்து முத்தியடைந்தார்.

௨௭-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௨௮-வது அவிவிதாசாரன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் அவிவிதாசாரனென்ற மகாபாவியொருவனிருந்தான். அவனெப்பொழுதும் பிராமணருக்குக்கெடுதி விளைவித்து, அவர்கள் திரவியத்தையபகரித்து, விடர்கடர் ஜாயகர் சோரர் முதலான பாவிகளுக்குக் கொடுத்துவந்தான். இப்படிப்பட்டபாவத்தாற்பிரமராக்ஷஸால்பிடிக்கப்பட்டு வெறுவாதையடைந்தான். அவன்பிதா காலவரென்பவர் புத்திரவாதனையால்மிகுந்த துக்கத்தையடைந்து, வசிஷ்டமகரிஷியினாச்சிரமம்போய் வசிஷ்டமகரிஷியைக்கண்டு நமஸ்கரித்துத் தன்புத்திரனுடையதுன்பத்தைத்தெரிவித்தார். அதைக்கேட்ட வசிட்டமுனிவர் அநேகனம்யோசித்துக் காலவரைநோக்கி காலவரே! பிரமவிஷ்ணுவாதிதேவர்களால் நித்தியந் தெரிசிக்கப்பட்டதும் அநேகவிரத்தர்களாற் றவசித்தியடைந்ததும், சர்வைசுவரியத்திவிர்த்தியின்பொருட்டுச் சங்கற்பநிர்மிக்கப்பட்டதும், அற்பதானத்தால் மகாதானபலத்தைக் கொடுக்கப்பட்டதும், தெரிசனமாத்திரத்தில் புத்திமுத்தியளிக்கப்பட்டதும், மஹாபாவங்களைநீக்கப்பட்டதுமான பஞ்சநதஸ்தலத்தை யடைந்து மார்கழிமாதத்தில் ஆருத்திராநக்ஷத்திரத்தில் உதயகாலத்திற்காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து, பிராணார்த்திகனையும் தருமாம்பாளையுந்தெரிசித்தாற் பிரமராக்ஷசு நீங்கிவிடும். ஆகையால் நீர் உம்முடையபுத்திரனோடு பஞ்சநதத்தை யடையுமென்றுத்திரவுகொடுத்தார். காலவர் வசிஷ்டமுனிவரை நமஸ்கரித்துத் தன் கிரகம்வந்து, புத்திரனோடு திருவையாற்றையடைந்து மார்கழிமாதம் ஆருத்திரா நக்ஷத்திரத்தில்

காவேரிஸ்நானஞ் செய்துதருமம்பாளோடு பிரணதார்த்திஹரரைத் தெரிசனஞ்செய்யுங் காலத்திற் பிர்மராக்ஷசத் தேகநீங்கிவிட்டது. அதன்பின்னெடுங்காலம் பஞ்சநதத்திற்றானேவசித்து மரணமாகி முத்தியடைந்தான்.

உஅ-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உகூ-வது துர்ப்பகன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்திற் றுருமதாக்ஷகனும், வேசியர் நட்புடையவனும், பிராமணர் திரவியத்தைக் கொள்ளையடித்தவனும், சுராபானஞ்செய்தவனும், நித்தியகர்மானுஷ்டானத்தைவிட்டவனும், தாய்தந்தையர்வார்த்தை கேளாதவனுமான துர்ப்பகனென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான். அவன் மகரசங்கிராந்திபுண்ணியகாலக்காவேரி ஸ்நானத்திற்குப்போன சனங்களுடன்சேர்ந்து பஞ்சநதமடைந்து காவேரிஸ்நானஞ்செய்து பிரணதார்த்திகரரைத் தெரிசித்து, வெளிவீதியில்வந்து நடந்துவந்தசிரமத்தாலோர் மரத்தடியில் நித்திரைசெய்தான். அக்காலத்தில்நித்திரைசெய்த துர்ப்பகன்தலையிற் பெருமழையுடன் இடிவிழுந்து மரணமடைந்தான். மரணமடைந்த துர்ப்பகன்சரீரத்திலிருந்து ஓர் ஜோதிகிளம்பித் திருக்கோயிலையடைந்து, பரமசிவனுடன் கலந்தது. இறந்துபூமியிற்கிடந்த சரீரம் திரிநேத்திரம் - நான்குபுயம்-மான்-மழு-சூலம்- உடுக்கையுடன் சந்திரசேகரனையொத்து திருக்கோயிலையடைந்து து

வாரபாலகருமினது. ஆகையால் மகரசங்கிராந்தியிற்பஞ்சநதகாவேரிஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் சமஸ்ததோஷங்களை நிவர்த்தியாகிச் சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

உகூ-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஙo-வது ஆசாரவிகலன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

கௌசிககோத்திரத்திற்பிறந்தவனும், உபநயனகாலமுதற் பிரமசாரியவாச்சிரமத்திற்குயோக்கியமாகிய ஆசாரம்-தண்டம்-எக்ஞோபவீதம்-கிருஷ்ணாசனம்-சௌசம்-முஞ்சை-வெண்மைவஸ்திரம்-பிச்சாசரணம்-திரிகாலசந்தியாவந்தனம் முதலானவைகளை விட்டவனும், பெரியோர்-தாய்-தந்தைகளை வணங்காதவனும், சுவாராதனஞ்செய்யாதவனுமான ஆசாரவிகலனென்னுமோர் பிராமணனிருந்தான். அவன் இல்லற தருமங்களுக்குரிய விவாகஞ் செய்துகொள்ளாமல் தாய்தந்தைகளால் நீக்கப்பட்டு, வேசியருடன்கலந்து மதுபானஞ்செய்து, தூர்த்தரைச்சினேகித்துப் பிறர்திரவியத்தைக் கொள்ளையடித்துத் திரிந்தான். அந்தச்சமாசாரத்தைஅரசனறிந்து தன்தேசத்தைவிட்டுத் துரத்திவிட்டான். அதன்பின் ஆசாரவிகலன் அன்னியதேசங்களில்நெடுங்காலந்திருடித்திரிந்துகடைசியாகப்பஞ்சநதம்வந்து, டம்பமாகத்திரிகின்ற தூர்த்தர்களோடு வேசைமாதர்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு மகரசங்கராந்திப்பு

ன்னியகாலத்திற் காவேரியில்ஜலக்கிரீடைசெய்து, முழுகிவிளையாடிக்கரையேறி, மித்திரவர்க்கத்துடன் மண்டபத்திலெழுந்தருளியிருந்த பரமசிவனைத்தெரிசித்து, நடேசர்களோடு வெளிவீதியில்வந்து, ஓர்திண்ணையிற்படுத்து நித்திரைசெய்தான். அப்பொழுதவனுக்கு மரணகாலஞ்சம்பவித்ததால், பரமசிவன், அருகிலெழுந்தருளிப்பிரணவத்துடன்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைவலதுசெவியிலுபதேசித்தருளினர். உபதேசித்தவுடன்மரணமடைந்து ஈசுவரனுடைக்கியமாயினான். ஆதலாற்பக்தியில்லாமல் மகரசங்கராந்தியிற்காவேரிஸ்னானம்பண்ணிப் பரமசிவனைத்தெரிசித்தவர்களுஞ் சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

௩௰-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௩௧-வது வேதப்பிரியர்மோக்ஷமடைந்தஅத்தியாயம்.

பூர்வத்திற்கருமங்களிற் சிரத்தையுடையவரும், சாந்தமனதையுடையவரும், வேதவேதாங்க பாரங்கதரும், சுருதி-ஸ்மிருதி - புராண - இதிகாச- தர்மசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியவருணாச்சிரம பரிபாலகரும், சர்வஜீவர்களிடத்திலுந்தயவுள்ளவரும், மித்துருசத்துருவைச் சமமாகவெண்ணப்பட்டவரும், மானாவமானத்திலும், லாபாலாபத்திலும், சுகதுக்கத்திலுஞ் சமபாவனையுடையவரும், இந்திரியநிக்கிரகருமான வேதப்பிரியரென்னும்பேர் பிராமணனிருந்தா

ர். அவரிந்தனக்கு வருஞ்ஜென்மம் எவ்வளவினதோ? அதைநம்முடையபுத்தியால்அறியப்படவில்லையேயென்றாயிகுந்த துக்கத்தையுடையவராய்ச் சிவஸ்தலங்களைத்தெரிசித்தும் புண்ணிய நதிகளில்மூழ்கியுஞ்சஞ்சரித்து வருங்காலத்தில் சிவபூஜாரிஷிகளைக்கண்டு, ஐயாமகரிஷிகளே ! யெனக்கு மறுஜென்மமெப்பொழுது நீங்குமென்றுகேட்க அவர்கள் விசுவேசுவரனன்றி வேறொருவருஞ் சொல்லச் சாத்தியப்படாதென்றுசொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு மிகுந்ததுக்கமுடையவராய்ப் பஞ்சநதமடைந்து, காவேரியிற் சங்கற்பபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து, செம்பொற் சோதியாரைத்தெரிசித்து, அங்குவசிக்கின்ற துர்வாசமுனிவரைமகரிஷிகளைக்கண்டு தன் கருத்தைத்தெரிவித்தார். அதற்கவர்கள் வேதப்பிரியரே! பரமசிவனன்றி வேறொருவருமறியமாட்டார்கள். இத்தஸ்தலத்திலிருந்து அவனைப்பூஜித்துத்தவஞ்செய்தாற் பரமசிவன்பிரசன்னமாகித்தெரிவிப்பாரென்றார்கள். அவ்வாறே வேதப்பிரியர் தவஞ்செய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாக வேதப்பிரியர்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்துநின்றுஸ்தோத்திரம்பண்ணினார். பரமசிவன் வேதப்பிரியரே ! உம்முடையவரியதவத்திற்காகவந்தடைந்தோம்; உம்முடையவிஷ்டத்தைத்தெரிவியுமென்றார். வேதப்பிரியர் சுவாமிதயாமூர்த்தியே ! இனியெனக்கு வருஞ்ஜென்மங்க ளெத்தனையிருக்கின்றன; அவையெப்பொழுதுநிவர்த்தியாகுமென்றுகேட்கப்பரமசிவன் வேதப்பிரியரே ! உமக்கின்னநூறுஜென்மமிருக்கின்றதென்றுசொல்ல,வேதப்பிரியர் மனம்நொந்து சுவாமி ! இந்தஜென்மத்தையேகடைசியாகவைத் தெனக்கநுக்கிரகம்ப

ன்னைவேண்டுமென்று நமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் தாரக மந்திரமாகிய பிரணவத்துடன் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையுப தேசித்து மறைந்தருளினார். அதன்பின் வேதப்பிரியர் அம் மந்திரத்தையனேகநாள்ஜெபித்து மரணமடைந்து முத்தி யடைந்தார்.

௧௧-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௧௨-வது நாஸ்திகப்பிராமணன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நாஸ்திகனென்றுமோர் பிராமண னிருந்தான். அவன் வேதம்-வேதாங்கம்-இதிகாசம்-புரா ணம்-தருமசாஸ்திரங்களெல்லாம்பொய்யென்று சொல்லிப்பெ ரியோர்களையு நிந்தித்தான். அவன்மரணமாகி நரகவ தையடைந்து பாபசேஷத்தால்மாமரமாகப்பஞ்சநதக்ஷே த்திரத்தில் வெளிவீதியில்முளைத்துத் தழைத்திருந்தான். அ ப்பொழுது, சங்கரனென்னுமோர்பிராமணோத்தமர் அ னேகதீர்த்தயாத்திரைசெய்து பஞ்சநதத்தை யடைந்து, வ ழிநடந்துவந்தசிரமத்தால் முன்சொல்லியமாமரத்தினிழலி னில்வந்துபடுத்துக்கொண்டார். அத்தருணத்திலொரு குர ங்குமாமரத்தின் கிளையையசைக்க அதிலிருந்தோருபழம் நித்திரைசெய்தசங்கரப்பிராமணன் மார்பில்விழுந்தது. வி ழுந்தவுடன் சங்கரப்பிராமணன்விழித்து, அந்தப்பழத்தை யெடுத்துத்தின்று, பசிநீங்கிக் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தி

ருக்கோயிலையடைந்து, செம்பொற்சோதிபரனைத்தெரிசி த்துச்சிலகாலம்பஞ்சநதத்தில்வசித்து, மரணமடைந்து, சி வலோகம்பெற்றனர். நாஸ்திகப்பிராமணன் பஞ்சநதத்தில் மாமரமாக முளைத்ததாலும், உத்தமராகியசங்கரப்பிராமண னப்பழத்தைப்புசித்ததாலும், சகலபாபங்களுநீங்கிச் சிவலோ கமடைந்தான். குரங்குஞ்சிவலோகமடைந்தது.

௧௨-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௧௩-வது விஜயச்சந்திரராஜன் மோக்ஷமடைந்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் இமோர்க்கிரிபருவதச்சாரலி லரசா ட்சிசெய்த விஜயச்சந்திரனென்னும் யவனராஜன் பரமசி வனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து யாவராலுந்தான் மரணம டையாதவரத்தைப்பெற்று, எல்லாவுலகங்களையுஞ்ஜெயிக் கவுத்தேசித்துப்பதின்மூன்றுகோடியக்குரோணிசேனையு டன்புறப்பட்டு, அயோத்தி-வடமதுரை-துவாரகை-அவந்தி புரி-காஞ்சீபுரமுதலான க்ஷேத்திரங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சநதத்தையடைந்தான். அவனைக்கண்டு தூர்வாசர்முத லானமகாரிஷிகளும்பயந்து, பிரணதார்த்திகரரை நோக்கி முறையிட்டார்கள். அப்பொழுது பரமசிவனுடைய, விநா யகர்-சுப்பிரமணியர்- நந்திகேசுவரர்- சத்தமாதர்கள்-பிரு ங்கி-வீரபத்திரர்-சண்டிகேசுவரர்முதலான சிவகணங்களையுந்

தந்திரனுப்பினார். அவர்கள்வந்து யவனராஜன்படையுடன்கலந்து யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில்விஜயச்சந்திரன் அதிகோபங்கொண்டு தன்சேனையையுத்தஞ்செய்யும்படி உத்தரவுகொடுக்க அவர்கள்யுத்தம்பண்ணும்பொழுது விநாயகர் ஒருகோடிசேனையைமடித்தார். சுப்பிரமணியர் தன்கையிலிருக்கின்ற சத்திவேலால் இரண்டுகோடிசேனையைமடித்தார். பைரவர் மூன்றுகோடி சேனையை மடித்தார். நந்திகேச்வரர் நாலுகோடிசேனைகளை மடித்தார். பாக்கி நாலுகோடிசேனைகளை சத்தமாதர்-பிருங்கி-நந்திகேசுவீரவீரபத்திரர்-இவர்கள் திக்குகள்தோறுமோடியொழியும்படியடித்தார்கள். அந்தருணத்தில் விஜயச்சந்திரன்மிகுந்தகோபத்துடன் இவர்கள்முன்வந்தெதிர்த்தான். எதிர்த்தவனை விநாயகர்தந்திக்கையாற் பிடித்துப்பூமியிற்போட்டு நுதைத்துக்கொன்றார். அந்தயுத்தத்திலிறந்தசேனைகளும் அரசனும்புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய திருவையாற்றிலிறந்ததையாற்சிவசாரூப்பியத்தைப்பெற்றுச் சிவலோகமடைந்தார்கள்-

௩௩-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

௩௪-வது சத்தியவான்தீர்க்காயுள் பெற்றஅத்தியாயம்.

புண்ணியகீர்த்தியெனனும் பிராமணன் கபிலையெ

ன்னும்மனையாளோடுபஞ்சநதத்தில்வசித்து இல்லறநடத்திவருங்காலத்தில், அவர்மனையாளானவள் ஆண்குழந்தையையும், ஓர்பெண்குழந்தையையும், பெற்றனள். ஆண்குழந்தைக்குச் சத்தியவானென்றும், பெண்குழந்தைக்குச் சுந்தரகிருதியென்றும் பெயர்வைத்துச்சிலகாலமிருந்து மரணமடைந்து சிவலோகத்தைப் பெற்றனர். சத்தியவான் அவருக்குச்செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளைமுடித்துத் தன்றாய்தங்கையுடனிருந்து வருநாட்களில், சத்தியவானுக்கு இருபதுவயதும் அவன்றங்கைக்குப் பத்துவயதுமானவுடு, அப்பொழுது கௌதமரிஷிசத்தியவான்வீட்டில்வந்து ஆதித்தியஞ்செய்துகொண்டு கபிலையைநோக்கியுன் புத்திரனுக்கு முப்பதாவதுவயதில்மரணமும், உன்புத்திரிக்கு பதினைந்தாவதுவயதில் வைதவ்வியமும் உண்டாகுமென்று சொல்லிப்போயினார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டகபிலை மிகுந்த துக்கமடைந்து ஆகாரமின்றியிருக்கச் சத்தியவானுஞ் சுந்தரகிருதியுந்தன்றாயைப்பார்த்து அம்மா! நீ யென்றுக்கமடைந்திருக்கின்றாயென்றுகேட்கக், கபிலைகௌதமரிஷி சொல்லியதைச்சொன்னாள். அதைச் சத்தியவான் கேட்டுக்கலக்கமின்றித் தன்றாயைநோக்கி அம்மா! பரமசிவப்பிரசாதத்தால் அற்பாயுளைப்போக்கி தீர்க்காயுளைநான் அடைவதுமன்றி, என்றங்கைக்குண்டாகிய வைதவ்வியத்தையுநீக்குகிறேன்; நீ பயப்படாதேயென்றுசொல்லிச்சிவதீக்ஷைசெய்துகொண்டு சிவபூஜையும், சிவத்தியானமும், சிவகதாசிரவணமும், மாதுருபூஜையும், வருணச்சிரமவிதிப்படி நித்தியகருமாநுஷ்டானமுஞ்செய்து ஒருகாலினில் தவஞ்செய்தான். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னராகிச் சத்தியவானே! புண்ணியவத்தானானத் மடைட்

தோம். உன்னபீஷ்டத்தைச் சொல்வாயென்றார். சத்தியவான் சுவாமி! கௌதமரென்றவிடத்தில் எனக்குமுப்பதுவயதில்மரணமும், என்றங்கைக்கிருபதாவயதில் வைதவ்வியமுமென்றுசொன்னாராம், அன்றுமுதலென்றங்கை விசனத்தையடைந்திருந்தாள். அதைநான்றெரிந்து என்மரணத்தையும், என்றங்கைவைதவ்வியத்தையும், பரமசிவப்பிரசாதத்தாற் போக்குவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். அவ்வாறே தேவரீர்பாலித்தருளவேண்டுமென்றான், அப்பொழுது பரமசிவனெமதருமராஜனை நினைத்தார். உடனேயமன்வந்து பரமசிவனைவணங்கிச் சுவாமி! அடியேனை நினைத்தகாரியமென்னவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றான். பரமசிவன் யமனே! சத்தியவானுக்கு முப்பதாவதுவயதிலுண்டாமரணத்தையும், அவன்றங்கைக்கிருபதாவதுவயதிலுண்டாகும் வைதவ்வியத்தையு நீக்கியிருக்கிறோம். இதைநீயறியக்கடவாயென்றார். யமன் சுவாமி! தெரிந்துகொண்டேனென்று தன்னுலகத்தையடைந்தான். அதன்பின்பரமசிவன் சத்தியவானுக்கநுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தருளினார். சத்தியவான்பரமசிவன் அநுக்கிரகஞ்செய்ததைத் தன்றாய்க்குத்தெரிவித்துத் தானுந்தங்கையும்பஞ்சநதத்திற்சுகமாக வசித்தார்கள்.

௧௪-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௫-வது மந்தமதி முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

மந்தமதியென்னுமோர்காருகப்பிராமணனிருந்தா

ன். அவன்சில வேளைசோரர்களுடன்பஞ்சநதம்வந்து அர்த்தராத்திரியிற் றிருடவேண்டுமென்று வீடுவீடாகநுழைந்தான். ஒவ்வொருவீட்டிலுஞ் சனங்கள் விழித்துக்கொண்டிருந்தமையாற் றிருடப்படாமல் மூன்றுசாமநேரங் கண் விழித்திருந்து நாலாவதுசாமம் திருக்கோயிலினுள்வந்தான். அவ்விடத்திலோர்வணிகன் அனேக ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு சிவார்ச்சனையோடு சிவதெரிசனஞ்செய்து வீட்டிற்குப்போகுங்காலையில் மந்தமதியின்றொடர்ந்து தடியாலடித்து ஆபரணங்களையபகரித்தான். அப்பொழுது அவ்வணிகன்பெருங்கூச்சலிட்டதை இராஜசேவகர்கள்கேட்டு ஓடிவந்தவனைப்பிடித்துக்கயிற்றாலிறுகக்கட்டிச் சிவாலயத்திற்சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த அரசன்முன்கொண்டுபோய்விடுத்தார்கள். அரசன் தருமசிந்தையுடையவனாதலாலும், சிவபூஜாசமயமானதாலும் அவனைத்தெண்டிக்காமல், ஆபரணங்களைமாத்திரம்வாங்கி வணிகனிடத்திற்கொடுத்து மந்தமதியைவிட்டுவிட்டான். அன்றுசிவராத்திரி புண்ணியகாலமாகையால மந்தமதி இராத்திரிமுழுவதுங் கண்விழித்துச்சிவதெரிசனஞ்செய்தமையால் மரணமடைந்து கைவல்லியபதத்தைப்பெற்றான். ஆகையால் சிவராத்திரி புண்ணியகாலத்திற்போஜனத்தோடுநித்திரையில்லாமல் பத்திசிரத்தையுடன் காவேரியிற்றிரிகால ஸ்நானஞ்செய்து இராத்திரிநாலுகாலமும் வில்வமுதலானபத்திர புஷ்பங்களாற்சிவார்ச்சனைபண்ணித்திருக்கோயிலுக்குச்சென்று திருவிளக்கிட்டு, தருமாம்பிகையோடு செம்பொற்சோதியாரைத் தெரிசித்துப் பிரணவத்துடன்பஞ்சாக்ஷரமந்திரஞ்செபித்து வேதபாராயணஞ்செய்து சூரியோதயத்திற்குமுன் காவேரி

வில்மூழ்கிவீட்டிற்குவந்து அந்தப்பிராமணனுக்கன்னதானஞ் செய்து, பின், பாரணைமுடித்துச் சிவகதாசிரவணஞ்செய்த வர்கள், சென்றசென்மங்களிற்செய்திருந்த பாவங்களெல் லாநீங்கிச்சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

௧௮-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௧௯-வது மதுவென்னும்சூத்திரன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்

முன்னொருகாலத்தில்கோஹத்தி-பிரமஹத்திசெய்தவனும், குருமகுணியனும், கோட்சொல்லினவனும், தேவத்திரவியம் பிராமணத்திரவியந்திருடினவனும், கட்குடியனுமான மதுவென்றுமோர் சூத்திரனிருந்தான். அவன்றன்பந்துக்களால்நீக்கப்பட்டு அநேகதேசங்களிற்சஞ்சரித்து, மாசிமாதம்கிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்த்தசித்தினமாகிய சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் வேசைமாதர்களுடன் சென்றுகொண்டு, பஞ்சநதமடைந்து, திருக்கோயிலினுள்வந்து, கட்குடிமயக்கத்தால் சந்நிதியிலின்றுவிடியுமளவும் கீர்த்தனஞ்செய்து கட்குடிமயக்கந்தெளிந்து கீழேவிழுந்து மரணமூர்ச்சையடைந்தான். அப்பொழுது பரமசிவன்தாரகமந்திரத்துடன்பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை வலதுசெவியில் உபதேசிக்க மரணமானான். உடனேசிவகணங்கள்வந்து விமானத்திலேற்றிக்கைலாசங்கொண்டுபோயிரண்டுகற்பம்வைத்திருந்து, வைகுந்தத்திற்கனுப்பினார்கள். வைகுந்தத்திலொரு கற்பம்வைத்திருந்து, சத்தியலோகத்திற்கனுப்பினார்கள். ச

த்தியலோகத்திலொருகற்பம்வைத்திருந்து, சொர்க்கலோகத்திற்கனுப்பினார்கள். சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பம் வைத்திருந்து, பூலோகத்திற்பஞ்சநதத்திற்கனுப்பினார்கள். பஞ்சநதத்தில்வந்து, பூர்வஜன்மமகிமையுடன் பிராமணனாகப்பிறந்து, வேதவிருப்பனென்னும் பெயர்பெற்றுச் சகல வேதசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுச் சிவசந்நிதியில்நித்தியம் கீர்த்தனஞ்செய்வதுமன்றி, சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் விசேஷகீர்த்தனஞ்செய்தான். அப்பொழுதவன்தந்தையாகிய குணநிதியென்னும்பிராமணன் புத்திரனைநோக்கி வேதவிருப்பனே! சகலதருமங்களுமிருக்க அவைகளைவிட்டு நீ கீர்த்தனஞ்செய்யவேண்டிய காரணம் யாதென்று கேட்க, வேதவிருப்பன் தந்தையைநோக்கி ஐயா! நான்பூர்வஜன்மத்தில மதுவென்னும்பெயரையுடைய சூத்திரனாகப்பிறந்து, கட்குடிமயக்கத்தால்சிவசந்நிதியில்சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில்மறுநாட்சூரியோதயபரியந்தம்கீர்த்தனஞ்செய்துமயக்கந்தெளிந்து, கீழேவிழுந்துமரணமடைந்தேன். சிவராத்திரிபுண்ணியகாலத்தில் சிவசந்நிதியில் கீர்த்தனஞ்செய்தபுண்ணியத்தால் கைலாயத்திலிரண்டுகற்பமும்வைகுந்தத்திலிரண்டுகற்பமும் சத்தியலோகத்திலொருகற்பமும்சொர்க்கலோகத்திலொரு கற்பமும்வசித்துப் பிறகு உமக்குபுத்திரனாய்ப்பிறந்து பூர்வசென்மவாசனையால்கீர்த்தனத்திலென்மனம் பிரவேசித்து கீர்த்தனஞ்செய்கின்றேனென்றுசொல்லிமரணமடைந்து, சிவலோகம்பெற்றான்.

௧௯-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

௧௭-வது சிவராத்திரி மகிமை யுரைத்த அத்தியாயம்.

முக்குற்ற நீக்கினவர்களும், சுவையொளியூறு ஓசைநாற்றமென்றுமைந்தின்வகைதெரிந்தவர்களும், வேதவிதிவழுவாதவர்களும், சாபால உபநிஷத்திற் சொல்லியவாறுவிபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்தவர்களும், சிவலிங்கார்ச்சனைபுரிந்தவர்களும் நித்தியகர்மானுஷ்டான நெறியுள்ளவர்களுமான நாரதர்-வியாசர்-கௌதமர்-அத்திரி-சதானந்தர்-ததீசி-வசிஷ்டர்-பிருகு-சுக்கிரர்-காசிபர்-ஆங்கிரசமுதலான மகரிஷிகள்முத்தியடையவேண்டிய மார்க்கந்தெரிந்துகொள்ளப் பஞ்சநதக்ஷேத்திரத்திலிருந்து, பரமசிவனைத்தியானித்துத் தவஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது பரமசிவன் அவர்கள்செய்யுந்தவத்திலானந்தமடைந்து, நந்தி-பிருங்கிமுதலான சிவகணங்கள்சூழ உமாசமேதரா ரிஷபத்தின்மேலாரோகணித்துமகரிஷிகளுக்குப்பிரத்தியக்ஷமாக, மகரிஷிகள்தெரிசித்துப்பிரதக்ஷிணநமஸ்காரஸ்தோத்திராதிகள்செய்துவாயைப்பொத்திக்கைகட்டி, நின்று பரமபதியே! நாங்கள்சமஸாரத்தைநீங்கி முத்தியடையுமார்க்கத்தைச் சொல்லியருளவேண்டுமென, பரமசிவன் மகரிஷிகளே! மாசிமாதக்கிருஷ்ணபக்ஷம் சதுர்த்தசியிரவை எல்லவுயிர்களுங்கடைத் தேறும்பொருட்டுச் சிவராத்திரியென்றெம்மால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றைத்தினமுபவாசமிருந்து, காவேரியிற்றிரிகாலஸ்நானஞ்செய்து, வில்வமுதலானபத்திரங்களையெடுத்து, இராத்திரி நாலுசாமம்பூசைபண்ணி, காலவதுசாமத்திற்றிருக்கோயிலையடைந்து, நமதுசொரூபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானை மல்லிகை சண்பகமுதலான வாசனைபுஷ்பங்களாலருச்சித்து, நிவேதனாதிகள்செய்து, பரமசிவனு

க்கும் பிராமணனுக்கும் லோபகுணமின்றிச்சொர்ணதானங்கொடுத்து, ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்தவர்-துலுக்கர் – ஜன்டனர்-சங்கராஜாரியார்-முதலானபாபிகளுடன் வார்த்தைசொல்லாமல், மறுகாட்பாரணைசெய்து விரதத்தைமுடித்தவர்கள், குருவாதை-கெர்ப்பவாதை-நரகடமை-பஞ்சமகாபாதகமும் நீக்கிமுத்தியடைவது சத்தியம். இப்படிக்கில்லாமலன்றுபோசனஞ்செய்து விரதமில்லாதிருந்தவர்கள் மஹாபோசனஞ்செய்துதிரிகின்ற துர்ப்பீஜர்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதன்பின் மகரிஷிகள் பரமசிவன்சொல்லியவாறே சிவராத்திரிவிரதத்தைமுடித்துச் சிவலோகமடைந்தார்கள்.

௧௭-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பஞ்சநதமான்மியம்

முற்றிற்று

ஜப்பியேச்சுரமான்மியம்.

புராணவரலாறு.

திருமாதுக்கிருப்பிடமும், சிவப்பிராப்திக்கேகசாதனமும், சகலபாபப்பிரசமனமும், கலிகாமலத்தைக்கெடுப்பதும், தெரிசித்தளவில் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதும், புராதன தேவாசுரர்களாற் பூசிக்கப்பட்ட பரமசிவன், தன்னடியவர்களுக்கு முத்திகொடுக்க வெழுந்தருளியதுமான ஜப்பியேசுரத்தில், ஸ்ரீ[illegible]ம, சிவப்பிரியரும், சர்வக்ஞரும், மகாயோகியும், இந்திரியநிக்கிரகரும், சகலஜீவர்களிடத்திலு மிரக்கமுள்ளவரும், சமுத்திரத்தை யாசமனஞ்செய்தவரும், வேதவேதாந்த-புராண-இதிகாச-தர்மசாஸ்திரமுதலியவைகளை ஐயந்திரிபறவுணர்ந்தவருமான அகஸ்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன்பிரசன்னமாக, அகஸ்தியர்அவரைத்தெரிசித்தானந்தத்திரளில்அடிக்கடி நமஸ்கரித்து, உபநிஷத்தாற் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, சூரியபுஷ்கரணித்தீர்த்தத்தாற்பாதத்தைவிளக்கி, அத்தீர்த்தத்திலுண்டான புஷ்பங்களாலர்ச்சித்து, அஞ்சலிபந்தனத்துடனெதிர்நின்று சுவாமி! தேவரீர்திருவடியைத்தவிர வேறொன்றுந் தெரியாதிருக்க வரமளிப்பதையும், புத்தி முத்தி சாதனமாகவுள்ள பத்தியையும், அடியேனுக்களி

த்தருளவேண்டுமெனப் பரமசிவன் அகஸ்தியரே! இந்தச் சூரியபுஷ்கரணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வீரேல் யாவுங்கிடைக்குமென்றுசொல்லி, மறைந்தருளினார். அதன்பின் அகஸ்தியர் பரமசிவன் சொல்லியவாறே சூரியபுஷ்கரணிதீர்த்தத்தில முழுகியெழுந்து, தான்கைலாசசிகரத்திலுச்சியிலிருந்ததைக்கண்டு, மிகுந்த வாச்சரியமடைந்து, பரமசிவனைத்தெரிசித்துச் சுவாமி! அடியேனையிரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றார். பரமசிவன் ஜீவன்முத்தித் திசையைக்கொடுத்தருளினார். அப்பொழுதுபரமசிவன், அகஸ்தியருக்குக்கிரகஞ் செய்வதைப்பார்க்க முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மகரிஷிகள் சித்தவித்தியாதராதி சகலருமங்கு வந்திருக்கையால் வடதிசைதாழ்ந்து தென்றிசையுயர்ந்தது. அதைப்பரமசிவன் கண்டு, புதப்பிரளய மேற்படுமென்று யோசித்து, அகஸ்தியரையருகழைத்துத் தமிழிலக்கணத்தை யுபதேசித்து, [illegible] கைமலைக்குப்போகும்படி கட்டளையிட்டருளினார்.

அவ்வாறே யகஸ்தியர் மலயாசலத்துக்கு வருமார்க்கமத்தியில் அசுரர்க்கிடையூறாகவிருந்தவிந்தகிரியைப் பூமியிலழுத்தி, இல்வலன் வாதாபியைக்கொன்று, காவேரியைப்ப நானோநான் பெரியவனென்று விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தும்புருநாரதருக்கிற்போனார். அவ்விருவருந்தங்கள்விவகாரத்தைச்சொல்ல, அவர்கள் கையிலிருந்ததானங்களிலொவ்வொன்றையெடுத்து தான்கானஞ்செய்து, அவ்விடத்திலிருந்த பளிங்குமலையையுருகச்செய்து, தானத்தையதிலெறித்து கானத்தைநிறுத்தினார். உருகினபளிங்குமலை தானத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு கெட்டியாய்விட்டது. அப்பொழுது

அகஸ்தியர் தும்புருநாரதரைநோக்கி நீங்கள்பாடிமலையையுருகச்செய்து, தாளத்தையெடுத்துக் கொள்ளுங்களென்றுசொல்லினர். அவ்வாறே தும்புருநாரதரிருவருந்தனித்தனி பாட; மலையுருகாமையைஅகஸ்தியர் கண்டு, நீங்களிருவருங் கானவித்தையிற் சிறந்தவர்களல்லரென்றவர்கள்கெருவத்தைத்தணித்துத் தான்பாடிமலையையுருகச்செய்து, பலகையாகத் தாளத்துடன்பேர்த்துக்கொண்டுபோய் மதுரையாகநகரத்திற் சாரதாபீடமாக விருத்தித் திருக்குற்றாலமடைந்துஅங் குள்ளவிஷ்ணுவைத்தெரிசனஞ்செய்யக்கோயிலினுள்ளேபோவதைச் சங்குச்சக்கர யோனிமுத்திரை தரித்தங்கிருந்த சில வைணவர்கள் அகஸ்தியர் தரித்திருந்த சிவச்சின்னங்களைக்கண்டு உள்ளேபோகக்கூடாதென்று தடுத்தார்கள். உடனேவெளியில்வந்து சற்றுநேரமிருந்துவிஷ்ணுச்சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டுகோயிலினுள்ளேபோவதை முன்றடுத்த வைணவர்கள்கண்டு விஷ்ணுபத்தரென்றுவிட்டுவிடஉள்ளேபோய்ப்பஞ்சாக்ஷரமந்திரப்பிரபாவத்தால்விஷ்ணுவைச்சிவலிங்கமாக்கினர். அதைக்கண்ட வைணவர்கள் வயிற்றிலும்வாயிலுமடித்துக்கொண்டு ஆலயத்தைவிட்டோடினார்கள்.

அதன்பின்அகஸ்தியர் மலயாசலத்தையடைந்து தன் மாணாக்கர் பன்னிருவருக்குந் தமிழிலக்கணம்போதித்துச் சிலகாலமிருந்து சமுத்திரதீரவழியாகச் சுவேதாரணியஞ் சென்றுஸ்வாமிதெரிசனஞ் செய்திருக்குங்காலத்திற் சமுத்திராஜன்வந்து அகஸ்தியரைவணங்கிநின்று தபோமூர்த்தியே! சையகிரியிலிருக்கும் கவேரராஜபுத்திரியாகிய காவேரியை அடியேனுக்குவிவாகஞ்செய்துவைக்கவேண்டு

மென்றுகேட்க, அவ்வாறேசெய்கிறேனென்று சையகிரியையடைந்து கவேரராஜரிஷியைக்கண்டு சமுத்திரராஜன் சம்பந்தத்திற்குடன்படுத்திக் காவேரியோடுமூவரும்பஞ்சநதத்தையடைந்து, ஸ்வாமிதெரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதினால் காவேரிபஞ்சநதத்தைவிட்டுவாமாட்டேனென்றுசொல்ல, பரமசிவனுங்காவேரியைச்சமாதானப்படுத்தியழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரராஜனுக்குவிவாகஞ்செய்துவைத்துக் கவேரராஜரிஷியைச் சையகிரிக்குப்போகும்படி விடைகொடுத்திருக்கும்பொழுது சமுத்திரராஜன்வணங்கிநின்றுஸ்வாமி! தாங்கள்சையகிரிக்குப்போனபொழுதிவ்வளவு காலந்தாமதமானகாரணம் அடியேனுக்குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க, அகஸ்தியர் சமுத்திரராஜனே! காவேரிபஞ்சநதத்தில்வந்திருந்துகொண்டுவாமாட்டேனென்றுசொன்னதால் இவ்வளவுகாலந்தாமதமானதென்றுசொல்லச் சமுத்திரராஜன் சுவாமிமலயமுனிவரே! பஞ்சநதமான்மியத்திற் சில, அடியேனுக்குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்றுகேட்க அகஸ்தியர் சமுத்திரராஜனுக்குச்சொல்லத்தொடங்கினர்.

௧-வது புராணவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

உ-வது சிலாதமுனிவர்புத்திரனடைந்த அத்தியாயம்.

சிலாதமுனிவரானவர், வசிஷ்டர் - வாமதேவர்

முதலாயவைகளிஷிகளால் ஜெபத்துக்குயோக்கிய மென்று நிச்சயித்தஜெப்பியேச்சுரத்தில் சூரியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்திலிருந்துதவஞ்செய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன்பிரசன்னமாகிமகாப்பிரளய காலத்திலுமழிவில்லாத நித்தியத்துவத்தையளித்துமறைந்தருளினார். அதன்பின்சிலாதர் கொடுங்காலஞ்ஜெப்பியேச்சுரத்தில் வசித்துச்சுவேச்சையாற் சொர்க்காதிபுவனங்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்று, முதல்நரகலோகத்தையடைந்து, அந்தவுலகத்தரசனாகிய எமதருமராஜனைப்பார்த்தார். பார்த்தவுடனெமதருமராஜனெழுந்து அர்க்கியபாத்திய ஆசமனீயங்களாலுபசரித்துத் தாங்களிங்குவந்தகாரியந் தெரிவித்தருள வேண்டுமென்றான். சிலாதர் தருமராஜனே! நான் பிஷ்டாகப்பிராமணனைப்பலிப்பாத்திரத்திற்கல்லைப்போட்டேன். அந்தப்பாவத்தாற்கற்களைப்பொடிபண்ணிப்புசித்துத் தவம்பண்ணினேன். அதனாற்சிலாதனென்றெனக்குப்பெயர்வந்ததுந்தவிர உன்பட்டணத்தைநான்பார்க்குமளவுஞ்சிலாசனத்துவமெனக்கிருக்குமென்றுபரமசிவன்சொன்னதாலுன்பட்டணத்தைப் பார்க்கவந்தேனென்றுசொன்னார். தருமராஜன் மகரிஷியே! பார்க்கச்சகிக்கமுடியாத வென்பட்டணத்தைத் தாங்களெவ்வாறு பார்க்கப்போகிறீர்களென்றுசொல்லித் தூதர்களையழைத்துநீங்கள் சிலாதமுனிவரை யழைத்துக்கொண்டு போயொன்றுவிடாமனரகங்கள் யாவையுங்காட்டுங்களென்றுத்திரவுபண்ணினான். அவ்வாறே தூதர்கள் சிலாதரையழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒவ்வொருநரகங்களையுங் காட்டச் சிலாதர்பார்த்து, மிகுந்ததுக்கமடைந்து வேறோர் நரகத்தைப்பார்க்க அந்தநரகத்திலிருந்து சகிக்கமுடியாத வாதைய

டைகின்றசனங்களைக்கண்டு, இதென்னநரகமென்று தூதர்களைக்கேட்டார். அப்பொழுதவன்முகனென்றதூதன்புத்திரரில்லாதவர்களடையும்புன்னாம நரகமென்றுசொன்னான். சொன்னவுடன்சிலாதர்மனங்கலங்கியிருந்ததுக்கத்துடன் நரகலோகத்தைவிட்டுப் பூமியிற்ஜெப்பியேசுவரமடைந்து, சூரியபுஷ்கரணித்தீர்த்தத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து, நித்தியகருமங்களைமுடித்துத் திருக்கோயிலினுட்சென்று, பிரதக்ஷிணநமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு வெளியில்வந்து, சூரியபுஷ்கரணிக்கரையிற் பஞ்சாக்கினிமத்தியினின்று நெடுங்காலந்தவஞ்செய்தார். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாகிச்சிலாதரேயென்றழைக்கக் கண்ணைத்திறந்து பரமசிவனைக்கண்டு, நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்.

பரமசிவன் சிலாதரே! யுமக்குவேண்டியதைச் சொல்லுமென்றார். சிலாதர் சுவாமிபரமபதியே! அயோனிசம்பந்தனுமாயுஞ் சகலகலைஞானங்களுந் தெரிந்தவனுமாயுமோர் புத்திரனை நானடையும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றார். அப்பொழுதுபரமசிவன் சிலாதரே! புத்திரகாமேஷ்டி செய்வீரேற் பதினாறுவயது பூரணாயுளாகவுள்ளவோர் புத்திரனையெமதனுக்கிரகத்தா லடைவீரென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதன்பின் சிலாதமுனிவர் புத்திரகாமேஷ்டி செய்ய, அந்தணர் வாசஞ்செய்யுமக்கிரகாரஞ்சென்று ஸ்தலசுத்திசெய்வதற்குக்கலப்பையா லுழுங்காலத்திற் கொழுமுனையில், ரத்தினங்களிழைத்துக்கப்பெட்டியொன்றகப்பட்டது. அதைக்கண்டு மிகுந்தவாச்சரியமடைந்து பெட்டியைத்திறந்து பார்க்கையில் சோதிமயமாகிய திருமேனியும்; திரிநேத்திரமும், சதுர்ப்

புலம்பும், சிரச்சந்திரனுமுன்னர் பரமசிவனைக்கண்டு வேண்டுகரி
னுதிற்கையிற் சிலாதரோ! பெட்டியை யுடைத்திறந்தாலும்மு
டைய அபிப்பிராயப்படி புத்திரனுகத் தோன்றப்படுமென்
றுகாயத்திலசரீரியுண்டானது. அவ்வாறே பெட்டியையு
டைத்திறந்து, சூரியோதயம்போலோராண்குழந்தையைக்க
ண்டு, பேரானந்தத்துடன் கையாற்றூக்கித் தன்மார்பிலா
ணைத்துக்கொண்டு சிரகமடைந்து, மனைவியாகிய சாருல
க்ஷணையிற் கொடுத்தனர்.

உ௰வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உக-வது சைலாதிசிவகணாதிபத்தியம்பெற்ற அத்தியாயம்

சிலாதமுனிவர்கொண்டுவந்துகொடுத்தகுழந் தையைச்சா
ருலக்ஷணை வளர்த்து, அருமைபாராட்டி வருங்காலத்திற்சி
லாதமுனிவர்ஜாதகர்மஞ்செய்து, சைலாதியென்று நாமமி
ட்டுபநயனஞ்செய்துசகலவேதபுராணங்களுங்கற்பித்து
வருகையிற், பரமசிவன்முன்சொல்லியபடி பதினாறுவயதிற்கு
பதினான்குவயதாய்விட்டது. இன்னுமிரண்டுவயதுதானே
யிருக்குமென்று யோசித்து மிகுந்த துக்கமுடையவராக வ
ருந்தார். அப்போது அவர்மனைவியாள் சாருலக்ஷணை சிலாத
ரைவணங்கிச் சுவாமி! தாங்கள்மிகுந்ததுக்கமடைந்திரு

க்கின்றகாரணத்தைத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுகேட்
கச்சிலாதர்பெண்ணே! நமதுகுமாரன் மரணத்திற்கின்னமி
ரண்டுவருஷந்தானிருக்கிறதென்று சொல்லினர். அதைக்
கேட்டுச் சாருலக்ஷணையுமிகுந்ததுக்கமடைந்திருந்தாள்.
சைலாதிதாய்தந்தையிருவருந் துக்கமடைந்திருப்பதைத்
தெரிந்து, நீங்கள்துக்கமடைந்திருப்பது யாதுகாரண மெ
ன்றுவினவ, அவர்கள் நிகழ்ந்ததைச்சொல்லப் புன்ன
கையுடன் தாய்தந்தையரைநோக்கி பரமசிவனுக்கிரக
த்தாலென்றுஞ்சாவாவரத்தைப்பெறுவேனென்றுசொல்
லிச்சூரியபுஷ்கரணியையடைந்து, கழுத்தளவுசலத்தினின்
றுசிரமேற்கைகளைக்கூப்பிவடதிசையைநோக்கி பரமசிவ
த்தியானத்துடன் அக்ஷரலக்ஷமாகும்படி ஸ்ரீருத்திரமந்தி
ரத்தைசெபித்தார். அப்பொழுதுஉமாதேவியார் பரமசி
வனைப்பணிந்துநின்று சுவாமி! யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய
தவஞ்செய்யுஞ்சைலாதிக்குக்காலதாமதமின்றி யனுக்கிரக
ஞ்செய்யவேண்டுமென்றுசொல்லப் பரமசிவனுமவர் பி
ரமா-விஷ்ணு-இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குபாலகர்-முப்
பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்-நாற்பத்தெண்ணாயிரமகரிஷிகள்
சித்தர்-சாத்தியர்-கெந்தருவர்- யக்ஷர்- அப்சரசுகள்-வித்தி
யாதரர்புடைசூழ வீணை-வேணு-மிருதங்க முதலான பதி
னெண்வாத்தியங்கள்முழங்க ரிஷபாரூடராகப் பிரசன்
னமாகிச்சைலாதியருகில்வந்து, சைலாதியேயுன்னரிய தவ
த்தால்யாமானந்த மடைந்தோம். உனக்குச் சாரூபபதவி
யையுமளித்தனமென்று சொல்லிச்சைலாதிக்குயோகப
ஞ்சாக்ஷியாலபிஷேகஞ்செய்துநந்திகேசுவரரென்று தீக்ஷா

சகம்வைத்து,நந்திகேசுவரரோடு கைலாயமடைந்தார்.

௩-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௪-வது நந்திகேசுவரருக்குமணப்புரி அத்தியாயம்.

பரமசிவன்நந்திகேஸ்வரரோடுகைலாயமடைந்தபொழுது பார்வதிதேவியார் இருவரையும்வேறுதெரியாமல்மயங்க அதைப்பரமசிவன்றறிந்து, பெண்ணே யுன்மனதிலுண்டான சந்தேகத்தைச்சொல்லென்று கேட்கப்பார்வதிதேவியாரொன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தார். அதைநந்திதேவர் தெரிந்து எழுந்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து நின்றுசுவாமியடியேனுக்குமுகத்தில்வானரரூபத்தை யளித்தருளவேண்டுமென்றுகேட்கப்பரமசிவன்நந்தியே! நீ ஜெப்பியேசுரமடைந்து சூரியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில்முன்போற்றவஞ்செய்; யாமங்குவந்து வானரரூபத்தைக்கொடுக்கின்றோமென்றுசொன்னார். உடனே நந்திகேசுவரர்கைலாயமலையைவிட்டுச் செப்பியேசுவரமடைந்து, சூரியபுஷ்கரணிதீரத்திலிருந்து தவஞ்செய்தனர். அப்பொழுதுபரமசிவன் பிரசன்னமாகி நந்தியே இலங்கையாசனுகிய இராவணனுக்கும் பார்வதிதேவியாருக்கும் முன்னுடையமுகம் வானரரூபமாகவும் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் முன்னுடையமுகம்போலவுந் தோன்றக்கடவதென்றுசொல்லி, உடை

வாளும் இரத்தினவேத்திரமுங்கொடுத்து, எப்பொழுது மெமதுசந்நிதானத்தைவிட்டு நீங்காதிருவென்று நந்திகேசுவரரோடு கைலாயமடைந்தார். பரமசிவன் நந்திகேசுவரருக்குச்சைவதீக்ஷைசெய்ததைச் சனற்குமாரமகரிஷி ஞானதிருஷ்டியாற்றெரிந்து கைலாசம்வந்து நந்திகேசுவரரனுமதியாற் பரமசிவன்சந்நிதியையடைந்து நமஸ்கரித்தெழுந்துநின்றுபரமபதியே! அடியேனுக்குச்சைவதீக்ஷைசெய்தருளவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமிநந்திகேசுவரரையழைத்து நந்தியே! இவருக்குக் கலாசோதனைசெய்து தீக்ஷைசெய்யென் றுத்திரவுகொடுக்க, அவ்வாறேதீக்ஷைசெய்தவரையனுப்பியிருக்குங்காலத்திற் பரமசிவன் நந்திகேசுவரருக்கு விவாகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விடையிலாரோகணித்து,வசிஷ்டாச்சிரமமாகியதிருமழபாடியையடைந்து, வசிஷ்டரைக்கண்டு வசிஷ்டரே! உமதுபுத்திரியாகிய சுயசையை நமதுபக்தனுகிய நந்திக்குவிவாகஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல வசிஷ்டர்நமஸ்கரித்தெழுந்துநின்று, சுவாமி! தேவரீர்திருவாக்குக்கெதிருண்டோவென்றுசொன்னார். உடனே பரமபதியானவர் கைலாயம்போய் நந்திகேசுவரரை யழைத்துக்கொண்டு திருமழபாடிவந்து, பங்குனிமாசம் சுக்கிலபக்ஷம் நவமி புனர்பூசநக்ஷத்திரத்தில் நந்திகேசுவரருக்குச் சுயசையை விவாகஞ்செய்வித்தார்.

௪-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ரு-வது நந்திகேசுவரர் திருமணப்பவனிச்சிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

பரமசிவன் நந்திகேசுவரருக்கு விவாகமுடித்துக்கொண்டு சிலாதமுனிவருடன் ஐப்பியேச்சுரம்வந்து நந்திகேசுவரரைக் கௌசிகாதிமுனிவருக்குக் காண்பிக்கும் பொருட்டு நந்திகேசுவரரைமுன்விட்டுச் செப்பியேச்சுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சகலவாத்திய கோஷங்களுடன் கௌசிகாச்சிரமமாகிய திருப்பழனத்தையடைய, அங்கெழுந்தருளிய ஆபத்சகாயர் எதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசாரஞ்செய்துவழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக் காவேரிநதியைத்தாண்டிக் கௌதமாச்சிரமமாகிய திருச்சோற்றுத்துறையையடைய, அங்கெழுந்தருளிய ஓதனவனேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக் கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுவியாசாச்சிரமமாகிய திருவேதிகுடியையடைய, அங்கெழுந்தருளிய வேதநாயகரெதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிடவவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு உத்தமமாணபச்சிமத்துவாரசந்நிதியையுடையதிருக்கண்டியூரையடைய, அங்கெழுந்தருளியவீரட்டேசுவரரெதிர் வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரிக்க சற்றுநேரமங்கிருந்துசூரியாபிமுகமாக வீரட்டேஸ்வரர்வழிவிட, அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுத் திருப்பூந்துருத்தியடைய, அங்கெழுந்தருளிய புஷ்பவனேசுவரரெதிர்வந்தழைத்துக்கொண்டுபோயுபசரிக்கச்சற்றுநேரம் புஷ்பவனேசுவரமண்டபத்திலெழுந்தருளிநடனாதி வைபவங்களையனுபவித்துப்புஷ்பவனேசுவரர்வழிவிட; அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுக் காவேரிநதியையடைந்து அந்நதியின்மத்தியில் ம

ந்தமாருதம்வீசக்கொஞ்சநேர மெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது திருநெய்த்தானத்திலெழுந்தருளிய மிருதத்தானேசுவரரெதிர்வந்தழைத்துக் கொண்டுபோயுபசரித்துவழிவிட, பல்லாயிரங்கோடி திவ்யமந்தாரப்புஷ்பவர்ஷங்களுடன் வேதியர்வேதகோஷமுழக்க, மூவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவப்பண்களையுடைய தேவாரங்களைத் திருக்கூட்டத்தார் முழங்கவுஞ் சகல வைபவங்களுடன் ஜெப்பியேச்சுரமாகிய திருவையாற்றை யடைந்தார். இந்தத் தேவவைபவவுச்சவ தினத்தில் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து, தன்னாலியன்ற பொருளையுத்தமர்களுக்குத் தானமாகக்கொடுத்து, மௌனவிரதத்துடன் பரமபதியோடு சத்தஸ்தானத்தைப்பிரதக்ஷிணமாகவந்தவர்கள் மறுவருஷத்திற்குள்ளாகப் புத்திரப்பேறுமுதலான செல்வங்களையடைவது சத்தியம்.

ரு-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

சு-வது நியமேசர் திருப்பணிசெய்த அத்தியாயம்.

பூர்வத்தில் நியமேசரென்னும் மகாயோகியொருவர் காவேரிநதித்தென்கரையிலிருந்தசிவாலயத்திற்சிவபணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது சூரியகுலதிலகனாகிய ரிபுவென்னுஞ்சோழராஜன் நியமேசரிடம்வந்து சுவாமி! அடியேன்கிரகத்தில் மத்தியானப்போசனஞ்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க அதற்கி

மைசந்தனை. உடனேயரசனிரதத்துக்கேகிப் போசனஞ்செய்துகொண்டு வருவதற்குமுன் நியமேசர்யோகத்திலிருந்துவிட, அரசன்வந்து யோகிகள் கண்ணைத்திறவாமலிருப்பதைக்கண்டு அனேககாலங்காத்திருக்க, அரசனுக்குமரணகாலஞ்சமீபித்தது. அப்பொழுதவன் குமாரனையழைத்து நியமேசர்கண்ணைவிழித்தவுடன்போசனஞ்செய்துவையென்றுசொல்லி மரணமடைந்தான். அதன்பின் தந்தைசொல்லியவாறேஅனேககாலங்காத்திருந்தும், நியமேசர் கண்ணைத்திறவாமையைக்கண்டு, தன்புத்திரனையழைத்துத் தந்தைசொல்லியபிரகாரம் புத்திரனுக்குச்சொல்லிமரணமடைந்தனன். அவனுமனேககாலங் காத்திருந்து மரணமடைந்தனன். நியமேசர் அனேககற்பகாலங் கண்ணைத்திறவாமலிருக்க, ஆலயத்தோடு நியமேசரையுமூடிக்கொண்டிரண்டுபனைமரப்பிரமாணம் மேடேர்ந்துவிட்டது. அப்பொழுதரசுசெய்திருந்த அசிதவசியென்னுஞ்சோழராஜன் சதுரங்கசேனையுடன் புறப்பட்டுத்திக்குவிஜயஞ்செய்துகொண்டு, காவேரிநதித்தென்கரைவழியாக இரதத்தைநடத்திக்கொண்டுவருகையில் இரதந்தடைபட்டுநின்றது. உடனேயரசன் மந்திரிகளையழைத்து மந்திரிமார்களே! நமக்கிதுவரையிலும் யாதோரிடையூறுநேர்ந்ததில்லை, இன்றியாதுகாரணமோ இரதம் போகாமற் றடைபட்டு நிற்கின்றதென்றுசொல்ல, மந்திரிகள் அரசனே! ஈதோர்புண்ணியக்ஷேத்திரமாகவிருக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அரசன் சேனைகளைவிட்டுப்பூமியைவெட்டும்படி யுத்திரவுபண்ணினன், அவ்வண்ணமே சேனைகள் பூமியையிரண்டுபனை

மரப்பிரமாணம் பறிக்க கோபுரத்தின்சிகரந்தோன்றியது. அதைச்சகலருங்கண்டானந்தமடைந்துபின்னுஞ்சோதிக்க ஆலயத்தோடுநியமேசர்வெளிப்பட, அரசன் நியமேசரைக்கண்டு, பூமியிற்புதைந்திருந்த சடை-நகங்களைப்பிரித்துவிட்டு எதிர்நின்றான். அப்பொழுது நியமேசர்கண்ணைத்திறந்து அரசனே! காலைசொல்லியபடி போசனத்தயாராகவிருக்கின்றதா வென்றுவினவ, அரசன் திகைத்துநின்றான். ஞானதிருஷ்டியால் நமக்குப்போசனஞ்சொன்னவரசனிவனல்ல; அவனிறந்து அனேகயுகமாய்விட்டதென்றறிந்து, பின்னுமரசனைநோக்கி யரசனே! நமக்குமிகவும்பசியாகவிருக்கின்றது, போசனங்கொடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்க, நியமேசருக்கு அப்பியஞ்ஜன ஸ்நானத்தோடுபோசனஞ்செய்துவைத்து இன்னுமென்னலாகவேண்டியதைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்க, நியமேசர் திருபாநோக்கஞ்செய்து அரசன்கையிலோர் தேலைக்கொடுத்து அரசனே! நீ யெவ்விடஞ்சென்றாலும் யாதோரிடையூறுமின்றி யிவ்வுலகத்தை யாளக்கடவாயென்றுவிடைகொடுக்க அரசன்நமஸ்கரித்துத் தன்னகரம்போய்ச்சேர்ந்தனன்.

அதன்பின் யோகீசுவரர் சிவத்தியானத்திலிருக்க அப்பொழுது பரமசிவன்பிரசன்னமாகி நியமேசரே! யென்றுவிளித்தார். நியமேசர்கண்ணைவிழித்துப் பரமசிவனைக்கண்டெழுந்து நமஸ்கரித்தஞ்சலிபந்தனத்துடனின்று, சுவாமீ பரமகருணாநிதியே! அடியேனுக்கு ஸ்தூலதேகந்

தைரீக்கியருளவேண்டுமென்று சொல்லப் பரமசிவன் ஸ்தாலதேகத்தைநீக்கிச் சூக்ஷ்மதேகத்தையளித்து, வியமேசரே! பிரளயகாலத்திலழிவில்லாத சப்தஸ்தலங்களில் முதன்மையான காவேரிநதிவடகரைக் கிருக்கின்ற ஜெப்பியேசுவரத்திற் றிருவென்னும் நாமத்தையுடையஎம்மைநீர்தெரிசித்து அந்தவாலயத்தை ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, வியமேசர் சுவாமி! காயக்கிலேசஞ்செய்துகொண்டு, மூன்றாசையையுந்துறந்து, தவஞ்செய்கின்றவென்னிடத்தில்ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்யத்திரவியமில்லையேயினியென்னசெய்வேனென்றார். பரமசிவன் வியமேசரே! அந்தவாலயத்தில் எம்முடைய ரிஷபத்தின் காலகள் பதிந்து பன்னிரண்டு குண்டங்களாகவிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றிற்கருப்பஞ்சாறும், ஒன்றிற்கற்களும் ஒன்றிற்கனகமும், மற்றொன்றிற் சொர்ணமுமிருக்கின்றன. அவைகளையெடுத்துத் திருப்பணி செய்யுமென்று சொல்லிமறைந்தருளினார்.

அதன்பின் வியமேசர் ஜெப்பியேசுவரமடைந்து, பரமசிவன் சொல்லியபடி நாலு குண்டங்களைக் கண்டானந்தமடைந்து, கெர்ப்பக்கிரகம் - ஆதிவிநாயகராலயம் - தெக்ஷிணாமூர்த்தியாலயம் சத்தமாதராலயம்- ஜெபமண்டபம்-மகிஷாசுரமர்த்தனியாலயம்-க்ஷேத்திரலக்ஷ்மியாலயம்-அமிர்தகடம்-சண்டேசுவரராலயம்-நித்தேசராலயம்-நடராஜர்மண்டபம்- காலபைரவர் அஷ்டபைரவராலயம் விக்நேசுவரராலயம்- சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியாலயம்-சுப்பிரமணியாலயம் - சமதன்ணங்கியாலயம்-பள்ளியறை- ரி

ஷபமண்டபம் - அன்னபூரணிசுவரிமண்டபம். மடைப்பள்ளி-நிர்த்தனமண்டபம்-தென்கைலாயம்- வடகைலாயம் மூன்றுகோபுரம்-திருவாசல் ஒலவிநாயகராலயம்-விசுவேசராலயம்-யாகசாலைமண்டபம்- ஆபரணதேவதையாலயஞ்சத்திரத்துடன் தர்மசம்வர்த்தனியாலயம்- கம்பாசதிக்குபமுதலானவைகளும்புதுக்கிக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்து, பரமசிவன் சந்நிதானத்தில்வந்து நமஸ்காரஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஞ்சசாரூபபதத்துடன் பஞ்சகதத்தில் வசித்தார்.

௬-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

௭-வது அப்பர்சுவாமிகளுக்குக் கைலாச தரிசனங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே, திருவாமூரிலே வேளாளர்குலத்திலே குறுக்கையர் குடியிலேபுகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியார்பெயர் மாதினியார். அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியாரென்கிற புத்திரியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து சிலவருஷஞ்சென்றபின் சைவசமயம் அபிவிருத்தியாகும்படி, மருணீக்கியார் என்கிற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத்தந்தையார் உரிய பருவத்திலே வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார். மருணீக்கியார், தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும்

படி, பலகலைகளையுங் கிரமமாகக்கற்றுப் பரமசிவனுக்கிரக
த்தால் அப்பரென்றும், வாகீசரென்றும் பேர்பெற்று, அ
னேக சிவஸ்தலங்களிற் சென்று, தேவாரப்பதிகங்கள் பா
டிவணங்கிக்கொண்டு, தென்கைலாசமாகிய திருக்காளத்
திமலையையடைந்தார். அங்கே பொன்முகலியிலே ஸ்நா
னஞ்செய்துகொண்டு, மலையின்மேல் ஏறி, காளத்தியப்பரைவ
ணங்கித்திருப்பதிகம்பாடி, அவருடையவலப்பக்கத்திலே
நிற்கின்றகண்ணப்பநாயனாருடைய திருவடிகளைவணங்
கி, சிலநாள் அந்நகரத்திலே வசித்தார்.

பின் உத்தரகைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றி
ருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்காளத்
திமலையினின்று நீங்கி, உத்தரதிசையிலிருக்கின்ற திருப்ப
ருப்பதத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்பதிகம்பாடிச் செ
ன்று, காசியைவணங்கிக்கொண்டு, அதற்கு அப்பாலிரு
க்கின்றகற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் போசித்தலையும் ஒ
ழித்து, திருக்கைலாச தரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென்னு
ம்பேராசையால் இராப்பகல் விடாது நடந்தார். அதனலவ
ருடையபாதங்கள் பரடுவரைக்குந்தேய்ந்தன. தேய்ந்தும்,
ஆசைமேலீட்டினால் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும், ஆத
ரவாகக்கொண்டு தாவிச்சென்றார். அந்தக்கைகளும் மணி
க்கட்டு அளவுந் தேய்ந்து சிதைந்தன. பின்னும் ஆசைய
றிதலுங் குறைதலின்றி மேலிடுதலால், கொடியநெருப்பை
யொத்த வெவ்வியபருக்கைக்கற்கள் பொருந்தியமார்க்கத்
தில்மார்பினாலகர்ந்து, போயினர். மார்புந்தேய்ந்து
சிதைஎலும்புகளும் முறிவுற்றன. பின் புரண்டு புரண்டு
போயினர். அதனால்தேகமுழுதும் அரைய, நாயனார் திருக்கை

லாசகிரியினிடத்தே பதிந்த அன்பின் உறுதியினால் மேல்
ல நகருதற்கு முயன்றும், கூடாமையால் வழியிலே கிடந்
தார். அப்பொழுது பரமசிவன், அப்பமூர்த்தியை மீளவும்
தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும்
பொருட்டுத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம்பாடுவித்தற்கும், அ
வ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாறின்றிமுடிப்பதற்
கும், திருவுள்ளங்கொண்டு, அவ்விடத்திலொரு தடாகத்
தையுண்டாக்கி, ஒருமுனிவர் வடிவங்கொண்டு அந்நாயனா
ருக்கு முன்வந்துநின்று, நீர் அங்கங்களெல்லாம் அழிந்து
போக வருந்தத்தேடும் இந்தக்கொடிய காட்டில் எதன்
பொருட்டு வந்தீரென்றுகேட்டார். அப்பமூர்த்தி மரவுரி
யாடையும் யஞ்ஞோபவீதத்தையும்சடைமுடியையும்வி
பூதிதாரணத்தையுமுடைய அந்தமுனிவரைக்கண்டபொழு
தே பேசுதற்கு அற்பசத்தியுண்டாக, அவரைநோக்கி, "முனி
வரே, நமதுகடவுளாகிய பரமசிவன் உத்தரகைலாசத்தி
ல் உமாதேவிசமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்
தைத் தெரிசித்துவணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன்'
என்றார். அதற்குமுனிவர் "தேவர்களாலும் அடைபடு
தற்கு அரிதாகிய திருக்கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடைய
படுதற்கெளிதோ? நீர் இந்தக்கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என்
செய்தீர்? இனித்திரும்பிவிடுதலேயுத்தமம்" என்றார். உ
டனே அப்பமூர்த்தி திருக்கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற
சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தன்றி அ
நித்தியமாகிய இந்ததேகத்தைக்கொண்டு திரும்பேனெ
ன்றுமறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணிவைக்கண்டு
மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகநின்று, நாவுக்கரச

னே! எழுந்திரு என்றார். உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உறுப்புக்களெல்லாம் முன்போல் நிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்த திருமேனியோடும் எழுந்து, சுவாமி! தேவரீர் திருக்கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன்தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து, நமஸ்காரம்பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் "நீ இந்தத்தடாகத்திலே முழுகித் திருவையாற்றையடைந்து, நம்மைக்கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்த ஸ்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணித்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச்சிரமேற் கொண்டு, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி, தடாகத்திலேமுழுகி திருவையாற்றிலிருக்கின்ற ஓர்வாவியின்மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும்பொலிதலைக்கண்டு, அவைகளைச்சிவமும் சத்தியுமாகப்பார்த்து, வணங்கிக்கொண்டு, ஆலயத்துக்குமுன்னேசென்றார். அவ்வாலயம் திருக்கைலாசகிரியாக அதனிடத்தே, வேதங்களும் ஆகமங்களும் இருபக்கத்திலும்வாழ்த்தவும், தும்புரு-நாரதரென்னும் இருவரும்யாழ்வாசிக்கவும், பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும்வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக்கையிலேபொத்திக் கொண்டு ஒதுங்கின்று தத்தங்குறைகளைச் சொல்லவும், பூதகணங்கள்கடைதோறுங் காக்கவும், தேவர்-சித்தர்-அசுரர்-சாரணர்-கந்தருவர்-கின்னரர்-இயக்கர்-வித்தியாதரர்-முதலிய பெருங்கூட்டத்தவர்கள் துதிக்கவும், திருநந்திதேவர் கையிலே

பிரம்பைத்தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ணியஸ்வரூபியாகிய சிவபெருமான் ஒரு திவ்வியாசனத்தின்மேலே அநந்தகோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படியிருத்தலை அப்பமூர்த்திகண்டமாத்திரத்திலே விழுந்துநமஸ்கரித்து, உரைதடுமாற, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப ஆனந்தவருவிசொரிய, கரையிறந்தஅருட்பெருங்கடலிலேஅன்புநதி சார்ந்துசெல்ல, மிதந்துபோய், தெவிட்டுதலில்லாத அளவிறந்த சிவானந்தாமிர்தத்தைப் பருகி, சந்நிதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித்திருத்தாண்டகங்கள்பாடினார். திருக்கைலாச பதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத்தெரிசிப்பித்து, பின்மறைந்தருள, அவ்வப்பமூர்த்திமனம்வருந்தி பின் ஒருவாறு தெளிந்து, திருப்பதிகங்கள்பாடிக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின், திருவையாற்றினின்றும் நீங்கி, திருநெய்த்தானம் திருமழபாடிமுதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பூந்துருத்தியையடைந்துசுவாமிதெரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகங்கள்பாடி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து, பல்வகைத்தாண்டகம் அடைவுதிருத்தாண்டகம் திருவங்கமாலை முதலியதிருப்பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது, சீர்காழி என்னுஞ்சிவஸ்தலத்திலிருந்த சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்தவரும், உமாதேவியார் திருமுலைப்பாலுண்டவருமான திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் அப்பமூர்த்தி திருப்பூ

த்துருத்தியிலிருத்தலைக் கேள்வியுற்று, அதற்குச் சமீபத்திலேவந்தருளினார். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து, அவரை எதிர்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்வரும் எல்லையையடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியார்களுடைய நெருக்கத்திலே தம்மை ஒருவரும் இன்னாரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிகொண்டுவந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தவுடனே "அப்பர் எங்குற்றார்" என்றுவினவ, அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி "அடியேன் தேவரீரைத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன்" என்றார். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அதிசயித்து சிவிகையினின்றும் இறங்கி மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியைவணங்க, இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம்அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்களெல்லாரும் வணங்கி, ஆனந்தகோஷஞ்செய்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வாசோரமும் திருப்பூந்துருத்தியிற்சென்று, சுவாமிதெரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பர்சுவாமிகள் யான்செய்யுஞ்சிவபணிவிடைக்கு இடையூறுசெய்துகொண்டவேகம்பாஷண்டர்கள் இருக்கின்றார்களென்றுசொல்ல, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவத்தியானத்துடன் தாளத்தைக்கையிலெடுத்துத் தேவாரத்தாற்றுதிசெய்ய அதைத்தோடுடையானென்ற தேவாரத்தைப் பரமசிவன்கேட்டுப்பா

ளைக் கங்கையைவிட்டுச் சிவசித்தர்களாகியபாஷண்டர்களைக்கொன்றனர். அவ்வெள்ளத்திலகப்பட்ட ஐந்து சிவனடியார்களைத்திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்கண்டு அவ்வெள்ளத்தை அவர்களுக்கடையவாக்கி, பிழைக்கச்செய்தனர்.

அதன்பின், காவிரிநதிவடகரையில் திருநெட்டிதானத்திற்கும் ஜெப்பியேசுரத்துக்கும் மத்தியிலிருந்த சிவக்ஷேத்திரத்தில் பாஷண்டர்கள் பிரவேசித்து விஷ்ணுவாலயமாக்கியதை திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கேள்வியுற்று அப்பர்சுவாமிகளுடன் அவ்விடம் வந்துப் பாஷண்டர்களைப்போகவிட்டுப் பரமசிவனைப் பாடிப் பழமைபோற் சிவாலயமாக்கித் திருவையாற்றிற்குவந்து, சிவதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார்கள்.

எ வது அ த் தி யா ய ம்

மு ற் றி ற் று

அ-வது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக்காவேரி வழிவிட்ட அத்தியாயம்.

திருக்கைலாச மலையினின்று பரமசிவனனுப்பத்திருவுளப்பாடிகாட்டிலே திருநாவலூரிலே ஆதிசைவப்பிராமணகுலத்திலே சடையனார்க்கும் இசைஞானியார்க்கும் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் சிவ

க்ஷேத்திரங்கடோறுஞ் சென்று தரிசித்துத்தேவாரப் பதிகம்பாடி சேரமான்பெருமானுடனே திருவாரூரி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

பலநாட்சென்றபின், சேரமான்பெருமானுடனே சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை வணங்கி, தம்முடைய நாட்டுக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கிசைந்து, சேரமான்பெருமானுடனே எழுந்துபோய், வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை நீங்கி, மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரிநதியின் தென்கரைவழியேசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறெதிரேதோன்ற, சேரமான்பெருமானாயனார் கண்டு வணங்கி, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரைப்பார்த்து, சுவாமி! அடியேன் மனம் திருவையாற்றைவணங்க விரும்புகின்றது. நாங்கள் இந்நதியைக்கடந்துபோய்வணங்குவோம், என்றார். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார், அக்காவேரிநதி இருகரையுமழிந்து ஓடங்கள் செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண்டு, பரவும்பரிசொன்றறியேனென்னுந்திருப்பதிகந்தொடங்கி, த்திருப்பாட்டின்றுதோறும் ஐயாறுடையவடிகளோ, என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார். அப்பொழுது கடவுள், ஏனென்று அழைத்தலைக்கேட்டுக் கதறிக்கனைக்கின்றபசுப்போல, சராசரங்களெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலம், என்றுசொல்லியருளினார். உடனே காவேரிநதிபிரிந்துவழிவிட்டது. மேற்

றிசையினீர் படிகம்போல்நிற்க, கீழ்த்திசையினீர் வடிந்த நடுவழி மணற்பரப்பாயிருந்தது. அதனைக்கண்ட அடியார்களெல்லாரும், உரோமாஞ்சங்கொள்ள, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலிசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமானாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரிக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அவரைவணங்கி, கடவுள் உமக்கருளியதன்றோ, என்றுசொல்லிக் கட்டியணைத்துதித்துக்கொண்டு, அவரோடும் அடியார்களோடும் நதியின் மத்தியிலிருக்கின்ற மணல் வழியே போகையில், நீர் திரும்பிப்பார்க்கக்கூடாதென்று சிவனடியார்களுக்கு கட்டளையிட்டருளினார். அர்ச்சகனென்ற அடியவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சொல்லியதைமறந்து திரும்பிப்பார்த்துக்காவேரி வெள்ளத்திலகப்பட்டு, உயிர்துறந்து ஆக்கிரோசமென்றுரத்திட்டிட்டொலிக்கினர்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காவிரிவடகரையில்வந்து, அடியவர்களைப்பார்த்தார். அப்பொழுது அர்ச்சகனென்றவரில்லாதிருக்கவே வாட்டமதிகப்படி அர்ச்சகனையழைத்துக்கொண்டு திருக்கோயிலின் மதில்களைவணங்கிக்கொண்டே உள்ளேசென்று பஞ்சநதீசுவரரைத் தெரிசித்துக் கொண்டு திரும்பிக் காவேரியின் முன்சென்றபடியே நடுவழியேவந்து தென்கரையிலேறினார். உடனே பிரிந்து மலைபோல்நின்றநீர் தொடர்ந்துபாய்ந்தது. அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் சேரமான்பெருமானாயனாரும் அதிசயித்துத் திருவருளைத் துதிசெய்துகொண்டு, மேற்றிசையை நோக்

வெளிக்கொண்டு, கொங்காட்டை யடைந்தார்கள்.

அவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

——து மகரிஷிகள் முத்தியடைந்தது அத்தியாயம்.

சிலாதர், வியாதர், சனகர், சனந்தர், சௌபரி, மாதேவர், கங்கமர், கடோர், ஆருணி, விருத்தர், கருணர், மக்கர், பாரகர், பதுமநாபர், விசாலாக்ஷர், கல்லாதர் முதலான மகரிஷிகள் ஒன்றாகக்கூடி முத்தியடைவதற்கேதுவை யோசிக்கும்போது சிலர் காயத்திரி ஜபம்செய்வது உத்தமமென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சாக்ஷர மந்திரஞ்ஜபிப்பதே யோக்கியமென்றார்கள்; சிலர் பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் றவஞ்செய்வது சிலாக்கியமென்றார்கள்; சிலர் ஆத்துமஞானமடைவதே நன்றென்றார்கள்; சிலர் தீர்த்தயாத்திரை செய்வது நன்மையென்றார்கள்.

அப்பொழுது நந்திகேசுவரர் அவர்களிடம் வந்தனர். மகரிஷிகளுபசரித்து முகமன்கூறி ஆசனத்திருத்தி நாங்கண்மோக்ஷமடைவதற்கேதுவைப் போதிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க, "நந்திதேவர், கைலாச ஸ்தானமாகிய ஐப்பியேசுவரத்தில் தக்ஷப்பிரஜாபதி யாகத்திற் [illegible]

ருத்து, இணையொன்றுப் பன்னீராயிரம் பஞ்சாக்ஷர மந்திரஞ் ஜபித்துத் தவஞ்செய்தால் முத்தியடையலாமென்றுசொன்னார். மகரிஷிகள் அவ்வாறே ஐப்பியேச்சுரமடைந்து, சூரியபுஷ்கரணி தீரத்திலிருந்து தவஞ்செய்து மோக்ஷமடைந்தார்கள்.

௪௰-து அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

இந்தப்பஞ்சநத மான்மியத்தையும் ஐப்பியேசுவர மான்மியத்தையும் எழுதினவர்கள், படித்தவர்கள், பிறருக்குப் போதித்தவர்கள், கேட்டவர்கள் இகத்திலபுத்திரன்முதலான சகல சம்பத்தையுமடைந்து, பரத்திற்சிவலோகமடைவது சத்தியம்.

ஐப்பியேசுவர மான்மியம்

முற்றிற்று.

14699